ชุดที่ ๗ ของ ๑๗ ชุด

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๑

ครั้งที่ ๑๓

(สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง)

วันพุธที่ ๖ เดือนกันยายน พุทธศักราช ๒๕๓๘

ศูนย์ชวเลขและพิมพ์ดีด

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมาธิการตรวจแล้ว วันที่ ๑๗ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

สภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่...../.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๑
ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง)
วันพุธที่ ๖ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๓๘
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๐๕ นาฬิกา
จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๓๕๕ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญนั่งครับ ท่านสมาชิกบัดนี้ได้มีท่านสมาชิกมาประชุม ๑๙๗ ท่าน ครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอแจ้งต่อที่ประชุม

เรื่องแรก เนื่องด้วยสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาสยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินทรงเป็นประธานเปิดการสัมมนาระบบนิเวศน์ป่าชายเลนแห่งชาติ ครั้งที่ ๙ ณ โรงแรมภูเก็ตเมอร์ริน จังหวัดภูเก็ต ระหว่างเวลา ๑๖.๓๐ น. ถึง ๑๗.๓๐ น. ซึ่งสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยจะถ่ายทอดเสียงให้ประชาชนรับฟังโดยทั่วกัน ดังนั้นจึงของดการถ่ายทอดเสียงการประชุมสภาผู้แทนราษฎรในช่วงเวลาดังกล่าว ส่วนสถานีวิทยุกระจายเสียงรัฐสภายังดำเนินการถ่ายทอดเสียงการประชุมสภาผู้แทนราษฎรตามปกติ จึงแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องต่อไป เรื่องที่กระผมจะได้แจ้งให้ที่ประชุมทราบ เชิญครับ

นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย (ชุมพร) : ท่านประธานครับ ผม ศิริศักดิ์ อ่อนละมัย ส.ส. ชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ ผมฟังไม่ถนัดว่าท่านประธานได้แจ้งให้ที่ประชุมทราบเมื่อสักครู่นี้ว่ามีสมาชิกเข้าประชุมจำนวน ๑๙๐ ท่าน เท่าไรนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๑๙๗ ท่าน

นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย (ชุมพร) : แสดงว่าเมื่อกี้ท่านประธานพูดตัวเลขผิดใช่ไหม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมไม่ผิด ไปเปิดได้ผมอ่านว่า ๑๙๗ ท่าน

นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย (ชุมพร) : ผมได้ยิน ๑๙๐ หลายท่านก็ได้ยินอย่างนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอถาม ๑๙๗ ท่าน ถ้า ๑๙๐ ผมคง ไม่มานั่ง

ต่อไปเป็นเรื่องที่จะแจ้งให้ทราบ มีเรื่องที่จะให้ทราบอยู่ขณะนี้หลังจากแจ้งไปเรื่องที่ ๑ แล้ว ยังอยู่อีก ๓ เรื่องที่จะแจ้งให้ทราบ

เรื่องแรก รับทราบเรื่อง วุฒิสภาได้ลงมติให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการในคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติให้ความเห็นชอบแล้ว

ด้วยปรากฏว่าวุฒิสภาได้มีหนังสือแจ้งว่า ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันศุกร์ที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๘ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบการแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการในคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติให้ความเห็นชอบแล้ว

สำหรับเรื่องที่ ๒ รับทราบเรื่อง วุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

ด้วยประธานวุฒิสภาได้มีหนังสือแจ้งว่าในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันศุกร์ที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๘ ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว และลงมติเห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร

เรื่องทราบเรื่องที่ ๓ รับทราบเรื่อง สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีรับแจ้งเหตุขัดข้องที่นายกรัฐมนตรีไม่สามารถพิจารณาให้คำรับรองร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินได้ภายในกำหนดเวลา ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๙๒

ด้วยเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือแจ้งเหตุขัดข้องที่นายกรัฐมนตรีไม่สามารถให้คำรับรองร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินได้ภายในกำหนดเวลา เพราะอยู่ในระหว่างการพิจารณาของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องจำนวน ๙ ฉบับ คือ

สผ ๑๓/๒๕๓๘ (ส. ๑) อาร์รัตน์ ๒/๑

๑. ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา พ.ศ. .... (นายสำพอง พิลาสมบัติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

๒. ร่างพระราชบัญญัติเลื่อยโซ่ยนต์ พ.ศ. ....
(นายธัญ การวัฒนาศิริกุล และนายมนตรี ด่านไพบูลย์ เป็นผู้เสนอ)

๓. ร่างพระราชบัญญัติผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา พ.ศ. ....
(นายสุทิน นพเกตุ เป็นผู้เสนอ)

๔. ร่างพระราชบัญญัติกองทุนเพื่อการพัฒนาการเมือง พ.ศ. ....
(นายสุทิน นพเกตุ เป็นผู้เสนอ)

๕. ร่างพระราชบัญญัติการท่าอากาศยานแห่งประเทศไทย พ.ศ. .... (นายศุภชัย พานิชภักดิ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

๖. ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยสัญญาที่ไม่เป็นธรรม พ.ศ. ....
(นายสุวโรช พะลัง กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

๗. ร่างพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. ....
(นายเจริญ คันธวงศ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ

๘. ร่างพระราชบัญญัติผู้ตรวจการรัฐสภา พ.ศ. ....
(นางสาวชารกอง ทองสวัสดิ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

๙. ร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารทางราชการ พ.ศ. ....
(นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายประสพ บุษราคัม (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประสพ บุษราคัม ส.ส. อุดรธานี พรรคชาติพัฒนา ความจริงกฎหมายผู้ตรวจการรัฐสภาที่ผมเสนอเข้าไปแล้วมันไม่ใช่กฎหมายการเงิน ท่านประธานเราตั้งใจจะเขียนไม่ให้เป็นกฎหมายการเงิน ผมไม่ทราบว่าท่านประธานให้ใครเป็นคนพิจารณาเลยกลายเป็นกฎหมายการเงิน นี่เป็นประเด็นที่ ๑ แล้วประเด็นที่ ๒ ผู้ตรวจการรัฐสภา มันเป็นกฎหมายลูก มันมีอยู่ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ ผมอยากเรียนถามทางท่านประธานผ่านไปทางรัฐบาลว่าเมื่อไรรัฐบาลจะร่างกฎหมายผู้ตรวจการรัฐสภาเข้ามาประกบร่างของฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาล อยากจะฟังคำตอบวันนี้เลย เพราะผมกลัวว่ากฎหมายผู้ตรวจการรัฐสภาแผ่นดิน ถ้ารัฐบาลยังไม่ได้ ก ข เลย ยังไม่ได้ทำอะไรเลย ผมกลัวว่า ๔ ปีนี้กฎหมายนี้จะไม่คลอดออกตามกำหนดนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณประสพครับ คืออย่างนี้นะครับ กฎหมายผู้ตรวจการรัฐสภานั้นมีตั้งหน่วยงานขึ้นมา จำเป็นจะต้องใช้เงินจึงจะเป็นการเงินครับ เพราะฉะนั้นก็ขอให้ดูด้วยกฎหมายเขาที่เขียนมานั้นมันมีหน่วยงานขึ้นมาใหม่ เมื่อหน่วยงานขึ้นมาใหม่แล้วจำเป็นจะต้องใช้งบประมาณจึงจะพิจารณาได้ว่าเป็นพระราชบัญญัติการเงิน

นายประสพ บุษราคัม (อุดรธานี) : ผมไม่กล้าเถียงท่านประธาน แต่ผมอยากจะถามรัฐบาลนะครับ ท่านรัฐมนตรีโภคินก็อยู่ที่นี่ ท่านช่วยตอบได้ไหมครับว่า เมื่อไรรัฐบาลจะเอากฎหมายเข้ามาประกบ ผมอยากถามตรงนี้ ถามเพื่อผูกเอาไว้ไม่เช่นนั้นแล้วกฎหมายรัฐธรรมนูญก็ไม่มีความหมายท่านประธาน ท่านประธานช่วยถามท่านรัฐมนตรีได้ไหมครับ ไม่เช่นนั้นแล้วท่านแจ้งก็ไม่มีประโยชน์อะไร แจ้งให้ทราบ ทราบแปลว่าเข้าใจนะครับตอนนี้ผมยังไม่เข้าใจว่ารัฐบาลจะร่างกฎหมายมาเมื่อไร ท่านประธานช่วยกรุณาถามหน่อยได้ไหมครับว่าภายในปีหนึ่งได้ไหม ๒ ปีได้ไหม หรือว่า ๔ ปีได้ไหม ฯพณฯ รัฐมนตรี ก็อยู่ที่นี่ช่วยถามให้ผมหน่อยได้ไหมครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคงจะต้องถามในภายหลังครับ ต่อไปนี้ผมคงจะดำเนินการไปตามระเบียบวาระก่อน ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม เชิญครับ

นายชำนิ ศักดิเศรษฐ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชำนิ ศักดิเศรษฐ์ ประชาธิปัตย์ จากนครศรีธรรมราช ผมอยากจะปรึกษาท่านประธานและอยากจะตั้งข้อสังเกตด้วยว่า ความตั้งใจของเพื่อนสมาชิกที่เรามาสภากันในวันพุธนี้ ตั้งใจที่จะพิจารณากฎหมายอย่างน้อยที่สุดนี่เราควรจะมีกฎหมายจากรัฐบาลเข้ามาสู่การพิจารณา ท่านประธานคงจะได้เห็นว่าเพื่อนสมาชิกที่เป็นฝ่ายค้านได้มีความกระตือรือร้นค่อนข้างจะมากในการเสนอพระราชบัญญัติต่าง ๆ ปัญหาอยู่ตรงที่ว่าไม่ใช่รัฐบาลพิจารณาไม่ทันหรอกครับปัญหาไม่ได้อยู่ตรงที่ว่าเป็นเพราะหากเป็นกฎหมายเกี่ยวกับการเงิน แต่สะท้อนให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่ารัฐบาลนั้นไม่พร้อมที่จะเสนอกฎหมายต่าง ๆ เข้าสภาแต่ว่าเมื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพร้อม รัฐบาลเองก็พยายามที่จะหลีกเลี่ยงใช้ในวันพุธมาพิจารณากฎหมาย ผมเข้าใจว่าสมัยประชุมนี้ทั้งสมัยทีเดียว ท่านประธานครับเรากำลังจะเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดกันในเดือนธันวาคม

แล้วรัฐบาลชุดที่แล้วเราได้เตรียมเรื่อง ร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด ไว้เป็นที่เรียบร้อยแล้ว เป็นกฎหมายที่เห็นพ้องต้องกันของสภาผู้แทนราษฎรนี้ อย่างแน่นอน แล้วก็เป็นการเตรียมความพร้อมของกระทรวงมหาดไทยไว้แล้ว แต่ว่าจนกระทั่งวันนี้รัฐบาลไม่ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามา นั่นก็แปลว่า ในเดือนธันวาคมที่จะถึงนี้เราต้องเลือกสมาชิกสภาจังหวัดในลักษณะเก่า และอยู่ยาวไปถึง ๕ ปี นั่นหมายถึงว่าเรื่องของการกระจายอำนาจ กระจายโอกาสให้กับพี่น้องประชาชนในชนบท และได้มีการเลือกตัวแทนของตัวเองตามเจตนารมณ์ของกฎหมายก็เป็นไปไม่ได้เลย เรื่องที่ต้องปรึกษาท่านประธานอย่างนี้ก็เพราะว่า นี่ไม่ใช่เป็นครั้งแรกที่ท่านประธานได้มาแจ้งต่อที่ประชุมว่า ตามข้อ ๑.๓ รับทราบ เรื่อง สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีแจ้งเหตุขัดข้องที่นายกรัฐมนตรีไม่สามารถพิจารณาให้คำรับรองร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินได้ภายในกำหนดระยะเวลา ทางรัฐบาลบอกไหมครับว่าที่ไม่สามารถให้คำรับรองได้ เพราะอะไร ท่านประธานกรุณาแจ้งเหตุผลหน่อยได้ไหม ไม่ใช่เพียงบอกว่า รับทราบ เท่านั้นเอง เขาไม่ให้คำรับรองมาเพราะอะไร เพราะไม่อยากพิจารณาหรือพิจารณาไม่ทัน หรือรัฐบาลไปช่วยน้ำท่วมอยู่ไม่มีเวลามาทำงานด้านอื่น ๆ หรืออย่างนั้น หรืออย่างไร ท่านประธานครับ ขอทราบเหตุผลตรงนี้นิดหนึ่งในข้อ ๑.๓ และขอปรึกษากับท่านประธานว่ารัฐบาลควรจะได้เร่งรัดและให้ความสำคัญต่อการประชุมสภาผู้แทนราษฎรด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ผมจะขอรับข้อสังเกตของท่านอดีตรัฐมนตรีช่วยนี้ไปนะครับ เพื่อนำไปให้รัฐบาลได้พิจารณาต่อไป

ต่อไประเบียบวาระที่ ๒ เรื่อง รับรองรายงานการประชุม ท่านสมาชิกครับ ตั้งแต่เปิดสภามาเราได้มีการประชุมกันมาถึงวันนี้เป็นครั้งที่ ๑๒ แล้ว ๑๒ ครั้ง แล้วคณะกรรมาธิการตรวจรายงานการประชุมได้พิจารณาเสร็จเรียบร้อยแล้วก็นำมาเสนอให้สภาได้พิจารณากันในวันนี้ ๒ ครั้ง คือครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ ครั้งที่ ๑ นั้นเมื่อวันจันทร์ที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๓๘ และครั้งที่ ๒ วันพฤหัสบดีที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๓๘ ทั้ง ๒ ครั้งนี้ได้วางไว้ให้ท่านสมาชิกได้ตรวจสอบแล้วครบ ๗ วัน วันนี้จึงนำมาให้ท่านสมาชิกได้โปรดรับรอง ผมจะขอถามที่ประชุมนี้ว่าที่ประชุมนั้นไม่มีการแก้ไข ไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่นก็ถือว่าท่านสมาชิกได้ให้คำรับรองรายงานการประชุม ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันจันทร์ที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๓๘ และครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพฤหัสบดีที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๓๘ เรียบร้อยแล้วนะครับ แต่ผมใคร่ขอเรียนให้ท่านสมาชิกที่เคารพได้ทราบว่า ตามข้อบังคับการประชุมข้อ ๒๒ นั้นรายงานการประชุมจะต้องลงชื่อ

ท่านสมาชิกผู้มาประชุม ผู้ขาดประชุม และผู้ลาการประชุมไว้เรียบร้อยแล้ว เพราะฉะนั้นขอให้ท่านสมาชิกได้ตรวจสอบด้วย ถ้าจะเป็นไปได้การประชุมทุกครั้ง ถ้าหากว่ามีภารกิจจริง ๆ ผมอยากขอความกรุณาได้โปรดเขียนใบลา ผมไม่อยากให้รายงานการประชุมปรากฏเป็นประวัติศาสตร์ไว้ต่อสภาว่ามีสมาชิกขาดประชุมปรากฏอยู่ ขอความกรุณานิดหนึ่งได้โปรดเขียนใบลาไว้ด้วย

ต่อไประเบียบวาระที่ ๓ กระทู้ถาม ไม่มีนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี คุณจำลอง เชิญครับ

นายจำลอง ครุฑขุนทด (นครราชสีมา) : ท่านประธาน ผมขออนุญาตตั้งข้อสังเกตเรื่องวาระที่ ๓ นิดหนึ่ง เรื่องกระทู้ถาม ซึ่งท่านประธานได้ไปบรรจุกระทู้ถามไว้วันพฤหัสบดี ผมเห็นว่ากระทู้ถามนี้เป็นสิ่งที่มีประโยชน์ต่อการบริหารราชการแผ่นดิน และถ้าหากไม่มีการบรรจุกระทู้ถามไว้ในวันพุธสัก ๒ กระทู้ แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งนั้นสมาชิกในช่วงเช้าก็มาประชุมค่อนข้างไม่หนาตานัก เพราะฉะนั้นกระทู้ถามจะทันสมัยถ้าหากว่ามีการได้ตอบ แต่ครั้งนี้นั้นเนื่องจากไปบรรจุกระทู้ถามไว้วันพฤหัสบดี แล้วบังเอิญเหลือเกินว่ามีสมาชิกเสนอญัตติด่วนเป็นจำนวนมาก เพราะฉะนั้นตลอดสมัยประชุมจะไม่มีกระทู้ถามได้มีโอกาสเข้ามาถามในที่ประชุมสภาแห่งนี้เลย เพราะฉะนั้นอยากจะขอหารือท่านประธานเพื่อประโยชน์แห่งบ้านเมืองว่า เป็นไปได้หรือไม่ที่ท่านประธานจะกรุณานำกระทู้ถามที่รัฐบาลพร้อมที่จะตอบ แล้วก็มีความเป็นไปได้และมีโอกาสที่จะทันกับเหตุการณ์นั้นเข้ามาตอบในวันพุธสัก ๑ หรือ ๒ กระทู้ หลังจากนั้นจึงค่อยพิจารณากฎหมายต่อไป เพราะฉะนั้นการที่แก้ไขรัฐธรรมนูญคราวที่แล้วกำหนดให้มีการตอบกระทู้ถามในสภาผู้แทนราษฎร ก็เนื่องจากมีความต้องการมีความประสงค์ที่จะเร่งรัดการทำงานของรัฐบาลเพื่อประโยชน์ของพี่น้องประชาชนด้วย เพราะฉะนั้นถ้าเป็นไปได้ท่านประธานจะกรุณาบรรจุกระทู้ไว้ในวันพุธบ้างก็จะเป็นพระคุณ ขอกราบขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณจำลองครับ ผมพยายามปฏิบัติไปตามมติของที่ประชุมสภาแห่งนี้ เพราะมติของที่ประชุมนั้นได้กำหนดไว้ว่าวันพุธได้ให้เป็นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ วันพฤหัสบดีพิจารณาเรื่องญัตติและกระทู้ถาม ผมจึงต้องปฏิบัติไปตามมติของที่ประชุม คุณจำลองครับ

นายจำลอง ครุฑขุนทด (นครราชสีมา) : ผมทราบดีว่าเคยมีมติอย่างนั้น แต่ประธานจะกรุณาปรับปรุง แล้วก็หารือกับที่ประชุมนี้ก็ได้ ถ้าหากจะเห็นความจำเป็นในเรื่องนี้ เพราะผมเห็นว่ากระทู้ถามที่บรรจุในวันพรุ่งนี้มีจำนวนมาก แล้วโอกาสที่จะได้ถามกันไม่มีเลย เพราะว่าญัตติก่อนที่จะถึงกระทู้นั้นมีเป็นสิบ ๆ ญัตติ เพราะฉะนั้นถ้าสภานี้เห็นความจำเป็นก็อาจจะปรับปรุงในเรื่องนี้ได้ เพียงแต่ว่าน่ากระทู้มาไม่มากนักในช่วงเวลาช่วงเช้าก็จะเป็นประโยชน์ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้ท่านสมาชิกทุกฝ่ายไปประสานงานกันแล้วก็นำเสนอในโอกาสต่อไป ผมจะต้องขอมติที่ประชุมเปลี่ยนแปลงมติเดิม ต้องขอมติจากที่ประชุมด้วย

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องค้างการพิจารณา ที่เลื่อนไว้เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๓๑ ก็มี

๕.๑ ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (นายตนัยฤทธิ์ วัชราภรณ์ และนายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ เป็นผู้เสนอ)

เนื่องจากมีร่างพระราชบัญญัติเช่นเดียวกันนี้อีก ๑ ฉบับ คือ ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (นางพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ กับคณะเป็นผู้เสนอ) ซึ่งผมเห็นว่าเป็นเรื่องทำนองเดียวกันน่าจะนำมาพิจารณารวมกัน ท่านผู้ใดไม่เห็นเป็นอย่างอื่น ผมขออนุญาตนำรวมกันเลย ขอเชิญผู้เสนอ เชิญคุณตนัยฤทธิ์ครับ

นายอนัยฤทธิ์ วัชราภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม อนัยฤทธิ์ วัชราภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากจังหวัดศรีสะเกษ พรรคชาติไทย ได้ร่วมกับคุณสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากจังหวัดชลบุรี เสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เข้ามาเพื่อจะให้สภาแห่งนี้ได้พิจารณา โดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ ให้เพิ่มเติมมาตรา ๔ บทนิยาม มาตรา ๖/๑ มาตรา ๖/๒ มาตรา ๖/๓ มาตรา ๖/๔ มาตรา ๖/๕ มาตรา ๖/๖ มาตรา ๖/๗ มาตรา ๓๒/๑ มาตรา ๓๒/๒ มาตรา ๓๖/๑ และแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๔ มาตรา ๒๓ (๖) มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ และยกเลิกมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕

เหตุผล เนื่องจากปัญหาและอุปสรรคจากผลการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดเงื่อนไขการจ่ายค่าสินไหมทดแทนและค่าเสียหายเบื้องต้น ยังไม่ชัดเจน ซึ่งในทางปฏิบัติยังขาดความรวดเร็วส่งผลให้ผู้ประสบภัยไม่ได้รับความช่วยเหลืออย่างทันท่วงที อีกทั้งยังไม่มีองค์กรที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการประสานงานจากกรณีที่เกิดขึ้นดังกล่าว สมควรกำหนดเงื่อนไขการจ่ายค่าเสียหายเสียใหม่ และจัดตั้งบริษัทกลางขึ้น โดยให้อยู่ในความดูแลของกรมการประกันภัย เพื่อทำหน้าที่รับคำร้องของผู้ประสบภัยจากรถและประสานงานในด้านต่าง ๆ ซึ่งจะส่งผลให้เกิดประโยชน์แก่ผู้ประสบภัย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้

ท่านประธานครับ จากการที่พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ
ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ใช้ปฏิบัติมาแล้ว ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
การเสนอพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าสู่สภาผู้แทนราษฎร ผมเป็นคนหนึ่งที่ลุกขึ้น
อภิปรายท้วงติงแล้วบอกกับสภาแห่งนี้ให้รับทราบไว้ว่า โดยส่วนตัวของผมนั้น
ผมเห็นด้วยในหลักการของพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่เนื้อหาสาระของ
พระราชบัญญัติฉบับนี้จะไม่เกิดประโยชน์อะไรกับพี่น้องประชาชนเลย
ในเมื่อรัฐบาลหรือสภาแห่งนี้เป็นผู้ออกกฎหมาย ที่จะให้ความคุ้มครองกับ
ผู้ประสบภัยจากรถ แต่ปรากฏว่ารัฐบาลไม่ได้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้
เสียเอง กลับไปให้บริษัทประกันภัยเป็นผู้ดำเนินการ ผมได้ท้วงติงไว้ในสภา
แห่งนี้ตลอดเวลาที่มีการพูดถึงบริษัทประกันภัยว่า บริษัทประกันภัยนั้นยังไม่พร้อม
ที่จะให้บริการหรือในการที่จะจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้กับผู้ประสบภัยจากรถ
ระยะเวลาผ่านมาปีเศษ หลายสิ่งหลายอย่างก็เริ่มจะประจักษ์ชัดให้พี่น้อง
ประชาชนได้เห็นโดยทั่วไปว่า พระราชบัญญัติฉบับนี้เนื้อหาสาระแล้วก็เมื่อ
นำมาบังคับใช้แล้วไม่สามารถที่จะคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถได้ในระยะเวลา
อันรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียกร้องค่าเสียหายเบื้องต้น ตลอดระยะ
เวลาที่ผ่านมานั้นได้รับการร้องเรียนจากพี่น้องประชาชนอยู่ตลอดเวลาว่า
การจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้กับผู้ประสบภัยจากรถของบริษัทประกันภัยนั้น
ไม่สามารถที่จะกระทำได้ในระยะเวลาอันรวดเร็ว ประกอบกับสถานที่ต่าง ๆ
ของบริษัทประกันภัยที่จะให้บริการในการที่จะจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้กับ
ผู้ประสบภัยจากรถนั้น ไม่สามารถที่จะให้บริการอย่างทั่วถึงแล้วก็ในระยะ
เวลาอันรวดเร็ว สภาแห่งนี้ได้พยายามที่จะแก้ไขพระราชบัญญัติฉบับนี้
เมื่อสุดที่แล้วได้มีการเสนอการแก้ไขพระราชบัญญัติฉบับนี้ แล้วก็ตั้ง
คณะกรรมาธิการวิสามัญไปแก้ไขพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว แต่เนื่องจากระยะ
เวลาในช่วงนั้นมีการยุบสภาผู้แทนราษฎรเสียก่อน จึงทำให้การแก้ไข
พระราชบัญญัติฉบับนี้ตกไป ผมแปลกใจว่าในขณะที่พี่น้องประชาชนทั้งหลาย
ได้รับความเดือดร้อนจากพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผมได้พยายามที่จะดูแล
แล้วก็เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามาสู่การพิจารณาของสภา แต่ที่ผม
แปลกใจนั้นก็คือ ผมไม่เห็นร่างของรัฐบาล ผมไม่ทราบว่ารัฐบาลไปทำอะไร
หรือชักช้าหรือไม่เห็นความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชน ในขณะที่ผมเป็น
สมาชิกฝ่ายรัฐบาลก็จริงอยู่ แต่อะไรก็ตามที่เป็นเรื่องถึงความเดือดร้อน
ของพี่น้องประชาชนแล้ว เป็นการสมควรที่จะต้องรีบแก้ไขโดยเร่งด่วน

ในเนื้อหาสาระหรือในการปฏิบัติในขณะนี้ ผมขอเรียนให้ท่านประชาน
ได้รับทราบว่า ถึงแม้การขอรับเงินค่าเสียหายเบื้องต้นของผู้ประสบภัยจากรถนั้น
ตามกฎหมายจะระบุไว้ให้นำเอกสารและหลักฐานเพียง ๔ อย่างเท่านั้น
ที่จะไปรับเงินค่าเสียหายเบื้องต้นจากบริษัทประกันภัย ซึ่งประกอบไปด้วย
สำเนากรมธรรม์ประกันภัย บัตรประจำตัวประชาชนหรือสำเนาทะเบียนบ้าน
บันทึกประจำวันของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ใบเสร็จรับเงินหรือใบมรณบัตร
แต่ในข้อเท็จจริงแล้วปรากฏว่าบริษัทต่าง ๆ ที่รับทำประกันภัยนั้นจะไม่รับ
เอกสารหลักฐานตามกฎหมายที่ระบุไว้ ๔ อย่างนี้ แต่กลับมีเงื่อนไข
มากมายในการที่จะให้ผู้ประสบภัยจากรถนั้นจะต้องไปหาหลักฐานเอกสาร
เป็นจำนวนมากมายถึง ๑๔ อย่าง ผมมีเอกสารในมือซึ่งได้มาจากบริษัท
ประกันภัย ซึ่งได้เขียนไว้ให้กับผู้ประสบภัยจากรถที่ไปขอรับค่าเสียหาย
เบื้องต้นกับบริษัทประกันภัยว่า จะต้องมีเอกสารหลักฐานเป็นจำนวนมากมาย
ตามมาตรการที่เขาระบุเอาไว้ถึงสามารถที่จะไปยื่นคำร้องและขอรับ
ค่าเสียหายเบื้องต้นได้ ในกฎหมายนั้นได้เขียนไว้ว่า บริษัทจะต้องจ่ายเงิน
ค่าเสียหายเบื้องต้นภายในระยะเวลา ๗ วัน ให้กับผู้ประสบภัยจากรถ
แต่ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมานั้นเป็นที่ทราบกันอยู่ว่า ภายใน ๗ วันนั้น ไม่มีใคร
ที่ได้รับเงินค่าเสียหายเบื้องต้นในระยะเวลาอันรวดเร็ว แล้วก็ตามเอกสาร
หลักฐานที่กฎหมายกำหนดได้ การที่จะยื่นหลักฐานเอกสารต่าง ๆ จะต้อง
เป็นไปตามระเบียบของบริษัทแต่ละบริษัท ซึ่งเป็นเรื่องยุ่งยากมากมาย
ตลอดเวลาที่ผ่านมา พี่น้องประชาชนได้รับความเดือดร้อน ความเป็นจริงแล้ว
พระราชบัญญัติฉบับนี้ถ้าบริษัทประกันภัยสามารถที่จะปฏิบัติแล้วก็ให้ความสะดวก
ในระยะเวลาอันรวดเร็วในการขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นแล้วละก็ จะเป็น
ประโยชน์กับพี่น้องประชาชนอย่างมากมาย ----------

เป็นที่สงสัยและกล่าวขานกันอยู่ตลอดเวลาว่า การทำประกันภัยโดยมีกฎหมายบังคับ ทำไมรัฐบาลถึงไม่ดำเนินการเอง เพื่อจะให้พี่น้องประชาชนได้รับความสะดวกและก็ได้เห็นประโยชน์จากพระราชบัญญัติฉบับนี้ หลายคนพูดทำนองนี้อยู่ตลอดเวลา การประกอบธุรกิจประกันภัยโดยบริษัทเอกชนนั้น ก็ย่อมจะเป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่า บริษัทเอกชนประกอบธุรกิจก็เพื่อหากำไร แล้วรัฐบาลไปให้บริษัทเอกชนดำเนินการตามพระราชบัญญัติ ซึ่งไปบังคับพี่น้องประชาชนด้วยกฎหมาย มีหรือไม่ที่บริษัทจะไม่ประกอบธุรกิจเพื่อหากำไรจากพระราชบัญญัติฉบับนี้ ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมามีการประวิงเวลาในการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นอยู่ตลอดเวลา พี่น้องประชาชนทุกคนที่ทำประกันตามพระราชบัญญัติฉบับนี้จะไม่ได้รับการบริการอะไรเลยจากบริษัทประกันภัย กลับเป็นภาระหน้าที่ของผู้ประสบภัยเมื่อเกิดอุบัติเหตุขึ้นแล้ว แทนที่ผู้ทำประกันนั้นจะติดต่อประสานงานกับบริษัทประกันภัย เพื่อที่จะให้ความสะดวกและก็ติดต่อค่าเสียหายเบื้องต้นให้กับผู้ประสบภัย กลับเป็นภาระให้กับผู้ประสบภัยจะต้องไปวิ่งเต้นติดต่อกับบริษัทประกันภัย ต้องไปหาหลักฐานต่าง ๆ นานา แล้วแต่บริษัทประกันภัยจะยกจะกล่าวมา ไป ๑ ครั้งก็แล้ว ๒ ครั้ง ๓ ครั้งก็แล้ว ไม่มีบริษัทไหนที่จะรับคำร้องในการขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นตามเอกสารที่กฎหมายกำหนดจำนวน ๔ อย่างนี้เลย ปัญหาต่าง ๆ ได้เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา ท่านประธาน จะเห็นได้ว่าบริษัทประกันภัยนั้นได้พูดอยู่ตลอดเวลาว่าไม่ได้มีกำไรอะไรเลยจากพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่ผมไม่ทราบว่า ถ้าไม่มีกำไรแล้ว ทำไมถึงมีหน่วยรับทำประกันเคลื่อนที่ไปขอรับทำประกันตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ตามกรมการขนส่ง ตามสำนักงานขนส่งต่าง ๆ ทุกแห่งทุกหน ผมเข้าใจว่าสถานที่ที่จะให้บริการในการที่จะจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้กับพี่น้องประชาชนกลับมีจำนวนน้อยไม่เพียงพอกับการให้บริการกับพี่น้องประชาชน ผมได้บอกไปก็กล่าวต่อสภาแห่งนี้อยู่ตลอดเวลาว่า เนื้อหาสาระหรือความพร้อมในการที่จะให้บริการกับพี่น้องประชาชนตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไม่ได้มีอะไรเลยที่จะให้ความมั่นใจให้พี่น้องประชาชนได้เห็นประโยชน์ที่จะเกิดขึ้น ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมานั้น มีการร้องเรียนจากพี่น้องประชาชนมากมายว่า บริษัทประกันภัยไม่ยอมจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น บริษัทประกันภัยโยกโย้จะเอาหลักฐานนั้น จะเอาหลักฐานนี้ หลายสิ่งหลายอย่างที่พี่น้องประชาชนได้มาร้องเรียนต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผมมั่นใจว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่อยู่ในสภาแห่งนี้ ร้อยละ ๘๐ ร้อยละ ๙๐ จะต้องเคยได้รับการร้องเรียนจากพี่น้องประชาชนเกี่ยวกับความเดือดร้อนจากพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ซึ่งออกโดยรัฐบาลในสมัยที่ผ่านมานั้น

ได้สร้างความเดือดร้อนให้กับพี่น้องประชาชนอยู่ตลอดเวลา ในเนื้อหาสาระที่ผมจะกราบเรียนต่อสภาแห่งนี้นั่นก็คือ ผมได้เสนอขอแก้ไขในมาตราบางมาตรา เพื่อจะให้เกิดประโยชน์กับพี่น้องประชาชนในการให้บริการต่อการขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากบริษัทประกันภัย ท่านประธานครับ มีสิ่งหนึ่งที่ผมอยากจะเรียนต่อท่านประธาน และท่านประธานได้กรุณาไปบอกไปกล่าวกับผู้มีหน้าที่รับผิดชอบต่อกรมการประกันภัยด้วยว่า การที่บริษัทต่าง ๆ จะต้องเขียนรายละเอียดมากมายที่จะให้ผู้เสียหายนั้นได้มาขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากบริษัทนั้น เป็นการที่ไม่ถูกต้อง อยู่ในมือผมเป็นเอกสารซึ่งเอามาจากบริษัทประกันภัย มี ๑ - ๒ - ๓ - ๔ - ๕ - ๖ - ๗ - ๘ - ๙ - ๑๐ ผมจะอ่านให้ท่านประธานได้ฟังว่า มันเกิดการยุ่งยากอย่างไรในการไปขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากบริษัทต่าง ๆ บริษัทต้องการเอกสารดังต่อไปนี้ ๑. สำเนากรมธรรม์ ๒. ใบขับขี่ของผู้ขับขี่รถประกันในขณะที่เกิดเหตุ ๓. สำเนาบันทึกประจำวันในคดีของพนักงานสอบสวน ๔. ใบเสร็จรับเงินของโรงพยาบาล ๕. ใบรับรองแพทย์ ๖. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ๗. สำเนาทะเบียนบ้าน ๘. บันทึกตกลงชดใช้ค่าสินไหม ๙. ใบมรณบัตร ๑๐. ใบรายงานชันสูตรพลิกศพของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ๑๑. ใบเสร็จรับเงินเปรียบเทียบปรับ ๑๒. สำเนาทะเบียนรถ และแม้กระทั่งรูปถ่ายรถที่เกิดอุบัติเหตุ หรือแม้แต่ให้ผู้ที่ไปยื่นคำร้องนั้นไปขูดเลขตัวถังรถที่เกิดอุบัติเหตุนั้น----------

ความยุ่งยากจากเอกสาร หลักฐานต่าง ๆ ที่บริษัทได้ยื่นเงื่อนไขต่อผู้ไปขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นนั้น จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าบริษัทประกันภัยในขณะนี้ไม่ได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ เจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้นั้นก็คือคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ อยากจะให้ผู้ประสบภัยจากรถนั้นได้รับความคุ้มครองภายในระยะเวลาอันรวดเร็ว แต่ในด้านการปฏิบัติปรากฏว่าบริษัทประกันภัยไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ หรือตามเจตนารมณ์ที่กฎหมายได้กำหนดเอาไว้ ดังนั้นผมจึงได้เสนอแก้ไขร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยมีเนื้อหาสาระนั่นก็คือเราทราบอยู่แล้วว่าในปัจจุบันนี้ บริษัทประกันภัยไม่มีสำนักงานสาขาหรือตัวแทนทั่วทุกจังหวัดในทั่วประเทศของเรา และทำอย่างไรที่จะให้มีสถานที่บริการในการที่จะยื่นคำร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถฉบับนี้ ในเนื้อหาสาระนั้นก็คือ ผมได้เขียนได้เสนอขึ้นในมาตรา ๑๐ ว่าให้จัดตั้งบริษัทกลางขึ้นเรียกว่า บริษัทคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะให้บริการเกี่ยวกับการรับคำร้องขอการจ่ายค่าสินไหมทดแทน หรือเงินต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติ และบริษัทนี้เกิดขึ้นจากอะไร ท่านประธาน บริษัทนี้จะต้องแต่งตั้งกรรมการผู้จัดการของบริษัทขึ้น และจะต้องได้รับความเห็นชอบจากอธิบดีกรมการประกันภัยเสียก่อน นั่นก็คือเมื่อตั้งบริษัทขึ้นแล้ว ก็จะต้องได้รับการดูแลจากกรมการประกันภัย ส่วนเงินทุนในการดำเนินการจัดตั้งบริษัทที่จะให้มีสาขาในการที่จะรับบริการยื่นคำร้องต่าง ๆ ของผู้ประสบภัยจากรถนั้น ก็จะต้องมาจากบริษัทนั้นก็คือทุกปีบริษัทจะต้องออกเงินสมทบ เพื่อออกเป็นค่าใช้จ่ายของบริษัทคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ตามสัดส่วนของเบี้ยประกันที่บริษัทได้รับจากการรับประกันภัยตามพระราชบัญญัตินี้ในรอบปีปฏิทินที่ผ่านมา นั่นคือพระราชบัญญัติที่ผมเขียนขึ้น นอกจากนี้บริษัทยังจะต้องมอบหมายการรับคำร้องขอ และการจ่ายค่าสินไหมทดแทนหรือเงินต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ให้แก่บริษัทคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถดำเนินการแทนบริษัทได้ด้วย และเมื่อคณะกรรมการของบริษัทคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด ได้วางหลักเกณฑ์การมอบอำนาจไว้เช่นใด บริษัททุกบริษัทต้องปฏิบัติตามนั้น ท่านประธาน ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมานั้นบริษัทประกันภัยสาขาต่าง ๆ ได้อ้างอยู่ตลอดเวลาว่า ตัวเองไม่มีอำนาจในการที่จะสั่งจ่ายเงิน ดังนั้นการที่จะสั่งจ่ายเงินค่าเสียหายเบื้องต้นนั้น จะต้องได้รับอนุมัติจากสำนักงานใหญ่เสียก่อน นี่เป็นอุปสรรคหนึ่งในการที่จะทำความเดือดร้อนให้กับพี่น้องประชาชน ข้ออ้างต่าง ๆ นานาที่บริษัทประกันภัยนำมาอ้างจาก

ผู้ประสบภัยจากรถนั้น ทำให้พี่น้องประชาชนผู้ไม่รู้กฎหมาย รู้แต่เพียงว่ารัฐบาลบังคับออกกฎหมายให้พี่น้องประชาชนได้ปฏิบัติตาม แต่ไม่รู้ว่าตัวเองจะต้องปฏิบัติตัวอย่างไร ในการที่จะไปขอรับเงินค่าเสียหายเบื้องต้นจากบริษัทประกันภัย บริษัทประกันภัยว่าอย่างไร ก็จะต้องทำอย่างนั้น กรณีการไปขอรับเงิน แล้วบริษัทสาขาไม่มีอำนาจในการจ่ายเงิน ระยะเวลาที่ผู้เดือดร้อนหรือผู้ประสบภัยจากรถจะได้รับนั้นจะทำให้เกิดปัญหา โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำนักงานสาขาต่าง ๆ ของบริษัทประกันภัยนั้น จะไม่มีอยู่ตามอำเภอต่าง ๆ จะมีอยู่ตามจังหวัดบางจังหวัดเท่านั้น การที่จะไปขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากตัวแทนของบริษัทพี่น้องประชาชนซึ่งอยู่ต่างจังหวัด อยู่ตามอำเภอต่าง ๆ จะต้องเหมารถยนต์ค่าเดินทางในการที่จะไปขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากบริษัทประกันภัย แต่ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมานั้นได้รับการปฏิเสธ ได้รับการอ้างอยู่ตลอดเวลาว่าหลักฐานไม่เพียงพอ หลักฐานไม่ครบ จะต้องกลับไปหาเอกสารหลักฐานอีกจำนวนมากมายต่าง ๆ นานา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อหลักฐานเอกสารครบถูกต้องแล้ว ก็ยังไม่สามารถที่จะจ่ายเงินให้กับผู้ประสบภัยจากรถได้ จะต้องทำเรื่องขออนุมัติมายังสำนักงานใหญ่ เพื่อที่จะให้สำนักงานใหญ่นั้นอนุมัติจ่ายเงินไปยังผู้ประสบภัยจากรถ----------

ท่านลองคิดดูสิครับว่า ลำพังพี่น้องประชาชนที่อยู่ต่างจังหวัด อยู่ต่างอำเภอ มีฐานะความเป็นอยู่ที่ยากจน การเช่าเหมารถเดินทางมาสำนักงานประกันภัย เดินทางมายังตัวแทนของบริษัท แต่ละครั้งจะต้องใช้เงินจำนวนเท่าไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งระยะเวลาการทำมาหากินของพี่น้องประชาชนที่จะต้องเสียไป การมายื่นคำร้องและขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นในอัตราที่คณะกรรมการได้กำหนดไว้จำนวน ๑๐,๐๐๐ บาทนั้น บางครั้งมาขอรับไม่ถึง ๑๐,๐๐๐ บาท ๗,๐๐๐ บาท ๘,๐๐๐ บาท ใช้เวลาเดินทาง ๗ ครั้ง ๘ ครั้ง ค่าเช่าเหมารถหมดไปแล้ว ความเดือดร้อนเกิดขึ้นได้ไหมครับ พี่น้องประชาชนได้อะไรจากพระราชบัญญัติฉบับนี้ ตัวแทนของบริษัทประกันภัยรับผิดชอบอะไรต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นของพี่น้องประชาชน กรมการประกันภัยได้ดูแลปัญหาตรงนี้หรือไม่ ความเดือดร้อนต่าง ๆ เหล่านี้ได้เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา ถ้าเราสามารถที่จะแก้พระราชบัญญัติฉบับนี้ กำหนดให้มีบริษัทกลางเป็นผู้รับคำร้อง แล้วดำเนินการติดต่อประสานงานกับบริษัทประกันภัย แล้วนำเงินค่าเสียหายเบื้องต้น มาชำระมาจ่ายให้กับผู้ประสบภัยจากรถภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด คือระยะเวลา ๗ วัน ความสะดวกก็จะเกิดขึ้นกับพี่น้องประชาชน เจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็จะทำให้พี่น้องประชาชนได้เห็นว่า กฎหมายที่ออกโดยรัฐ กฎหมายที่รัฐบาลมองเห็นว่าพี่น้องประชาชนที่อยู่ตามท้องถนนควรจะได้รับการคุ้มครองนั้น ก็จะเกิดประโยชน์กับพี่น้องประชาชนสมกับเจตนารมณ์ที่เราได้เขียนกฎหมายขึ้นมา

อีกประการหนึ่ง ในมาตรา ๘ ของพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดรถราชการให้ยกเว้นไม่ต้องทำประกันตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ อะไรจะเกิดขึ้นในกรณีที่รถของทางราชการที่ไม่ได้ทำประกันภัยไว้ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะมีข้อยกเว้น พี่น้องประชาชนจะไม่ได้รับสิทธิเท่าเทียมกับรถทำประกันอย่างไร กองทุนที่จะมาจ่ายเงินให้กับผู้ประสบภัยจากรถนั้นมีอัตราส่วนที่จะจ่ายได้ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาทเท่านั้น ในขณะที่รถทำประกันภัยเขาสามารถจะจ่ายได้ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ถึง ๕๐,๐๐๐ บาท ท่านประธานครับ คนเดินอยู่ข้างถนนถูกรถราชการชน ซึ่งได้รับการยกเว้นตามมาตรา ๘ เขาควรจะมีสิทธิได้รับเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท ใช่ไหมครับ แต่เขาไม่ต้องทำประกันภัยตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไปรับเงินที่กองทุนเขาได้รับเท่าไร เพียง ๑๐,๐๐๐ บาทเท่านั้น ตรงนี้ท่านประธานเห็นไหมละครับว่าพี่น้องประชาชนเขาได้รับสิทธิในการคุ้มครองตามพระราชบัญญัติฉบับนี้เท่าเทียมกันหรือไม่ ดังนั้นผมจึงได้เสนอที่จะขอให้มีการ

แก้ไขและเพิ่มเติมเกี่ยวกับรถที่ได้รับการยกเว้น คือในมาตรา ๓๒/๑ ได้เขียนไว้ว่า ในกรณีที่ความเสียหายแก่ผู้ประสบภัยเกิดจากรถตั้งแต่สองคันขึ้นไป ที่มีประกันตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ หรือเป็นรถตามมาตรา ๘ ที่ไม่ได้เอาประกันตามมาตรา ๗ ให้บริษัทที่รับประกัน หรือหน่วยงานเจ้าของรถดังกล่าวแล้วแต่กรณีร่วมพิจารณาหาข้อยุติโดยเร็ว ในกรณีไม่อาจหาข้อยุติได้ภายในสามวัน นับแต่วันที่ฝ่ายซึ่งได้รับแจ้งเหตุก่อนได้ทราบ ให้จัดตั้งคณะผู้พิจารณาขึ้นโดยพลันประกอบด้วยผู้แทนของบริษัทที่ได้รับประกัน หรือตัวแทนของเจ้าของรถที่เกี่ยวข้องโดยมีผู้แทนของสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยทำหน้าที่เป็นประธานในกรณีที่การพิจารณามีคะแนนเท่ากัน ให้ประธานออกเสียงเพิ่มขึ้นได้อีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด ถ้าเมื่อใดคณะผู้พิจารณาเห็นว่า รู้ตัวบุคคลผู้มีสิทธิได้รับค่าสินไหมทดแทนแล้ว แม้ว่าจะยังไม่รู้จำนวนเต็มของค่าสินไหมทดแทน หรือจะยังไม่รู้ฝ่ายใดต้องรับผิดชอบเพียงใดในชั้นที่สุด ให้บุคคลนั้นมีสิทธิร้องขอรับเงินทดรองค่าสินไหมทดแทนจากกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย ----------

เมื่อกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยได้จ่ายทดลองจ่ายค่าสินไหมทดแทนไปแล้วเท่าใด ให้นายทะเบียนมีคำสั่งเรียกเงินตามจำนวนที่ได้จ่ายไป คืนจากบริษัทที่รับประกันภัย หรือหน่วยงานเจ้าของรถที่เกี่ยวข้องในอัตราเฉลี่ยฝ่ายละเท่า ๆ กัน ตรงนี้แหละครับ เป็นสิ่งหนึ่งที่เราได้มองเห็นถึงความแตกต่างแล้วว่า รถที่ได้รับการยกเว้นนั้นจะทำให้พี่น้องประชาชนนั้นเสียสิทธิในการคุ้มครองตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ดังนั้นเมื่อเกิดเหตุกับรถที่ไม่ได้ทำประกัน ก็เป็นภาระหน้าที่ที่จะต้องรับผิดชอบตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วย

อีกประการหนึ่ง นั่นก็คือในพระราชบัญญัติฉบับเดิมได้เขียนกำหนดโทษของเจ้าของรถผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗ ไว้ค่อนข้างจะสูง นั่นก็คือปรับเป็นจำนวนสูงถึง ๑๐,๐๐๐ บาท ซึ่งในขณะนี้เป็นช่องทางให้บรรดาเจ้าหน้าที่ที่ประพฤติมิชอบทั้งหลายได้นำไปเป็นช่องทางในการต่อรองที่จะรับผลประโยชน์จากผู้ที่ไม่ได้ทำประกันตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ การที่พี่น้องประชาชนไม่ได้ทำประกันตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ถึงแม้ว่าจะเป็นความผิดก็จริง แต่เราจะต้องเข้าใจว่า เมื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ เขาได้รับค่าตอบแทนอะไรบ้าง ในขณะที่เขาไม่ได้รับความสะดวกสบายในการไปชดค่าเสียหายเบื้องต้น ถึงแม้ว่าปีแรกจะทำประกัน แต่เขาไม่ได้รับประโยชน์อะไรเลย ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมานั้นจึงเป็นอุปสรรคในการที่จะได้รับความร่วมมือจากพี่น้องประชาชนที่จะปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ เพราะเขาเห็นว่ารัฐบาลออกกฎหมายบังคับให้ทำประกันภัยแต่ประกันภัยนั้นได้ให้ประโยชน์อะไรกับเขาไม่ เมื่อไม่ได้ให้ประโยชน์อะไร เขาก็ไม่ให้ความร่วมมือกับกฎหมายฉบับนี้ แต่โทษที่จะไปลงโทษในการที่จะไม่ปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้ นั่นก็คือมีโทษปรับสูงถึง ๑๐,๐๐๐ บาท ซึ่งจะสร้างความเดือดร้อนและเป็นช่องทางในการที่จะประพฤติมิชอบของบรรดาเจ้าหน้าที่ทั้งหลาย ดังนั้นจึงได้กำหนดโทษให้ลดลงไป นั่นก็คือในมาตรา ๓๗ เจ้าของรถผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท ตรงนี้จะบรรเทาความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนได้ จนกว่าการปฏิบัติของบริษัทประกันภัยต่าง ๆ จะเข้าสู่ระบบสมกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่จะคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ด้วยเหตุผลและหลักการดังกล่าวที่ผมได้กล่าวต่อสภาแห่งนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าทางรัฐบาลจะได้รับนำเอาไปพิจารณาและรับหลักการและแก้ไขเพื่อจะให้เกิดประโยชน์สมดังเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อไป ขอขอบพระคุณมากครับ

การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายกริช กงเพชร รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบคุณมากครับ เชิญคุณพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ

นางพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ (นราธิวาส) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน แพทย์หญิงพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนราธิวาส พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธาน ดิฉันและคณะซึ่งประกอบด้วย นายเลอศักดิ์ บุญมาก ศิริเนาวกุล คุณวินัย เสนเนียม คุณอลงกรณ์ พลบุตร คุณสุวโรช พะลัง และนายแพทย์ถาวร กาสมสัน นายแพทย์ชัยพร กองประเสริฐ ได้เสนอแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

เหตุผล โดยที่กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ นั้นมีปัญหามากมายในทางปฏิบัติ เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายซึ่งประสงค์จะให้ผู้ประสบภัยจากรถได้รับการคุ้มครองในด้านการรักษาพยาบาลทันท่วงที ก่อนที่จะเกิดปัญหาที่เป็นผลจากอุบัติเหตุตามท้องถนน จนสร้างภาระให้กับสังคมและการสูญเสียทางเศรษฐกิจให้กับประเทศชาติ สมควรปรับปรุงกฎหมายดังกล่าวเพื่อให้มีความสมบูรณ์สนองเจตนารมณ์ของกฎหมายได้อย่างเป็นรูปธรรมจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ท่านประธานครับ จากเหตุผลในการตราพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ นั้นจะมีหมายเหตุอยู่ในท้ายพระราชบัญญัติว่า ทำไมถึงต้องตราพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พุทธศักราช ๒๕๓๕

ท่านประธานที่เคารพ ในหมายเหตุที่พูดถึงเหตุผลในกฎหมายฉบับนั้นเขียนไว้ว่า เนื่องจากปรากฏว่าอุบัติเหตุอันเกิดจากรถ ได้ทวีจำนวนขึ้นในแต่ละปี เป็นเหตุให้ผู้ได้รับเคราะห์เจ็บได้เสียชีวิตเป็นจำนวนมาก โดยผู้ประสบภัยดังกล่าวไม่ได้รับการชดใช้ค่าเสียหาย หรือได้รับชดใช้ค่าเสียหาย ไม่คุ้มกับความเสียหายที่ได้รับจริง และหากผู้ประสบภัยจะใช้สิทธิทางแพ่งเรียกร้องค่าเสียหาย ก็จะต้องใช้เวลาดำเนินคดียาวนาน ดังนั้นเพื่อให้ผู้ประสบภัยได้รับการชดใช้ค่าเสียหาย และได้รับค่าเสียหายเบื้องต้นที่แน่นอนและทันท่วงที สมควรกำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ นี่เป็นเหตุผลที่เขียนไว้ในท้ายพระราชบัญญัติ ที่เมื่อมีการเสนอให้มีการตราพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พุทธศักราช ๒๕๓๕ ท่านประธานคะ แต่ปรากฏว่าในทางปฏิบัติเมื่อกฎหมายฉบับนี้นำออกมาใช้นั้น สิ่งหนึ่งที่ไม่ได้เป็นไปตามเจตนารมณ์ที่ดิฉันอยากจะเน้นว่า การคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถนั้นต้องการที่จะให้ผู้ที่ได้รับประสบภัยจากรถนั้น ได้รับการคุ้มครองที่เรียกว่า ทันท่วงทีและแน่นอน ท่านประธานคะ คำว่า ทันท่วงทีและแน่นอน นั้นเป็นประเด็นที่สำคัญมาก ๆ ในกฎหมายฉบับนี้ที่ดิฉันคิดในฐานะที่เป็นแพทย์ ในฐานะที่เป็นหมอ เพราะกฎหมายฉบับนี้ต้องการที่จะทำให้ประชาชน โดยเฉพาะคนอย่างยิ่งคนเดินดิน คิดว่าตรงนี้เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดกฎหมายฉบับนี้ขึ้น ดิฉันเคยจำเรื่องนี้ได้ดี เพราะดิฉันเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสมัยแรก เมื่อปี ๒๕๓๕ และดิฉันได้ลุกขึ้นมาอภิปรายในเรื่องนี้เป็นครั้งแรก ดิฉันสนับสนุนในหลักการที่จะให้กฎหมายฉบับนี้ได้คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ โดยเฉพาะคำว่า ทันท่วงที เพราะในทางการแพทย์นั้น ผู้ที่ประสบเหตุจากรถยนต์ หรือได้รับอุบัติเหตุนั้น ถ้าได้รับการรักษาที่ล่าช้าไป แม้แต่เสี้ยววินาที หรือแม้แต่ชั่วโมงหนึ่ง หรืออะไรก็ตาม ผลของการรักษามันจะต่างกันเขาเรียกว่าอย่างหน้ามือเป็นหลังมือ ดิฉันอยากยกตัวอย่างเช่น สมมุติว่ามีผู้ประสบเหตุคนหนึ่งได้รับอุบัติเหตุแล้ว มีเลือดคั่งในสมอง ไปที่โรงพยาบาลแห่งหนึ่ง ถ้าสถานพยาบาลแห่งนั้นเกิดไม่แน่ใจว่าถ้าเขารักษาไปแล้วนั้น เขาจะได้รับค่ารักษาพยาบาลหรือเปล่า ตรงนี้จะมีการหลีกเลี่ยง อาจจะมีข้ออ้างอะไรก็ตามที่จะส่งผู้ป่วยต่อ ดิฉันต้องพูดอย่างนี้ เพราะปัญหานี้มันจะเกิดขึ้นกับเมืองใหญ่ ๆ มากกว่าที่จะเกิดขึ้นตามชนบท ในเมืองใหญ่ ๆ นั้นจะมีสถานพยาบาลที่เรียกว่า สถานพยาบาลเอกชน ค่อนข้างมาก เมื่อผู้ประสบภัยจากรถมาถึงโรงพยาบาล ถ้าสถานพยาบาลซึ่งเป็นสถานพยาบาลที่ประกอบการในเชิงธุรกิจแล้ว เป้าหมายเขาก็ต้องคำนึงถึงกำไร ขาดทุน ถ้าเขาไม่แน่ใจเขารักษาพยาบาลผู้ป่วยรายนี้แล้วเขาจะได้รับค่ารักษาพยาบาลหรือไม่นั้น แม้จะมีกฎหมายกำหนดบทลงโทษก็ตาม แต่มีการหลีกเลี่ยงกันได้ เขาก็จะมีการส่งต่อ ตรงนี้ที่เป็นประเด็นที่สำคัญว่าจะไม่รักษา

โดยทันท่วงที เพราะท่านประธานคงทราบดีว่าในเมืองใหญ่ ยกตัวอย่างเช่น ในกรุงเทพมหานคร ปัญหาสำคัญก็คือ เรื่องของปัญหาจราจร การที่จะย้ายคนไข้จากสถานพยาบาลแห่งหนึ่งไปยังสถานพยาบาลของรัฐ ที่อยู่ใกล้เคียงที่สุดนั้น คงไม่ทันเวลา คนไข้ที่อาจจะไม่ตายไม่เสียชีวิตก็ต้องเสียชีวิต คนไข้ที่อาจจะไม่ต้องพิการมาก ก็จะเป็นต้องพิการมาก หรือคนไข้ถ้าได้รับการรักษาทันท่วงที จะไม่มีโรคแทรกซ้อน ก็จะต้องมีโรคแทรกซ้อน ดิฉันคิดว่าตรงนี้เป็นหลักการที่สำคัญที่ดิฉันเองเห็นด้วยในกฎหมายฉบับนี้ ท่านประธานคะ นอกจากนี้แล้วในกฎหมายฉบับนี้นั้นยังเน้นในเรื่องของการที่จะส่งเสริมธุรกิจประกันภัย ซึ่งตรงนี้เป็นการที่ส่งเสริมให้ระบบประกันภัยนั้นเข้ามามีส่วนร่วมในการที่จะรับผิดชอบความเสียหายของผู้ที่ประสบเหตุ เป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐ ----------

ท่านประธานอาจจะไม่เข้าใจว่า มันจะแบ่งเบาภาระของรัฐได้อย่างไร เรื่องอย่างนี้ในเมืองใหญ่อาจจะไม่ทราบ แต่ดิฉันในฐานะที่อยู่ในต่างจังหวัด ทราบดี เพราะเรื่องของการที่โรงพยาบาลจะปฏิเสธการรักษาคนไข้ในต่างจังหวัดนั้นแทบจะไม่มีเลย หรือพูดว่าไม่มีเลยก็ได้ ท่านประธานคะ ในต่างจังหวัดนั้นเมื่อมีผู้ประสบเหตุหรือประสบภัยจากรถมาถึงโรงพยาบาลแล้ว เราจะไม่ได้คำนึงถึงเศรษฐสถานะของผู้ที่ประสบเหตุเลย คนไข้จะมีเงินหรือไม่มีเงิน แน่นอน โรงพยาบาลของรัฐจำเป็นต้องให้การรักษา สุดท้ายเมื่อคนไข้ไม่มีเงินที่จะจ่าย นั่นคือโรงพยาบาลของรัฐแห่งนั้นก็จำเป็นต้องจ่ายในรูปของการรักษาพยาบาลฟรี ตรงนี้ละค่ะ การที่ส่งเสริมระบบธุรกิจการประกันภัยนั้นก็จะช่วยให้เขามารับภาระในส่วนที่เป็นค่ารักษาพยาบาลในเบื้องต้นให้กับโรงพยาบาลของรัฐในต่างจังหวัด ซึ่งเป็นปัญหาที่ต่างกันกับโรงพยาบาลในเขตเมืองใหญ่ ๆ ท่านประธาน ดิฉันคิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ เพราะการที่คุ้มครองให้คนปลอดภัยนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด ประชาชนคนไทยทุกคนมีค่ามีความหมาย ถ้าเราสามารถรักษาชีวิตเขาได้กัน เงินมากหมายเพียงไหนก็ไม่สำคัญ ชีวิตของประชาชนย่อมสำคัญกว่า แต่อย่างไรก็ตาม ปรากฏว่าใน ๑ ถึง ๒ ปีที่ผ่านมานั้น ในการที่กฎหมายฉบับนี้นำออกมาใช้ มันไม่ได้เป็นอย่างที่คาด มันไม่ได้เป็นอย่างที่คิด เราคิดว่าผู้ประสบภัยจะต้องได้รับการรักษาอย่างทันท่วงทีเพราะมีค่าเสียหายเบื้องต้น ซึ่งกฎหมายฉบับที่ผ่านมาที่ปัจจุบันนี้ใช้อยู่นั้นจ่ายให้ ๑๐,๐๐๐ บาทแรก อีก ๔๐,๐๐๐ บาท หลังจากนั้นจะต้องมีการพิสูจน์ความถูกผิด เพราะฉะนั้นตรงจุดนี้ คนไข้ที่ประสบเหตุ ที่จำเป็นต้องใช้เงินจำนวนมาก คนที่มีความรุนแรงของอุบัติเหตุตามท้องถนนนั้น ค่ารักษาพยาบาลจะไม่ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท ตรงนี้ที่เป็นปัญหาว่า หลาย ๆ อย่างที่ทำให้คนที่น่าจะได้รับการช่วยเหลือกันท่วงทีไม่ได้รับการช่วยเหลือกันท่วงที ท่านประธาน ดิฉันคิดว่าสิ่งที่ดิฉันเสนอเพื่อที่จะแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายฉบับนี้ จุดประสงค์ก็คือทำอย่างไรให้ผู้ประสบภัยในเมืองใหญ่ ๆ ถึงมือหมอเร็วที่สุด ส่วนในด้านต่างจังหวัดนั้น ทำอย่างไรระบบประกันภัยนี้จะช่วยแบ่งเบาภาระของโรงพยาบาลของรัฐที่จะทำให้คุณหมอ พยาบาลที่อยู่ในโรงพยาบาลของรัฐตามต่างจังหวัดนั้นมีขวัญและกำลังใจ เพราะคนเหล่านั้นไม่ได้รักษาคนไข้น้อย ธรรมดา เวลามีอุบัติเหตุทีหนึ่งเขาเรียกว่า เทกระจาดมา ถ้าสิ่งเหล่านี้ไม่ได้ช่วยให้เป็นขวัญกำลังใจกับแพทย์ พยาบาล ซึ่งท่านอาจจะไม่เข้าใจว่ามันเกี่ยวอะไรกันกับเงินที่ควรจะได้รับ เพราะเงินที่ได้รับของโรงพยาบาลต่างจังหวัดนั้นเป็นเงินที่เขาเรียกว่า เงินบำรุงโรงพยาบาล ส่วนนี้ที่จะไปช่วยคนที่มาทำงานนอก

เวลาราชการ ที่จะเป็นการเพิ่มให้กับแพทย์ พยาบาลที่ทำงานในต่างจังหวัด ท่านประธาน ในส่วนของดิฉันที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมในส่วนที่มีการตั้งบริษัทกลางนั้น ดิฉันคิดว่าคงไม่จำเป็นต้องพูดในรายละเอียดแล้ว เพราะว่าผู้ที่เสนอร่างแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ก็คงได้พูดในรายละเอียด แต่สิ่งที่ดิฉันคิดว่าน่าจะแตกต่างไปจากฉบับที่แก้ไขมาตราต่าง ๆ ที่มีผู้นำเสนอไปแล้วนั้นก็คงตรงส่วนที่ว่า นอกจากจะมีบริษัทกลางเพื่อที่จะทำให้การจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นเป็นไปอย่างรวดเร็ว เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับสถานพยาบาลว่า รักษาไปได้เท่าไรก็รักษาไป คุณมีสิทธิที่จะได้รับเงินค่ารักษาพยาบาลนั้นเต็ม ตรงจุดนี้ดิฉันยังได้ให้มีการเพิ่มหลักการที่ว่า เติมที่การจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นนั้นจะแบ่งออกเป็น ๒ ส่วน อย่างที่ดิฉันบอกไปและเงินแค่หมื่นเดียวไม่พอสำหรับการรักษาพยาบาล เพราะฉะนั้นตรงนี้ดิฉันได้แก้ให้ ซึ่งเป็นเรื่องที่ว่าตัวดิฉันเอง และคุณตนัยฤทธิ์เองนั้นก็เป็นหนึ่งในคณะกรรมาธิการชุดที่แล้วซึ่งพิจารณาเรื่องนี้มาอยู่ก่อนแล้ว ได้เสนอเพิ่มเติมว่าการที่จะจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นไม่ให้มีกำหนดกฎเกณฑ์ว่า เป็น ๒ ส่วน แต่ให้ตำนึงถึงว่าใบเสร็จรับเงินจากสถานพยาบาลนั้นเขียนมาไว้เท่าไรก็จ่ายตามนั้น ตรงนี้ที่สำคัญ เพราะว่าเมื่อเรากำหนดให้การจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นเป็นส่วนเดียว หมายถึงว่าบริษัทกลางต้องจ่ายให้ทันทีภายใน ๗ วันนั้น จึงจำเป็นต้องมีมาตราอีกบางมาตราที่จะต้องแก้ไขให้คณะกรรมการมีอำนาจที่เขาเรียกว่า จัด หรือกำหนด กำหนดมาตรฐานกลางในการรักษาพยาบาล ----------

เพราะถ้าเราไม่กำหนดมาตรฐานกลางในการรักษาพยาบาลแล้ว อาจจะเป็นช่องทางให้สถานพยาบาลเอกชนนั้นเรียกร้องค่ารักษาพยาบาลที่เรียกว่าสูงเกินเหตุ ในขณะที่โรงพยาบาลของรัฐรักษาคนป่วยที่มาจากการประสบภัยจากรถคนละราคากัน แต่เพื่อที่จะต้องการให้มีเงินบำรุงมากขึ้นในโรงพยาบาล การเขียนใบเสร็จรับเงินก็เลยดูเหมือนจะเป็นเขียนเท็จคือเขียนสูงกว่าที่รักษาพยาบาลผู้ป่วยทั่ว ๆ ไป ตรงนี้ดิฉันอยากให้มันมาอยู่ที่ตรงกึ่งกลางซึ่งดิฉันเห็นด้วย และก็คิดว่าน่าจะมีการกำหนดมาตรฐานราคากลางในการรักษาผู้ป่วย ท่านประธาน สิ่งที่ดิฉันพูดไปทั้งหมดนี้ท่านประธานอาจจะคิดว่าดิฉันเอาประสบการณ์ที่ตัวเองได้เห็นแค่ในจังหวัดเล็ก ๆ จังหวัดหนึ่งเท่านั้น ดิฉันคิดว่าสิ่งที่จะทำให้ประธานมั่นใจและก็ฝากเรื่องที่ดิฉันเสนอในเรื่องไม่ว่าบริษัทกลางที่จะทำหน้าที่แทนบริษัทประกันภัยต่าง ๆ หรือแม้กระทั่งเรื่องของการที่มีส่วนของการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นเป็นก้อนเดียวนั้น หรือแม้กระทั่งการตั้งมาตรฐานราคากลางนั้น สิ่งที่ดิฉันสนับสนุนก็คือเป็นสิ่งที่ได้มีการศึกษากันจริง ๆ ว่าเมื่อกฎหมายฉบับนี้ออกมาแล้วผลเป็นอย่างไร ดิฉันจำเป็นต้องขอเอ่ยนาม นายแพทย์สงวน นิตยารัมภ์พงศ์ กับคณะได้ทำการศึกษาไว้แล้วชัดเจนว่า กฎหมายคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถเมื่อนำไปปฏิบัติแล้วเกิดปัญหาอย่างไร ท่านประธาน สิ่งหนึ่งที่เกิดขึ้นที่เขาได้ศึกษากันไว้นั้นปรากฏว่า ผู้ที่ได้รับการเสียหายจากการประสบอุบัติเหตุนั้นมีเพียงร้อยละ ๑๗ เท่านั้น ที่ไปรับเงินค่าเสียหายจากบริษัทประกัน ส่วนใหญ่จะไม่ใช้สิทธินี้เพราะใช้สิทธิที่เป็นข้าราชการหรือใช้สิทธิจากหน่วยงานของตัวเองดูจะง่ายกว่า นอกจากนี้แล้วทางการที่เขาศึกษากันมานั้นก็มีอีกหลายประเด็นที่เห็นว่า การที่จ่ายแค่ ๑๐,๐๐๐ บาทนั้นดูจะไม่พอเพราะมีจำนวนผู้ป่วยอย่างน้อยที่ต้องจ่ายค่ารักษาพยาบาลเกิน ๑๐,๐๐๐ บาท มากถึง ๒๐ เปอร์เซ็นต์ หรือร้อยละ ๒๐ ตรงนี้จึงเป็นการศึกษาที่น่าสนใจและทางคณะที่ศึกษาก็ได้เสนอแนวทางโดยการที่บอกว่าน่าจะแก้ไข โดยการทำบริษัทกลางหรือที่มีกองทุนรวมกองทุนเดียวที่พอที่จะทำแก้ปัญหาในการที่จะจ่ายค่ารักษาพยาบาลให้ทันท่วงทีให้ทันกับที่สถานพยาบาลเองต้องดูแลรักษาผู้ป่วยเต็มที่ และยังเสนอให้มีการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นโดยที่ว่าจ่ายไปเลยตามใบเสร็จที่ทางสถานพยาบาลกำหนด โดยไม่ต้องพิสูจน์ความถูกผิดซึ่งต่างกันกับกฎหมายฉบับปัจจุบัน ซึ่งต้องพิสูจน์ความถูกผิดก่อนถึงจะได้ในส่วนที่

เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท ตรงนี้ท่านประธาน ดิฉันคิดว่าการศึกษานั้นน่าจะสนับสนุนที่ดิฉันและคณะได้เสนอการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายฉบับนี้ แต่ดิฉันหวังเป็นอย่างยิ่งดิฉันยืนพูดตอนนี้ก็ดีใจที่เมื่อกี้ก่อนดิฉันพูดปรากฏว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ไม่ได้มา ดิฉันยังคิดว่าดิฉันคงต้องพูดให้รัฐมนตรีประจำสำนักนายกฯ ซึ่งไม่ได้มาจากการเลือกตั้งมานั่งฟังเสียแล้ว ก็ขอบคุณที่มานั่งฟัง ดิฉันคิดว่าตรงนี้ดิฉันยังสงสัยว่า วันนี้เราจะมีการรับหลักการกฎหมายที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสนอเลยและมีการตั้งกรรมาธิการเพื่อที่จะให้กฎหมายฉบับนี้ออกมาเร็วที่สุดได้ประโยชน์กับผู้ประสบเหตุประสบภัยมากที่สุด แต่ถ้าสภาแห่งนี้ซึ่งไม่มีกฎหมายที่เสนอโดยรัฐบาลนี้จะขอรับไปพิจารณาก่อนรับหลักการ ดิฉันก็หวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านรัฐมนตรีที่นั่งอยู่ในที่นี้จะรีบพิจารณาเรื่องนี้โดยเร็ว อย่าให้ชักช้าเหมือนกับกฎหมายบางฉบับที่กฎหมายซึ่งให้กับท่านว่าท่านสามารถนำไปพิจารณาไว้ได้อย่างน้อยก็ ๖๐ วัน ก่อนรับหลักการดิฉันคิดว่าแค่ ๑ อาทิตย์ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านนี้คงสามารถที่จะให้พวกเราได้พิจารณาเรื่องนี้ได้ ดิฉันก็หวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะให้ความกรุณาพวกเราและก็ประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนในเรื่องนี้ ดิฉันอยากจะเพิ่มเติมอีกนิดเดียวในเรื่องของกฎหมายฉบับนี้ ในเรื่องของการที่ดิฉันมีการเปลี่ยนในเรื่องของบทกำหนดลงโทษ ----

เพราะบทกำหนดลงโทษเดิมนั้นเขียนไว้ชัดว่า ถ้าใครไม่ไปทำประกันภัยก็ต้องถูกปรับถูกอะไร ซึ่งตรงนี้เป็นช่องทางที่ทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐบางคน ดิฉันไม่ได้หมายถึงทุกคน เป็นช่องทางที่ไปข่มขู่ประชาชนว่า จะจ่าย ๓,๐๐๐ บาท หรือจะถูกปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท เพราะฉะนั้นตรงนี้เราได้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงไป ดิฉันคิดว่าถ้าท่านไม่รีบทำเรื่องนี้ กฎหมายฉบับนี้ก็ยังเป็นกฎหมายที่ทารุณต่อประชาชนมาก ดิฉันหวังอย่างยิ่งว่าขอผ่านท่านประธานถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ขอให้ได้รีบพิจารณาเรื่องนี้โดยเร็ว ขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านไพจิตครับ

นายไพจิต ศรีวรขาน (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ไพจิต ศรีวรขาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม พรรคความหวังใหม่ ท่านประธาน ผมขออนุญาตได้กราบเรียนถึงความรู้สึกของการทำหน้าที่ทางการเมืองของนักการเมืองบ้านนอกที่ได้พบปัญหากับประชาชน เคยได้มีโอกาสพิจารณากฎหมายหลายฉบับด้วยความภาคภูมิใจ ที่ได้ทำหน้าที่ตัวแทนของประชาชน แต่ว่ากฎหมายฉบับนี้เราไม่มีโอกาสพิจารณาโดยตัวของคณะพวกเรา แต่ว่าคณะของเราเองต้องมารับผลของการปฏิบัติบังคับใช้ตามกฎหมายฉบับนี้ด้วยความขมขื่น ในสมัยที่พิจารณาในครั้งที่แล้ว ได้เคยเสนอต่อท่านประธานเพื่อให้มีการพิจารณาชะลอการบังคับใช้กฎหมายนี้อยู่หลายครั้ง เพราะมีผลต่อความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนโดยทั่วไป และท้ายที่สุดรัฐบาลในขณะนั้นก็บอกว่า เมื่อรัฐบาลเก่าได้ประกาศกฎหมายนี้ออกมาแล้ว ไหน ๆ ก็ไหน ๆ ขอให้เอามาลองใช้กันดูก่อน ผมก็เป็นรัฐบาลด้วยในขณะนั้น ผมเคารพในมารยาทในการทำหน้าที่ทางการเมือง ก็ได้พยายามประคับประคองกฎหมายฉบับนี้ให้มีผลบังคับใช้ โดยมีความหวังไว้ว่า ผู้ที่รับผิดชอบเกี่ยวกับตอกผลตรงนี้จะสะท้อนความรู้สึกจะแก้ไขปัญหาหลายเรื่องให้เกิดผลแห่งการที่จะดูแลต่อพี่น้องประชาชน แต่ท้ายสุดสภาได้พิจารณาให้มีการศึกษาเพื่อที่จะให้มีผลบังคับใช้ และอะไรที่จะเป็นประโยชน์ในการชะลอปัญหาของประชาชน โดยชั่วคราวในขณะนั้น ก็ให้รีบสั่ง มีคำสั่งของคณะรัฐมนตรีอยู่หลายเรื่อง เพื่อที่จะให้เกิดความสำนึกต่อการทำหน้าที่ของบริษัทประกันภัยทั้งหลาย ซึ่งขณะนี้ผมทราบว่าเขามีความสุขใจต่อการบังคับใช้ต่อกฎหมายฉบับนี้ครับท่านรัฐมนตรีว่าการฯ แต่คนที่เดือดร้อนอยู่ขณะนี้ ผมว่าในระหว่างการที่เราทำหน้าที่ทางการเมือง คงไม่มีปัญหาใดที่เกินกว่าเรื่องเหล่านี้ ที่ออกพบประชาชนและก็จะพบว่ากฎหมายนี้มันเป็นสัญลักษณ์ของการใช้อำนาจที่เป็น

ตัวแทนของคนชั้นใดที่ออกกฎหมายเพื่อชนชั้นนั้น ผมยอมรับว่ายังไม่สามารถที่จะผ่อนคลายในเรื่องที่จะใช้กฎหมายนี้เพื่อความสงบสุขของสังคมโดยแท้จริง ท่านประธาน เป็นเวลากว่า ๓ ปีที่เราใช้กฎหมายฉบับนี้ ผมว่าความรับผิดชอบของบริษัทประกันภัยยังมิได้แตกต่างกัน คนที่เกิดประสบเหตุตรงนี้เขาต้องถูกบังคับด้วยระเบียบกฎเกณฑ์ต่าง ๆ มากมาย ผมทราบว่าคนกรมการประกันภัยท่านอธิบดีเป็นคนที่มีความตั้งใจ ได้สั่งให้มีคณะมีประกันภัยจังหวัดอะไรเข้าไปเพื่อที่จะดูแลประชาชนในระดับจังหวัด แต่ว่ากฎหมายฉบับนี้มันเข้าไปถึงหมู่บ้านและบังคับกันไปทั้งหมดเลย ----------

ซึ่งการดูแลประชาชนเหล่านี้ยังห่างไกล ยังไม่สามารถที่จะสะท้อน ที่จะแก้ปัญหากฎหมายนี้ก็จะเป็นเครื่องมือ เวลาที่จะขายใบกรมธรรม์ประกันภัยนี้ก็แจกการเต็มที่ กดเดี๋ยวนี้ได้เดี๋ยวนี้ แต่พอเขาประสบเหตุที่จะเรียกค่าเสียหายเบื้องต้นเหมือนดังสมาชิกท่านตนัยฤทธิ์ ท่านได้กราบเรียนแล้วว่า มันยากเย็นเหลือเกินท่านประธานครับ ผมได้กราบเรียนในระหว่างการพิจารณาว่า สิ่งหนึ่งที่จะต้องทำในขณะนี้ก็คือ ถ้าหากเรายังไม่ยกเลิกแล้วมีประสบเหตุประชาชนเขาเสียชีวิตเพราะเหตุนี้ ค่าเสียหายเบื้องต้น ๑๐,๐๐๐ บาท มันทำอะไรไม่ได้แล้ว ค่าทำศพก็ไม่พอ เขาเสียกันมากกว่านั้น ๑๐,๐๐๐ บาท อันนี้ก็ต้องถือเป็นเครดิตของรัฐบาลที่พยายามให้มีการเร่งรัดตรงนี้ให้ใช้เพื่อประโยชน์ของประชาชน แต่ต้องยอมรับกันว่า มันไม่พอหรอกท่านประธานครับ ผมว่าอำนาจในขณะนี้ไม่ต้องแก้กฎหมายอะไรเลย กระทรวงสามารถดำเนินการได้ว่าจะเป็นคำสั่งเป็นประกาศหรือคณะอะไรทั้งหลาย สั่งบอกว่าขอให้มันเป็นสัก ๓๐,๐๐๐ บาท ได้ไหม ถ้าใครตายเกิดขึ้น อย่างน้อยเขาจะได้ผ่อนคลายคนที่เขาเสียไปแล้วต่อกรมธรรม์ประกันภัยต่อปี พอประสบเหตุคนที่เสียชีวิตมีโอกาสได้เงินทันทีพอที่จะขจัดปัดเป่าความทุกข์ยากได้ ไม่ใช่เป็นหนี้เป็นสินเพิ่มขึ้นเมื่อประสบเหตุอย่างนี้แล้ว แล้วอีก ๔๐,๐๐๐ บาท หรือที่เหลือค่อยว่ากัน เมื่อคดีถึงที่สิ้นสุด ตรงนี้ละท่านประธานครับเป็นข้อเดือดร้อนมหาศาล คนยากคนจนมันก็แพ้คดีพอแพ้ก็ไม่มีสิทธิได้ ๔๐,๐๐๐ บาท หรือที่เหลือ นี่ใครจะดูแล ถ้าหากเราใช้กฎหมายตรงนี้ผมถึงบอกว่า มันเป็นเรื่องของความขมขื่นที่จะต้องสะท้อนความเห็น ตรงนี้ในฐานะที่เป็น ส.ส. ของพี่น้องประชาชน พอถ้าเราเห็นว่าตรงนี้จะต้องแก้ไข ก็ต้องแก้ไข ทุกครั้งที่เราทบทวนเรื่องนี้จะมีผู้ได้ประโยชน์เสียประโยชน์กันเกิดขึ้น คนเสียประโยชน์ผมว่าบริษัทประกันภัยทั้งหลายเขาก็ต้องมีการเรียกรับในส่วนได้เสียกันแล้วพยายามผลักกฎหมายฉบับนี้ให้เป็นหน้าที่จะต้องบังคับต่อสังคมต่อไป ผมมีความขมขื่นที่ไม่สามารถจะดูแลพี่น้องประชาชนได้ ถ้าก่อนหน้านี้ที่ไม่มีกฎหมายฉบับนี้ ผมก็ยังเชื่อว่า การดูแล การประสาน การตกลงกันระหว่างผู้ที่เสียหาย ยังพอที่จะพูดกันแล้วก็ได้รับความโอนอ่อนผ่อนปรนซึ่งกันและกัน แต่พอชนเดี๋ยวนี้เขาจะบอกว่าเรื่องของประกันก็ว่ากันไป ฟ้องร้องกันไปคดีถึงที่สุดก็ค่อยว่า นี่เป็นเรื่องที่เป็นความเดือดร้อนที่อยากจะสะท้อนความเห็น เพื่อสนับสนุน ผมเชื่อว่าสมาชิกทั้ง ๒ ท่าน ได้มีความประสงค์ในการที่จะปรับปรุงกฎหมายเหล่านี้ให้มีความสมบูรณ์ในการที่จะดูแลประชาชน รัฐบาลเองก็คงจะมีหน้าที่ไม่แตกต่างกัน แต่ความรู้สึก

ของกระผมนั้นผมยังคิดว่า ถ้ามีช่องทางใดที่จะขอให้การประกันภัยจากรถยนต์ให้มันเป็นการประกันโดยความสมัครใจอย่าบังคับเขา สังคมใด ถ้าหากบังคับก็คือหมายความว่า กฎหมายถึงจะดีจะสมบูรณ์ขนาดไหน ขอให้มันเหมาะสมกับสภาพสังคมเถอะครับ สังคมของเรานั้นมีความรับผิดชอบขนาดไหน มีความเท่าเทียมกันระหว่างในเมืองบ้านนอก คนมี คนไม่มีทั้งหลาย ผมว่าขณะนี้เราต้องพิจารณาด้วยความรอบคอบแล้ว รัฐบาลที่ออกกฎหมายฉบับนี้ออกมาเราสามารถที่จะชะลอตรงนี้ออกไปได้อีก ว่าจะเอาขนาดไหนเมื่อไร ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ตามเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้เมื่อไร ขอให้ไปทบทวนหน่อย ผมในฐานะที่เป็นฝ่ายรัฐบาลก็อยากจะมีหน้ามีตาในการที่จะดูแลกฎหมายที่เป็นประโยชน์สะท้อนแก้ไขปัญหาของคนส่วนใหญ่ได้ แต่ก็ต้องยอมรับกันว่าในขณะนี้ หลังจากที่มีกฎหมายฉบับนี้แล้ว คนที่ถูกประสบเหตุที่ไม่ตายนะครับท่านประธาน ฝากเรียนท่านรัฐมนตรีด้วย ได้รับการดูแลจากโรงพยาบาล ค่อนข้างมีมาตรฐานขึ้น ถึงแม้ว่าเขาจะต้องเหาอะไรมากมาย แต่ว่าท้ายที่สุดฝ่ายนักการเมืองเราก็ยังสามารถที่จะบอกให้รักษาเขาไปก่อน เขามีประกันภัย กองทุนประกันภัยคงจะต้องจ่ายใช้ค่าเสียหายค่ารักษาพยาบาลให้ ปัญหาอย่างหนึ่งที่ประสบกันอยู่ตลอดเวลาก็คือว่า ชาวไร่ ชาวนา เขาจะมีเขาเรียกว่า บัตรสงเคราะห์ ไม่มีใบเสร็จนะครับตัวนี้ พอประสบเหตุขึ้นไปเขาก็จะไปรักษา ผู้ที่จะจ่ายค่ารักษาพยาบาลตรงนี้คือรัฐบาล บริษัทที่เป็นผู้ขายประกันภัยหรือรับผิดชอบตรงนี้ไม่ต้องรับผิดชอบไม่ต้องไปเบิกจ่ายตามบิลใบเสร็จที่โรงพยาบาลจะเรียกเก็บ เพราะมันเรียกเก็บกันไม่ได้ เพราะคนจน ----------

แต่ว่าเวลาที่จะเอาเงินค่ากรมธรรม์ประกันภัย ค่าประกัน มันไม่ได้บอกว่า เอาให้รัฐบาล อันนี้ก็เข้ากระเป๋าบริษัททั้งหลาย ผมลยากกราบเรียนว่า ตรงนี้น่าจะต้องดูแล้วว่าใครได้ประโยชน์ ใครเสียประโยชน์ ถึงแม้ว่ารัฐบาลก็คือตัวแทนของพวกเราทั้งหมดที่จะต้องดูแลด้วยกัน ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตให้เร่งรีบดำเนินการถ้าหากจะต้องทำโดยการบังคับ เคยเสนอไว้ว่า ขอให้รัฐบาลเข้าไปมีบทบาทในการดำเนินการทั้งหมดเองให้มากที่สุด อย่าปล่อยให้ดอกผลอะไรทั้งหลาย ซึ่งดำเนินการโดยเสรี แม้ว่าระบบเศรษฐกิจจะเป็นอย่างนี้ แต่ผมว่าบางเรื่องมันจะต้องเข้าไปแทรกแซงดำเนินการแล้วในการที่จะกดดันทั้งหลาย เพราะเราทราบแล้วว่า ๓ ปี ความรับผิดชอบของบริษัทประกันภัยมีขนาดไหน ผมว่าเราต้องทำหน้าที่ตรงนี้ เพื่อเกียรติศักดิ์ของการทำหน้าที่ทางการเมือง มีนโยบายหนึ่งที่ว่ากันแล้วว่ากันอีก ผมไม่ทราบว่า ว่าขึ้นมาแล้วใครได้ประโยชน์ ก็คือนโยบายการให้เสรีบริษัทประกันภัยทั้งหลาย นี่ก็ว่ากันมา ๒ สมัยแล้ว ยังไม่ทราบว่ามันจะเป็นอย่างไร มันก็ยังเป็นลักษณะ ขออนุญาตครับท่านประธานเตะหมูเข้าปากหมาอีกเหมือนเดิม ผมขออนุญาตกราบเรียน คือทำอย่างไรก็ตามให้เกิดการแข่งขันเพื่อให้บริษัทที่เขารับผิดชอบต่อประชาชน ให้เขาได้รับบริการตรงนี้ เข้ามาดูแลประชาชน ขณะเดียวกันบริษัทที่ขาดความรับผิดชอบ ผมขอความกรุณานายทะเบียนประกันภัยคือ ท่านอธิบดี ขอให้เอาจริงเอาจังและบอกเลิก เพิกถอน พักการใช้ใบอนุญาตอะไรให้เป็นจริงเป็นจังสักที ด้วยความเด็ดขาดตรงนี้ และขณะเดียวกันก็เปิดช่องทางให้บริษัทประกันภัยเสรีต่าง ๆ เขาได้เข้ามาทำ ถ้าหากจะต้องยืนยันใช้กฎหมายฉบับนี้ ผมถือว่าเรื่องนี้เป็นความเป็นความตาย เป็นเกียรติเป็นศักดิ์ศรีของสภาของเราที่จะต้องทำ ผมไม่มั่นใจว่าถ้ารัฐบาลผ่านตัวนี้ไปแล้ว กว่ากฎหมายรัฐบาลจะเข้ามาแล้วกว่าที่จะมีผลบังคับใช้ พิจารณาตั้งคณะกรรมาธิการอีก สมัยหน้าเข้ามาหรือเปล่าไม่ทราบ คนก็จะเดือดร้อนต่อไป เพราะฉะนั้นขอฝากในทางปฏิบัติว่า ส่วนใดที่เป็นเรื่องของฝ่ายปฏิบัติในขณะนี้ต้องสั่งแล้ว ผม ไพจิต ศรีวรขาน พร้อมที่จะยืนหยัดให้ท่านได้ทำในสิ่งที่ถูกต้อง ขอบพระคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้เสนอ อีกท่านหนึ่ง คุณสุรสิทธิ์

นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ (ชลบุรี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี พรรคชาติไทย ซึ่งเป็นผู้หนึ่งที่ได้เสนอญัตตินี้ต่อสภาร่วมกับท่าน ส.ส. ดนัยฤทธิ์ วัชราภรณ์ กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า นับตั้งแต่พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ใช้บังคับ ท่ามกลางการวิพากษ์วิจารณ์ของพี่น้องประชาชนในช่วงนั้น มีทั้งสนับสนุนเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย โดยเฉพาะผู้ที่มีความยากจน หรือว่าผู้ที่ขับขี่มอเตอร์ไซค์ ถึงแม้ว่าเงิน ๒๐๐ บาท หรือว่า ๓๐๐ บาท มองดูแล้วจะเล็กน้อย แต่ว่าภาระตรงนี้ทุกคนมองว่าเมื่อเสียไปแล้ว เขาจะได้ประโยชน์อย่างไรบ้าง สำหรับผมเองนั้น ผมมีความรู้สึกว่า กฎหมายที่ออกไปโดยเจตนารมณ์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นสิ่งที่จะช่วยเสริมสร้าง ----------

อย่างน้อยที่สุดในด้านของสวัสดิการ สวัสดิภาพของพี่น้องประชาชนเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด มีกฎหมายหลายฉบับที่ออกมาในลักษณะเช่นนี้ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการประกันสังคม ซึ่งก่อให้เกิดสวัสดิภาพของประชาชน อย่างน้อยที่สุด เมื่อก่อนนี้มีผู้จะกล่าวอยู่ตลอดเวลาว่า เวลาเกิดอุบัติเหตุเข้าไปโรงพยาบาล โรงพยาบาลมักจะไม่รับ แต่ปัจจุบันนี้โรงพยาบาลไม่ว่าเป็นโรงพยาบาลของรัฐหรือว่าโรงพยาบาลของเอกชนต่างมองว่า โรงพยาบาลนั้นสามารถที่จะได้รับเงินในการรักษาพยาบาล เป็นหลักประกันอันหนึ่งซึ่งไม่ให้คนที่บาดเจ็บหรือว่าคนที่ล้มตายอยู่บนถนนนั้นไม่มีสถานที่ที่จะไปดูแล บางแห่งนั้นถูกมองว่าเป็นโรงพยาบาล เขาเรียกว่าโรงฆ่าสัตว์ด้วยซ้ำ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ผมมองแล้วเห็นว่าเป็นสิ่งที่ดีขึ้น นอกจากนี้สิ่งที่ได้ประโยชน์ก็คือ ในด้านของความก้าวหน้าในด้านการประกันภัย การประกันชีวิตส่วนหนึ่ง ซึ่งถือว่าตรงนี้ประชาชนจะได้รับการคุ้มครองด้วย แต่สิ่งที่ผ่านมาเราต้องยอมรับว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นมีมากมายเหลือเกิน โดยเฉพาะปัญหาที่เกิดจากบริษัทประกันภัย ซึ่งเป็นผู้รับการคุ้มครองประกันภัยจากรถ บริษัทนั้นมักจะอ้างความไม่พร้อมหลายประการ ซึ่งประการแรกนั้นบริษัทประกันบอกว่า ไม่มีบุคลากรพร้อมที่จะรับปัญหาตรงนี้ ไม่เพียงพอ

ประการที่ ๒ นั้นในส่วนของภูมิภาค สำนักงานประกันภัยส่วนใหญ่เป็นรูปของสำนักงานตัวแทนซึ่งยังมีไม่ครบทุกจุดที่จะรองรับความต้องการหรือปัญหาของประชาชนได้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านของการจ่ายเงินจ่ายทอง บริษัทมักจะอ้างอยู่ตลอดเวลาว่า จะต้องส่งเรื่องไปยังสำนักงานใหญ่ ถึงแม้ว่าในปัญหาเหล่านี้กระทรวงพาณิชย์ได้ดำเนินการแก้ไขโดยวิธีการแจ้งให้บริษัทประกันภัยมอบอำนาจ โดยเฉพาะแจ้งให้มีเงินทดรองส่งไปยังสาขาต่าง ๆ ในต่างจังหวัดแล้วก็ตาม แต่ในข้อเท็จจริงก็ไม่มีการดำเนินการในลักษณะเช่นนี้เช่นกัน หรือแม้กระทั่งในข้อกำหนดที่บอกว่า ถ้าหากว่ามีการร้องเรียนในกรณีที่มีการไม่จ่ายเงินขึ้น กรมประกันภัยจะออกให้ก่อน แต่ข้อเท็จจริงก็ไม่ใช่ ในสิ่งเหล่านี้คือข้อบกพร่องในทางปฏิบัติที่ผมต้องขอกราบเรียนเพิ่มเติม สิ่งหนึ่งซึ่งเป็นข้อขัดข้องอีกประการหนึ่งสำหรับหลักฐานที่คุณดนัยฤทธิ์ ได้กล่าวไปแล้ว มี ๔ ประการ หลักฐานประการสำคัญอันหนึ่งซึ่งบริษัทประกันภัยบอกว่าจะต้องมีตัวนี้ ไม่อย่างนั้นไม่จ่ายเงินให้ นั่นก็คือ หลักฐานการแจ้งความหรือบันทึกประจำวัน ซึ่งบันทึกประจำวันตัวนี้ความจริงไม่ได้มีการกำหนดว่าจะต้องมีบันทึกรายละเอียดอะไรมากมาย แต่ว่าบริษัทประกันภัยมักจะอ้างว่าในบันทึกประจำวัน

ฉบับนี้ หรือว่าที่มีเหตุเกิดขึ้นนั้นจะต้องมีระบุว่าผู้ใดผิดผู้ใดถูกก็ตาม แต่สิ่งเหล่านี้ได้ก่อให้เกิดปัญหา เพราะว่าผู้ที่จะไปแจ้งความนั้น บางทีผู้ที่ขับรถไปชนเกรงว่าจะเกิดความผิดในทางอาญา ตัวนี้ก็เป็นอุปสรรคอย่างหนึ่งซึ่งบางทีผู้แจ้งก็ไม่กล้าแจ้ง ก็ไปตกลงกันเอง ความยุ่งยากตรงนี้มันก่อให้เกิดการทุจริตมาอีกอย่างหนึ่งก็คือว่า มีบางรายที่สามารถตกลงกันได้แล้ว บันทึกตกลงกันแล้วก็ไปที่ตำรวจ แต่ว่าทางตำรวจนั้นมีการเรียกเงินเรียกทองกัน บอกว่าจะบันทึกให้ก็ได้แต่จะต้องจ่ายเงินมา ๕,๐๐๐ บาทบ้าง ๗,๐๐๐ บาท หรือ ๘,๐๐๐ บาท ซึ่งในส่วนนี้ผมเองก็เคยได้รับการร้องเรียนหลายครั้ง ผมเองก็อยากจะฝากรัฐบาลไป ๒ ประการ

ในประการแรกนั้นก็คือ ถ้าหากบริษัทประกันภัยใดไม่มีความพร้อมเพรียงในการที่จะประกอบธุรกิจเช่นนี้ เพราะว่าเท่าที่ดูที่ผ่านมา นโยบายที่จะให้สวัสดิภาพแก่ประชาชนกลับกลายเป็นการส่งเสริมธุรกิจของบริษัทประกันภัย ซึ่งผลออกมาแล้วปรากฏว่ากำไรมหาศาล ฉะนั้นถ้าหากว่าบริษัทใดไม่มีความพร้อม ขอความกรุณาทางกระทรวงพาณิชย์ว่าขอให้ตรวจสอบและก็อย่าอนุญาตสิ่งเหล่านี้

ประการที่ ๒ นั้น ผมฝากผ่านท่านประธานไปสู่ทางรัฐบาล โดยเฉพาะกรมตำรวจ ผมอยากให้มีการประสานงานตรงนี้ว่า ในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุขึ้น ขอให้เจ้าหน้าที่ตำรวจช่วยให้ความอนุเคราะห์หรือว่าให้ความสะดวกต่อการดำเนินการเรื่องประจำวันฉบับต่าง ๆ ที่ประชาชนไปแจ้งด้วย ๒ ประการนี้ที่ผมขอกราบเรียนสั้น ๆ และผมเชื่อว่า ในการเสนอญัตติฉบับนี้ขึ้นมา ไม่ว่าจะเป็นของคุณตนัยฤทธิ์และของผม หรือของทางพรรคประชาธิปัตย์ก็ตาม ผมเชื่อว่าสมาชิกทุกท่าน ณ ที่นี้ มีความเห็นพ้องเช่นเดียวกันที่อยากจะเห็นสวัสดิภาพของประชาชนนั้น ได้รับความคุ้มครองอย่างเร่งด่วนและจริงจัง ผมเองมีความคิดว่าในหลักการที่เราเสนอไปนั้น การมีบริษัทกลางซึ่งเป็นบริษัทที่จะรับคำร้องและจะแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนนั้น ถึงแม้ว่าขณะนี้รูปแบบเรายังไม่สามารถกำหนดได้ชัดว่าจะมีแค่ไหนเพียงไร หรือว่าในบริษัทกลางนี้จะมีสำนักงานกี่วถึงหรือไม่ จะรองรับปัญหาของพี่น้องประชาชนได้มากน้อยแค่ไหนก็ตาม แต่ผมยังคิดว่า อย่างน้อยที่สุดหลักการและเหตุผลของร่างทั้ง ๒ ฉบับนี้จะเป็นแนวทางที่จะทำให้สภาแห่งนี้ได้พิจารณาเพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนได้ในระดับหนึ่ง และผมเชื่อว่าถ้าหากในอนาคตเรายังไม่สามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้กับประชาชนได้ ผมก็คงจะต้องเสนอให้ยกเลิกกฎหมายฉบับนี้ต่อไป เพราะว่าประชาชนเรียกร้องเหลือเกิน ผมก็หวังว่าประชาชนคงจะได้สร้างความเชื่อมั่นขึ้น เชื่อมั่นในสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและเชื่อมั่นในรัฐบาลนี้ ผมก็หวังว่าการแก้ไขของรัฐบาลคงจะได้กระทำอย่างรวดเร็ว วันนี้ผมเชื่อว่ารัฐบาลคงรับไปดำเนินการก่อน ๖๐ วัน ผมก็ขอฝากทางรัฐบาลไว้ด้วยว่า ช่วยเร่งเถอะครับ พี่น้องประชาชนกำลังรออยู่ ขอให้สร้างความมั่นใจให้กับประชาชน ขอขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านพินิจครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพินิจ จันทรสุรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำปาง ท่านประธานตามที่สมาชิกผู้มีเกียรติจากจังหวัดศรีสะเกษได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ความเป็นจริงแล้วเหตุผลสมควรได้รับการสนับสนุนเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากเหตุผลนั้นพอรับฟังได้ แต่ในรูปแบบของการเขียนพระราชบัญญัตินั้น ซึ่งผ่านทางพรรครัฐบาลมาแล้ว รูปแบบในการเขียนพระราชบัญญัตินั้นคงจะเป็นนิมิตใหม่ซึ่งแตกต่างไปจากรูปแบบการเขียนพระราชบัญญัติ อันนี้ก็คงจะเป็นเงื่อนไขที่จะ

รอให้รัฐบาลรับไปพิจารณาก่อนรับหลักการหรือกระไร ผมเข้าใจว่าเป็นอย่างนั้น ผมอยากจะขออนุญาตกราบเรียนท่านประธาน ถ้าผมอยากจะแยกพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกมาด้วยเหตุผล ๒ - ๓ ประการ

ประการแรก ความเป็นจริงแล้วพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังที่เราได้ออกไปใช้บังคับแล้วนั้น ปกติแล้วเราก็ถือว่าเป็นพระราชบัญญัติได้ผ่านรับความเห็นชอบแล้วใช้ได้อยู่แล้ว แต่ว่าที่บกพร่องที่สำคัญที่สุด ผมเข้าใจว่าการที่กระทรวงพาณิชย์ซึ่งเป็นผู้รักษาการพระราชบัญญัตินี้ไปออกกฎกระทรวงก็ดี ออกระเบียบ ข้อบังคับก็ดี อื่นใดก็ตาม ที่จะให้บริษัทประกันภัยนั้น ๆ ได้ปฏิบัติคงจะบกพร่องแล้วกระมัง จึงทำให้สมาชิกผู้มีเกียรติจึงพยายามหรือได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมา ความเป็นจริงแล้วในทางปฏิบัตินั้นน่าจะกระทำได้ ผมอยากจะเรียนว่าความเดือดร้อนของประชาชนที่เกิดขึ้นจากเรื่องที่ท่านผู้มีเกียรติจากจังหวัดศรีสะเกษได้พูดแล้ว เป็นความจริงทั้งสิ้น เป็นความจริง เพราะเขาไม่ได้รับเงินทันทีที่ได้รับผลประโยชน์จากเงื่อนไข จากพระราชบัญญัติฉบับนั้น เพราะฉะนั้นด้วยเหตุผลอันนี้ละกระมังครับท่านประธานคงจะตรงกันเกือบทั้งสิ้น ความเดือดร้อนไม่ตกไปที่ไหน เขาพึ่งใครไม่ได้ก็ต้องหันหน้าไปหาผู้แทนราษฎรของเขาที่เขาคิดว่าจะพึ่งได้ เป็นตัวแทนร้องเรียนได้ ติดต่อประสานงานได้ อันนี้เป็นสาระสำคัญที่จำเป็นจะต้องเร่งรัดให้รัฐบาลดำเนินการ ----------

แต่การที่รัฐบาลละเลยจึงทำให้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นของพรรครัฐบาล น่าจะพูดคุยกันแก้ไขกันได้ในภาคของส่วนที่เป็นรัฐบาลด้วยกัน แต่ความเป็นจริงแล้วมันทำไม่ได้ ด้วยเหตุผลหลายประการดังที่สมาชิกผู้มีเกียรติจากศรีสะเกษได้อภิปรายไปแล้ว จะเป็นเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้มอบเอกสารหลักฐานก็ตาม เป็นเงื่อนไขเกี่ยวกับการที่บริษัทไม่สามารถจะจ่ายเงินค่าเสียหายเบื้องต้น ๑๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้ที่ได้รับความเสียหายก็ตาม และหรือไม่ผู้ที่ได้ดำเนินการดำเนินกระทำความผิดจะต้องไปกู้หนี้ยืมสิน ชดใช้เงินจำนวนความเสียหายเบื้องต้นกลับคืนไปสู่บริษัทนั้นอีกก็ตาม ผมอยากจะกราบเรียนว่า ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้เป็นปัญหาในทางปฏิบัติเป็นอย่างยิ่ง แต่จะทำอย่างไรในเมื่อกระทรวงพาณิชย์ออกกฎกระทรวงก็ดีระเบียบข้อบังคับเงื่อนไขต่าง ๆ ในการที่จะอนุญาตให้ใช้ตามพระราชบัญญัตินี้น่าจะเป็นเรื่องเคร่งครัดในเรื่องการออกกฎกระทรวงหรือระเบียบข้อบังคับอื่นใดอันนี้เป็นประการที่ ๑ เมื่อไม่สามารถดำเนินการให้ผู้ที่ได้รับความเสียหายได้รับเงินชดเชย หรือได้รับเงินความเสียหายเบื้องต้นได้ดังที่ได้กราบเรียนไปแล้ว จึงคิดจัดตั้งบริษัทจำกัดเกิดขึ้นอันนี้ครับเป็นประการสำคัญ แต่ถ้าหากมีบริษัทจำกัดเกิดรวมกันเป็นกองทุนได้รับเบี้ยหรือได้รับเงินสนับสนุนกองทุนจากบริษัทต่าง ๆ เกิดขึ้นดังร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้วสามารถมีในทุกพื้นที่ ในทุกจังหวัดก็สามารถที่จะชดเชยได้ทันท่วงที โดยไม่ต้องมีการสอบสวนอย่างที่สมาชิกผู้มีเกียรติได้อภิปรายไว้ หลักฐานต่าง ๆ เมื่อเขาเกิดขึ้นความเสียหายที่เกิดขึ้น มันก็มีเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นสักขีพยานอยู่แล้วอย่างนี้เป็นต้น ผมอยากจะกราบเรียนว่าเมื่อสักครู่สมาชิกผู้มีเกียรติจากจังหวัดนครพนมบอกว่าไหน ๆ ก็ไหน ๆ ก็ใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ไป มันไม่ได้มันไม่ได้อย่างนั้นครับท่านประธาน มันจำเป็นต้องพิจารณาตามข้อบัญญัติแห่งกฎหมายนั้น ๆ ว่า เขาว่าไว้อย่างไรจึงดำเนินการตามนั้นถึงจะดำเนินการได้เพราะฉะนั้นสภาแห่งนี้เมื่อจะออกพระราชบัญญัติไปแล้วสามารถบังคับได้ให้เกิดความเป็นธรรมกับสังคมได้ มันก็น่าจะปฏิบัติได้ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ากฎหมายใดก็ตามที่ทำให้เสื่อมเสียศีลธรรม หรือได้เปรียบเสียเปรียบแล้วย่อมไม่เกิดประโยชน์ต่อชุมชนไม่เกิดประโยชน์ต่อสังคมแล้ว กฎหมายฉบับนั้นก็ย่อมใช้ไม่ได้ เราก็ต้องยกเลิกในที่สุดครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนว่า การที่ผู้เสนอผมเห็นเจตนารมณ์ของผู้เสนอได้จัดตั้งนี้ก็เพื่อความรวดเร็วเพื่อช่วยเหลือผู้ที่ได้รับความเสียหายจริง ๆ อันนี้เป็นเรื่องที่สำคัญอยากจะขอฝาก อยากจะสนับสนุนในเรื่องอย่างนี้ แต่ถ้าหากกระทรวงพาณิชย์

บอกว่า ไม่เป็นไรสามารถจะสั่งการไปได้ว่า หรือออกกฎระเบียบ กฎกระทรวง ข้อบังคับว่า เมื่อได้รับความเสียหายเบื้องต้นต้องจ่ายทันที ถ้าไม่จ่ายยกเลิกใบอนุญาตได้ไหม กระทรวงพาณิชย์ตอบได้ไหม อันนี้เป็นประการสำคัญ แต่ถ้ากระทรวงพาณิชย์ยืนยันว่า ถ้าหากบริษัทนี้ไม่จ่าย ไม่จ่ายเงินแล้วเลิกใบอนุญาตได้ อย่างนี้เราจะทำให้กฎหมายหรือพระราชบัญญัติที่เราได้ตราไว้ศักดิ์สิทธิ์แล้วสามารถดำเนินการได้ นี่ในทางปฏิบัติท่านประธานครับ

อีกเรื่องหนึ่งที่สมาชิกผู้มีเกียรติพูดถึงการตั้งบริษัทประกันภัยเสรีที่จะเกิดขึ้น อันนี้ก็เป็นอุทาหรณ์ ถึงแม้ว่าจะมีการประกันภัย จะมีเงินทุนประกันไว้ ๓๐๐ ล้านบาท จดทะเบียนแล้วก็มีอื่นใดที่จะดำเนินการนี้ ผมคิดว่ามันยังน้อยไป เพราะฉะนั้นผมคิดว่าถ้าสามารถดำเนินการที่จะให้มีเงื่อนไขมากกว่านั้น นอกจากที่จะดำเนินการอย่างนี้แล้วควรจะเพิ่มเงื่อนไข ตามที่ผมอ่านประกาศของกระทรวงพาณิชย์ได้ประกาศให้บริษัทประกันภัยเสรี ประกันชีวิตเสรีที่จะให้เกิดขึ้นมานั้น เป็นเกี่ยวกับเรื่องเงินทุนจดทะเบียน เรื่องเงื่อนไขกรรมการบริษัทและผู้จัดตั้งบริษัทและฐานะทางการเงินเท่านั้น แต่เมื่อได้ระบุว่าถ้าหากคุณตั้งบริษัทประกันภัยไปแล้ว คุณจะต้องดำเนินการอะไรบ้างเป็นสำคัญ กระทรวงพาณิชย์ไม่ได้ประกาศครับ ผมอ่านแล้วอ่านอีกว่าจะประกาศอย่างไร ท่านก็คงอุบไว้อีก เพราะฉะนั้นผมอยากจะพูดในวันนี้เสียเลยว่า การที่ท่านดำเนินการประกาศของกระทรวงพาณิชย์เพื่อให้เปิดเสรีในเรื่องการประกันภัยประกันชีวิตก็ตามซึ่ง ๒ ประการนั้น ผมอยากจะกราบเรียน น่าจะมีเงื่อนไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับเมื่อจัดตั้งบริษัทแล้วมีเงื่อนไขต่อไปนี้ ๑ - ๒ - ๓ ที่จะเกิดประโยชน์ต่อสังคมต่อส่วนรวม อันนี้ผมอยากจะกราบเรียน เพราะว่าที่ท่านประกาศไปนอกจากจะแสดงฐานะการเงิน แสดงฐานะบริษัทที่จะเข้ามาดำเนินการเท่านั้นและคณะกรรมการผู้บริหารเท่านั้นเอง----------

ใคร ๆ ก็ท่าได้อย่างนั้น เข้ามาได้แน่นอน แต่ประกาศของท่านไม่ได้ประกาศในเงื่อนไขว่า เมื่อเป็นไปแล้วความบกพร่องในเรื่องประกันชีวิตที่มีปัญหาในเงื่อนไขกรมธรรม์ดังนี้ ท่านควรจะมีอะไรเป็นหลักสาระสำคัญ อันนี้น่าจะมีไว้ด้วย อันนี้ผมก็ขอฝากท่านประธานครับ ผมอยากจะกราบเรียนว่าผมอยากจะขออนุญาตท่านประธานว่า อยากจะขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ถ้าหากกระทรวงพาณิชย์ ถ้าหากรัฐบาลนี้ไม่สามารถที่จะแก้ไขปัญหาดังที่ผู้มีเกียรติจากจังหวัดศรีสะเกษได้เสนอหลักการและเหตุผล สามารถจะเก็บกลับไปแก้ไขหรือออกกฎกระทรวง หรือระเบียบข้อบังคับอื่นใดก็ตามที่เกี่ยวกับการประกันภัยแล้ว ผมอยากจะขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อบังคับให้บริษัทประกันภัยต่าง ๆ จะต้องตั้งกองทุนหรือส่งเสริมให้บริษัทคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถได้มีโอกาสได้ชดใช้ ได้ใช้เงินสินไหมทดแทนหรือเงินเบื้องต้นที่เขาต้องการซึ่งมีจำนวนไม่มากนัก ขอขอบคุณท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณจาตุรงค์ครับ

นายจาตุรงค์ เพ็งนรพัฒน์ (ศรีสะเกษ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายแพทย์จาตุรงค์ เพ็งนรพัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ พรรคชาติไทย ก่อนอื่นกระผมต้องขอกราบขอบพระคุณท่านประธานเป็นอย่างสูงที่ให้กระผมได้มีโอกาสอภิปรายในส่วนของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถฉบับนี้ ซึ่งผมเชื่อว่าจะมีสมาชิกเกือบทั้งหมดที่รู้สึกว่าได้รับความเดือดร้อน โดยเฉพาะประชาชนในพื้นที่ได้มาบอกมากล่าว ทุกคนอยากจะแสดงความคิดเห็นและบอกกล่าวมายังท่านประธานฝากไปยังท่านรัฐมนตรี ท่านชูชีพ หาญสวัสดิ์ ซึ่งท่านก็นั่งอยู่ ณ ที่นี้ด้วย ท่านประธานครับ ช่วงที่ผมอยู่โรงพยาบาลเป็นผู้อำนวยการ เป็นผู้ปฏิบัติส่วนหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายฉบับนี้ แล้วก็เป็นผู้ปฏิบัติเบื้องล่าง กฎหมายฉบับนี้จะว่ามีช่องโหว่มีอุปสรรคอีกมากมายที่ผมคิดว่าไม่ได้ให้ประโยชน์คุ้มครองกับผู้ประสบภัยจากรถเท่าไร แต่กลับทำให้ฐานะการเงินของบริษัทประกันชีวิตกลับมั่นคงขึ้นเรื่อย ๆ จากการสำรวจย้อนหลังมีประมาณ ๗ เปอร์เซ็นต์เท่านั้นเองที่ว่าผู้ประสบภัยจากรถจะได้ผลประโยชน์ นอกนั้นตัวเองจะต้องใช้จ่ายเองหมด ท่านประธานครับ เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่าช่วงนี้เป็นยุคโลกาภิวัฒน์ เป็นการเจริญทางด้านวัตถุมากขึ้นทุกวัน อัตราการตายของประชาชนอันดับ ๒ คือเรื่องของอุบัติเหตุ ซึ่งนับวันจะทวีความรุนแรงมากขึ้น รองจากเรื่องของหัวใจและหลอดเลือด เพราะฉะนั้นที่ผมอยู่ส่วนใหญ่จะเป็นมอเตอร์ไซค์ ซึ่งรถ ๒ ล้อเรียกว่าเนื้อหุ้มเหล็กก็ว่าได้ โอกาสที่จะเกิดอุบัติเหตุ

มีสูงที่สุด แล้วก็แต่ละครั้งที่มานั้นมีแต่อาการหนัก ๆ ทั้งนั้น ทุกคนที่มาไม่มีญาติประสบอุบัติเหตุมา ๒ คนก็เจ็บ ๒ คน ไม่สามารถมีใครมารองรับได้ว่าจะจ่ายเงินได้ จะช่วยเหลือได้ จะไม่รู้ถึงอนาคตเขาเลย เพราะฉะนั้นในส่วนนี้ผมคิดว่าเมื่อสักครู่ท่านดนัยฤทธิ์กับคุณหมอพรพิชญ์ก็ได้พูดไปแล้วว่า ในเรื่องของการปฐมพยาบาลนี้ถ้ากำหนดวงเงินแค่ ๑๐,๐๐๐ บาท ค่อนข้างที่จะเรียกว่าไม่เป็นธรรมกับผู้ซึ่งประสบอุบัติเหตุอย่างหนัก ๆ โดยเฉพาะถ้าเกิดอุบัติเหตุทางสมองหรือว่าทางไขสันหลัง ทางประสาท ถ้าพิกลพิการขึ้นมาเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือว่า ๕๐,๐๐๐ บาท เป็นทุพพลภาพตลอดชีวิตนั้นใครจะรับผิดชอบ ใครจะดูแล ในส่วนนี้ผมว่าไม่เป็นธรรมกับพี่น้องประชาชนที่เกิดอุบัติเหตุ เพราะฉะนั้นเงิน ๑๐,๐๐๐ บาทนี้ ควรจะปรับให้มากกว่านี้หรือยกเลิกให้เป็นว่า จ่ายจริงตามที่การรักษาพยาบาลนั้นจริง ท่านประธานครับ การเกิดอุบัติเหตุแต่ละครั้งรุนแรงสาหัส ตามชนบทเมื่อเกิดครั้งหนึ่งพี่น้องจะต้องเหมารถเหมาเรือ เรียกว่าไปเยี่ยมกันทั้งตันรถ เสียค่ารถ ค่าเดินทาง ค่ากิน ค่าอยู่เท่าไรแล้ว ดูกันกี่หนถึงจะหาย แถมยังจะต้องไปแจ้งความ เมื่อแจ้งความเสร็จค่อนข้างที่จะลำบาก เนื่องจากอย่างที่ท่านดนัยฤทธิ์กับท่านสุรสิทธิ์ได้พูดไปแล้ว ปัญหาของเรื่องการแจ้งความ ตำรวจอาจจะต้องบอกว่าใครผิดใครถูก หรือว่าเรื่องของการแจ้งความนี้เป็นข้อที่ทำให้บริษัทประกันตั้งแง่ในการจ่ายเงินให้กลับไปหาข้อมูลมาใหม่ เพื่อประวิงเวลาในการจ่ายเงินแต่ละครั้ง อัตราดอกเบี้ยก็เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ถ้าประวิงเวลาเป็นเวลาหลายปี หรือว่าหลายเดือนก็ทำให้เกิดประโยชน์กับบริษัทมากขึ้น เพราะฉะนั้นผมอยู่ที่ศรีสะเกษเมื่อวันที่ ๒๔ พ.ศ. ๒๕๓๖ อุบัติเหตุครั้งใหญ่ รถของโรงพยาบาลชนกับรถ ๑๘ ล้อ ต้องใช้เวลาเคลียร์ (Clear) กว่าจะได้เงินนี้มากมาย ----------

เรียกว่าผมเองต้องวิ่งเข้าไปดูว่าเมื่อไรบริษัทจะช่วยดูแล นี่ขนาดเป็นของรัฐบาลที่ดูแลก็ยังใช้เวลาหลายปีกว่าจะสำเร็จเรียบร้อย เพราะฉะนั้นถ้านึกถึงชาวบ้านซึ่งก็ยากจนอยู่แล้วและไม่มีใครดูแล ผมว่ากฎหมายฉบับนี้ควรจะต้องแก้ไขนะครับ ผมขอฝากตั้งประเด็นในส่วนของการแก้ไขปัญหาดังต่อไปนี้ ขอแก้เป็น ๒ ระยะ ระยะสั้นคือควรยกเลิกค่าเสียหายเบื้องต้นหรือว่าเพิ่มให้มากกว่านี้ โดยกำหนดค่าเสียหายวงเงินสูงสุดไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท โดยไม่ต้องรอพิสูจน์ความรับผิดชอบที่เรียก โนฟอร์ซ ซิสเต็ม (No force system) เหมือนประเทศอื่น เช่นประเทศเกาหลีหรือประเทศญี่ปุ่น รวมทั้งมีการจัดตั้งกองทุนรวมของบริษัทประกันภัยเพื่อให้ค่าใช้จ่ายเสียหายไปก่อน

อันที่ ๒ ควรมีกำหนดให้สถานพยาบาลหรือผู้ประสบภัยจากรถสามารถขอรับค่าเสียหายได้สะดวกรวดเร็ว โดยลดขั้นตอนในเรื่องเอกสารหลักฐานลงตลอดจนให้สามารถขอรับค่าเสียหายได้จากกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยโดยตรงและสามารถขอรับค่าเสียหายได้ในทุกพื้นที่

อันที่ ๓ เรื่องของการปรับอัตราเบี้ยประกันต่าง ๆ นี้ผมคิดว่าอัตราค่ารักษาพยาบาลผู้ประสบภัยจากรถในขณะนี้ยังไม่มีความจำเป็น ควรให้มีการพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารและศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลทางวิชาการ สนับสนุนอย่างเพียงพอก่อนการเปลี่ยนแปลงในระยะต่อไป ถ้าในระยะยาวขออนุญาตกราบเรียนว่า รูปแบบของการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถควรมีลักษณะรัฐสวัสดิการหรือสวัสดิการสังคมให้มากกว่านี้ โดยรัฐเข้ามาดำเนินกิจการหรือบริหารจัดการในสัดส่วนที่มากกว่าเอกชน อันที่ ๒ ขอฝากว่าควรมีการปรับขอบเขตสิทธิค่าเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยจากรถให้มีความเหมาะสมตามสภาพความรุนแรงของการบาดเจ็บและการสูญเสียที่เกิดขึ้นและทันต่อภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป ควรมีมาตรการที่เป็นหลักประกันให้ผู้ประสบภัยจากรถได้รับบริการทางการแพทย์ที่รวดเร็วและมีคุณภาพ โดยการสนับสนุนในสถานพยาบาลได้รับค่าพยาบาลล่วงหน้าแน่นอนทันที รวมทั้งด้านศีลธรรม ด้านรักษาพยาบาลของสถานพยาบาลให้มีคุณภาพและคิดค่าตอบแทนที่เหมาะสม มันมีปัญหาหลายเรื่องนะครับ เรื่องของการจ่ายเงินช้า เรื่องของมีข่าวหน้าหนังสือพิมพ์มากมายว่าถ้าเกิดเป็นสถานพยาบาลของเอกชน เมื่อดูทีท่าแล้วว่าท่าทางจะไม่ได้เงินเก็บเงินไม่ได้แน่ก็ปฏิเสธในการรักษาทันที คุณไปต่อโรงพยาบาลนั้นไปต่อโรงพยาบาลนี้ ทำให้การรักษาช้าไป ชีวิตคนนะครับเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท ๕๐,๐๐๐ บาท หรือแสนบาทหรือล้านบาทไม่สามารถซื้อใครได้ครับ ลูกใคร ๆ ก็รัก พ่อแม่ใคร ๆ ก็รัก เพราะฉะนั้น

ผมขอกราบวิงวอนท่านประธานผ่านไปยังท่านผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นทางด้านกระทรวงพาณิชย์ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านกระทรวงสาธารณสุข หรือว่าผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องช่วยกันดูแล ช่วยกันปรับปรุงให้กฎหมายฉบับนี้เป็นธรรมได้คุ้มครองประชาชนตาดำ ๆ จริง ๆ ไม่ใช่ให้เขาซ้ำเติมหรือให้เขาเดือดร้อนยิ่งกว่านี้ ก็คงจะกราบขอบพระคุณ และหวังว่าท่านคงจะรีบดำเนินการ

ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอความกรุณาอย่างนี้ครับ ท่านสมาชิกส่วนใหญ่ก็ให้การสนับสนุนทั้งนั้น เพราะฉะนั้นการให้การสนับสนุนก็ขอให้เข้าประเด็นสั้น ๆ เพราะเวลาเราก็เกือบ ๒ ชั่วโมงแล้ว ขอเชิญท่านชัยวัฒน์ครับ

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง (ชัยนาท) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยนาท พรรคเสรีธรรม วันนี้ได้มีโอกาสพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถซึ่งเสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้านทั้ง ๒ พรรค ซึ่งจัดว่าเป็นพรรคการเมืองที่ใหญ่ทั้ง ๒ พรรคเช่นเดียวกันในการเลือกตั้งในครั้งนี้

ผมเองอยากจะกราบเรียนว่า ไม่ได้มีโอกาสพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พุทธศักราช ๒๕๓๕ ครั้งที่ผ่านไป ในครั้งนี้ได้มี
โอกาสมาพิจารณาในฐานะที่สมาชิกของผู้แทนราษฎรของพรรคฝ่ายค้านและ
ฝ่ายรัฐบาลนั้นได้เสนอร่างพระราชบัญญัติเข้ามาแก้ไขใหม่ ซึ่งอยากจะกราบเรียน
ต่อท่านประธานสภาที่เคารพว่า ผมเองนั้นไม่มีความเห็นสอดคล้องต้องด้วย
ในการที่จะออกพระราชบัญญัติเช่นนี้ สาเหตุที่ไม่เห็นด้วยนั้นเป็นเพราะว่า
เจตจำนงหรือความมุ่งหมายในการที่จะดูแลประชาชนนั้น รัฐเราต้องเป็น
ผู้ที่แสวงให้หรือจะเป็นผู้ที่ดำเนินการให้ ในขณะนี้การออกพระราชบัญญัติเช่นนี้
มองดูแล้วเป็นการที่รัฐหรือรัฐบาลนั้นผลักภาระความรับผิดชอบไปให้ประชาชน
การที่รัฐบาลผลักความรับผิดชอบไปให้ประชาชนนั้น เช่น พระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ปีพุทธศักราช ๒๕๓๕ นั้น จะเห็นได้อย่างชัดเจน
เจตจำนงหรือความมุ่งหมายในการออกพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัย
จากรถนั้น น่าจะมีว่าต้องการให้ผู้ประสบภัยจากรถนั้นได้มีเงินมีทองในการ
ที่จะดำเนินการในการรักษาพยาบาลเบื้องต้น อีกเช่นเดียวกันก็คงจะเป็น
ความมุ่งหมายหรือเป็นเจตนาของกฎหมายว่าเป็นหลักค้ำประกันได้ว่าเจ้าของรถ
จะได้มีเงินมีทองในการจ่ายเป็นค่ารักษาพยาบาลเบื้องต้นให้กับผู้ประสบภัย
มองดูจากลักษณะของกฎหมายน่าจะเป็นเช่นนี้ มีความห่วงใยพี่น้องประชาชน
ในลักษณะของการไม่มีเงินมีทอง ท่านประธาน ขอกราบเรียนอย่างนี้ว่า
ก็มีความห่วงใยว่าประชาชนนั้นจะไม่มีเงินมีทองมารักษาพยาบาล ความห่วงใย
ตรงนี้มันน่าจะถูกต้องและน่าจะเหมาะเจาะ แต่เรื่องดังกล่าวนั้นรัฐหรือ
รัฐบาลน่าจะเป็นผู้ที่ดำเนินการเสียมากกว่า ในขณะที่รัฐบาลนั้นมีโรงพยาบาล
ของรัฐในการที่จะดูแลพี่น้องประชาชนในการเจ็บป่วยอยู่แล้ว ในขณะที่รัฐบาล
ก็ได้มอบบัตรประกันสุขภาพให้กับประชาชนในความห่วงใยในการรักษาพยาบาล
เด็กอายุตั้งแต่ ๑ ปี ถึง ๑๓ ปี คนที่อายุตั้งแต่ ๖๐ ปี หรือขึ้นไปมากกว่านั้น
การรักษาพยาบาลนั้นไม่ได้มีขีดจำกัดไว้ว่าต้องเจ็บป่วยด้วยโรคอื่น ๆ ใด ๆ
แม้แต่การประสบภัยจากรถอย่างนี้ก็สามารถที่จะไปรับการรักษาพยาบาลได้
รัฐหรือรัฐบาลหรือโรงพยาบาลนั้นดูแลงบประมาณในส่วนเหล่านี้ หรือค่ารักษา
พยาบาลเหล่านี้อยู่แล้ว ----------

นั่นแสดงให้เห็นว่า คนที่ยังไม่ได้รับการคุ้มครองในเรื่องของเงินทองในการรักษาพยาบาลนั้นก็คือบุคคลที่อายุ ๑๔ ปี ถึงอายุ ๕๙ ปีเท่านั้นเอง ดังนั้นกฎหมายฉบับนี้จึงออกมาเพื่อคุ้มครองบุคคลที่อายุ ๑๔ ปี ถึงอายุ ๕๙ ปี แต่ในขณะเดียวกันทำให้พี่น้องประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนนนั้นเดือดร้อนไปอีกมากมาย เกิดคดีในโรงในศาลอีกมากมาย อยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานว่า ในลักษณะอย่างนี้เป็นไปได้ไหมว่า รัฐบาลนั้นดำเนินการรับผิดชอบไปทั้งหมด ในการรับผิดชอบนั้นจะรับผิดชอบในลักษณะเช่นใดนั้นอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานว่า เป็นไปได้ไหมว่ารัฐนั้นเก็บทะเบียนภาษีรถหรือการจดทะเบียนรถนั้นให้มากขึ้น หรือการต่อทะเบียนรถประจำปีนั้นให้มากขึ้น แล้วก็เอาเงินจำนวนเหล่านี้กันเป็นเปอร์เซ็นต์ สักกี่เปอร์เซ็นต์ ๓ เปอร์เซ็นต์ ๕ เปอร์เซ็นต์ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ หรือกี่เปอร์เซ็นต์ก็ตามแต่ แล้วแต่ว่าไปคิดดูว่าเท่าไรถึงเหมาะสม แล้วก็เก็บเงินจำนวนนี้ส่งไปตามโรงพยาบาลต่าง ๆ หรือส่งให้กระทรวงสาธารณสุข เพื่อให้กระทรวงสาธารณสุขนั้นมีเงินมีทองพอที่จะดูแลรับผิดชอบบุคคลเหล่านั้น ในขณะนี้อยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานว่า เม็ดเงินต่าง ๆ ที่พี่น้องประชาชนนั้นได้สูญเสียโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พุทธศักราช ๒๕๓๔ นั้นมากมาย ในขณะที่มีจำนวนเงินมากมายนั้นพี่น้องประชาชนทั้งประเทศนั้นได้รับผลตอบแทนจากเงินที่กลับคืนมา ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายนั้น คิดเป็นอัตราส่วนแล้วไม่คุ้มค่าและไม่ดีอย่างน่าสมประโยชน์อย่างยิ่ง สิ่งเหล่านี้อยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานว่า ตรงจุดนี้ในฐานะผู้ปกครองแห่งรัฐคงจะต้องดำเนินการแก้ไขให้พระราชบัญญัตินี้ให้ดีงามกว่าที่เป็นอยู่ แม้แต่สมาชิกของพรรคการเมืองฝ่ายรัฐบาลและการเมืองฝ่ายค้านได้เสนอมาในวันนี้ ผมเองอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานด้วยความเคารพ ก็ยังมีความสอดคล้องเห็นต้องด้วยในการที่จะแก้ไขในลักษณะอย่างนี้ เพราะการแก้ไขลักษณะอย่างนี้ผมขอกราบเรียนต่อท่านประธานว่าก็ต้องวิ่งไล่อุดกันอยู่ตลอดเวลา มันไม่มีการที่จะจบสิ้น อยากจะกราบเรียนว่า การใด ๆ ก็ตามแต่เมื่อเป็นการค้าก็ต้องการผลประโยชน์ ต้องการสิ่งที่เป็นผลกำไรตอบแทน เพราะฉะนั้นบริษัทผู้ประกันภัยนั้นเมื่อดำเนินการธุรกิจเหล่านี้ก็ต้องทำให้ได้ผลประโยชน์ตอบแทนสูงที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ ตรงจุดนี้อยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานว่า น่าจะดำเนินการในการแก้ไขให้ดีกว่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้ เช่นเดียวกันท่านประธานครับ การที่สมาชิกของพรรคการเมืองทั้งสองได้เสนอมานั้น อยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานว่า สืบเนื่องจากว่าเมื่อผู้ประสบภัยจากรถเกิดขึ้นแล้วไม่ได้เงินตอบแทนอย่าง

เร่งด่วน แล้วก็อีกเช่นเดียวกันคือเงินที่ตอบแทนนั้นมีจำนวนเม็ดเงินที่น้อย ถ้าจะไปฟ้องร้องกันก็คงจะไม่คุ้มกับเม็ดเงินที่จะได้รับตอบแทนมา ผมเองอยากจะกราบเรียนว่า การที่ต้องมาแก้ไขพระราชบัญญัตินี้โดยที่รบกวนเวลาของสภาแห่งนี้น่าจะเป็นการที่รบกวนมากเกินไป โดยปกติบุคคลเหล่านี้ซึ่งมีอยู่นั้นน่าจะดำเนินการได้และน่าจะดำเนินการได้ดี และบุคคลเหล่านี้ที่ผมอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานไว้ในที่นี้ว่า น่าจะเป็นบุคคลที่รู้เสียด้วยซ้ำไปว่าในขณะนี้พี่น้องประชาชนนั้นได้รับความเดือดร้อนจากพระราชบัญญัตินี้ขนาดไหน เห็นสมควรว่าจะต้องปรับปรุงแก้ไขอย่างไร อยากจะกราบเรียนว่าในที่นี้มีระบุไว้เลยท่านประธานครับ อันดับแรกคนที่เป็นประธานก็คือปลัดกระทรวงพาณิชย์ คนที่ ๒ ผู้แทนกระทรวงการคลัง คนที่ ๓ กระทรวงคมนาคม คนที่ ๔ ธนาคารแห่งประเทศไทย คนที่ ๕ สมาคมประกันวินาศภัย คนที่ ๖ และที่ ๗ คืออาจารย์มหาวิทยาลัย คนที่ ๘ และคนที่ ๙ คือคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเสนอมา ๒ ท่าน และคนที่ ๑๐ คือตัวแทนกรมประกันภัย ----------

อยากจะกราบเรียนว่าทั้ง ๑๐ ท่าน ที่ได้กล่าวไปเมื่อสักครู่นั้น น่าจะเป็นบุคคลที่น่าจะรู้ น่าจะเห็น และน่าที่จะทราบ ในการที่จะนำความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนนั้น ไปดำเนินการในการแก้ไข ซึ่งในการดำเนินการแก้ไขของคณะกรรมการชุดนี้ ได้ระบุไว้แล้วในมาตรา ๒๐ ได้ดำเนินการ ได้ให้อำนาจไว้ในการดำเนินการ ในการแก้ไข และเช่นเดียวกันในมาตรา ๖ อยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานว่า สิ่งเหล่านี้ผมขอกราบเรียนว่า คงจะต้องดำเนินการในการที่จะปรับวิธีการทำงาน เสียใหม่ ผมคิดว่าต้องสังคายนาในการทำงานเสียใหม่ มิเช่นนั้นผมคิดว่าสภาแห่งนี้ คงได้รับพิจารณาในเรื่องปัญหาอย่างนี้ตลอดเวลา เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียนว่า ผมดีใจที่ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ท่านบรรหาร ศิลปอาชา พร้อมทั้งท่านรัฐมนตรี ว่าการกระทรวงพาณิชย์ ท่านชูชีพ หาญสวัสดิ์ ท่านได้มานั่งฟังอยู่ในที่นี้ด้วย ผมอยากจะเรียกร้องว่าให้สังคายนาเสียใหม่ ให้ปรับดำเนินการวิธีการเสียใหม่ ให้สามารถที่จะดำเนินการให้พี่น้องประชาชนนั้นได้สมประโยชน์ มิใช่เฉพาะ พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถเท่านั้น คงจะเป็นพระราชบัญญัติอื่น ๆ เช่นเดียวกัน คงต้องขอกราบขอบพระคุณ และก็ขอฝากไว้ด้วย แล้วผมเองขอกราบเรียนว่า ไม่มีความเห็นด้วยอย่างยิ่ง และก็เรียกร้องให้ยกเลิก พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถเสียเลย ขอกราบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านเรวัต

นายเรวัต สิรินุกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเรวัต สิรินุกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี พรรคชาติไทย ท่านประธาน ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ซึ่งสภากำลังพิจารณาอยู่นี้นั้น กระผมใคร่กราบเรียนว่าความจริงแล้ว กฎหมายที่ใช้อยู่ในปัจจุบันออกเมื่อปี ๒๕๓๕ ซึ่งก็ไม่ได้ออกมาจากสภาผู้แทนราษฎร ในฐานะที่มาจากการเลือกตั้ง ก็ใช้อยู่จนกระทั่งเกิดความเดือดร้อนไปทั่ว ในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรับผิดชอบต่อพี่น้องประชาชน เมื่อเกิดความเดือดร้อนก็เอามาแก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้น ผมเองเห็นด้วยว่ากฎหมายที่กำลังใช้อยู่นั้นมีปัญหามาก แม้กระทั่งระบุไว้ชัดเจนว่าจะชดใช้ค่าเสียหายให้แก่บุคคลที่ ๓ เพียงเงินหมื่นเดียวภายใน ๗ วัน ก็ทำไม่ได้ ก็มองไปว่ากฎหมายฉบับที่ใช้อยู่นี้เอื้ออำนวยให้กับบริษัทประกันภัย ก่อความเดือดร้อนให้กับพี่น้องประชาชน ผมเองอยากจะกราบเรียนว่า จริง ๆ แล้วถ้าหากเอามาใช้แบบที่เราไปดูงานกันมา หรืออย่างที่ต่างประเทศเขาทำกันนั้น เขาให้ประโยชน์อย่างมาก ยกตัวอย่างอย่างประเทศญี่ปุ่น เขามีบริษัทตรวจสอบ

ความเสียหาย เมื่อเกิดปัญหาขึ้นบริษัทนี้จะไปตรวจสอบดูแลทั้ง ๒ ฝ่าย ทั้งผู้เสียหาย และผู้เอาประกัน และบุคคลที่ ๓ เขาดำเนินการโดยวิธีว่า มีคณะกรรมการขึ้นมาคณะหนึ่ง คณะกรรมการนี้มาจากไหน มาจากอดีตอธิบดีตำรวจ อย่างนี้ อดีตอธิบดีหัวหน้าศาลผู้พิพากษา แล้วก็อดีตอัยการสูงสุด อดีตประธานบริษัทต่าง ๆ เขาเอามารวมกัน แล้วก็มาเป็นคณะกรรมการพิจารณา เมื่อพิจารณาแล้วอะไรถูก อะไรผิด เขาก็จะนำส่วนที่ถูกที่ผิดคิดเป็นเงินเท่าไรก็แล้วแต่ แล้วก็ส่งไปเลย ส่งให้ถึงบ้านเลย ถึงคู่กรณีที่เสียหาย ----------

เขาให้ความเป็นธรรมอย่างยิ่ง ปัญหาต่าง ๆ ที่มีอยู่นั้นไม่มี ผู้ใช้รถใช้ถนน ก็ปลอดภัยได้รับความเป็นธรรมทุกฝ่าย แต่ของเราไม่อย่างนั้น เอามาทำแล้วเกิดปัญหามากจนทุกวันนี้ก็เดือดร้อนกันอยู่ ไม่ได้รับเงินค่าเสียหาย ไม่ได้รับเงินค่ารักษาพยาบาล อย่างในประเทศอเมริกาเขาก็มีปัญหา ในขณะนี้ก็มีปัญหาว่ากฎหมายฉบับนี้จะทำกันอย่างไร เพราะบริษัทต่าง ๆ นั้นกลัวศาลมากครับ เป็นนิดเป็นหน่อยเรียกร้อง บริษัทต้องชดใช้ค่าเสียหายอย่างมากมาย บริษัทกลัวมากเลยครับ แต่ของเราก็มีปัญหาที่ว่าเมื่อเกิดขึ้นแล้วเงินก็ไม่ได้ ๑๐,๐๐๐ บาท ก็ไม่ได้ ๔๐,๐๐๐ บาท อย่าว่าเลยครับ อีกเท่าไรก็ยังไม่รู้ว่าจะได้เมื่อไร ปัญหาตรงนี้จึงได้มีการแก้ไขขึ้นมา ผมเองอยากจะกราบเรียนว่า เรื่องที่สำคัญที่เป็นอุปสรรคของกฎหมายฉบับนี้ ในต่างประเทศเขานะครับท่านประธาน ไม่ว่าโรงพยาบาลทั่วไปเขาจะมีอัตรากลางอัตราค่ารักษาพยาบาล สมมุติยกตัวอย่างว่าเกิดอุบัติเหตุนิ้วขาด แขนหัก ขาหัก เขามีราคากลางทั่วเหมือนกันหมด แต่ของเราไม่อย่างนั้น แล้วแต่โรงพยาบาลคิดกัน เท่าไรไม่รู้ ตรงนี้ครับเป็นข้อจำกัดแล้วจริง ๆ นะครับ เมื่อครั้งที่แล้วคณะกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาว่าเราจะทำกันอย่างไร เอาเงินให้ทันที ทั้ง ๔๐,๐๐๐ บาทเลยทันทีเป็นก้อนเลย ก็เกรงไปว่าโรงพยาบาลจะออกบิลมาเอาไปเสียหมดเลยทีละ ๔๐,๐๐๐ บาท แม้กระทั่งทุกวันนี้ ๑๐,๐๐๐ บาทก็เอาไปทั้งหมด ๑๐,๐๐๐ บาท อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นราคากลางเราไม่มี มาถึงวันนี้กระผมก็ดีใจที่ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ท่านบรรหาร ศิลปอาชา ได้เอาใจใส่ในเรื่องนี้ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขเอาใจใส่ในเรื่องนี้ที่อยากให้มีราคากลาง อยากจะเห็นพี่น้องประชาชนได้รับความเป็นธรรม ให้กำหนดราคากลางของการรักษาพยาบาล ซึ่งจริง ๆ แล้ว ผมเองก็ดีใจเมื่อครั้งที่แล้วรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขนั้นท่านก็เป็นหมอ มีโรงพยาบาลแต่ก็ไม่ทำ ผมเองก็ได้กราบเรียนไปว่าความจริงต้องมีอยู่แล้วในขณะนี้ มาถึงวันนี้เราต้องมีราคากลางแล้วครับ รักษาพยาบาลให้กับพี่น้องประชาชนทั่วทุกมุมเมือง ถ้าอย่างนี้กระผมเห็นด้วยว่าจะเป็นประโยชน์และจะแก้ไขปัญหาพี่น้องประชาชนได้ เพราะฉะนั้นกระผมก็จึงฝากไว้นะครับว่ารัฐบาลชุดนี้อย่างไรก็แล้วแต่เมื่อกฎหมายนี้ได้แก้ไขก็พยายามที่จะให้เกิดประโยชน์อย่างที่สุดกับพี่น้องประชาชน ให้ได้รับเงินทันท่วงที ภายใน ๗ วันต้องได้เลยอีก ๔๐,๐๐๐ บาท รักษาพยาบาลโดยไม่ต้องพิสูจน์ความผิดให้ไปก่อนแล้วก็มาว่ากันอย่างนี้กระผมเห็นด้วย ขอบคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปเชิญท่านวุฒิครับ

พลตำรวจตรี วุฒิ สุโกศล (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พลตำรวจตรี วุฒิ สุโกศล ชาติพัฒนา จากจังหวัดนครราชสีมา ก็เป็นที่น่ายินดีนะครับที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้มานั่งฟังเรื่องนี้ด้วยตนเอง ท่านจะได้มีความเข้าใจได้อย่างถี่ถ้วน ผมอยากจะเรียนท่านประธานครับ ตามที่สมาชิกผู้ทรงเกียรติได้เสนอการแก้ไขพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยเข้ามา ในครั้งนี้ ผมอยากจะเรียนว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งที่ทางรัฐบาลจะต้องรับไปพิจารณาในหลักการ เพราะผมอยากจะกราบเรียนว่าตลอดระยะเวลาที่มีพระราชบัญญัติฉบับนี้บังคับใช้ ประชาชนที่ประสบอุบัติเหตุ เวลาจะไปขอรับเงินค่าเสียหายเบื้องต้นนั้นมีปัญหามาโดยตลอด ทั้งนี้เนื่องมาจากว่าบริษัทประกันภัยมีพฤติการณ์ในทางบ่ายเบี่ยง โยกโย้ไม่ยอมจ่ายให้โดยง่าย มีปัญหาร้อยแปดเวลาไปยื่นขอ ผมเองได้เคยติดต่อประสานงานกับสำนักงานประกันภัยจังหวัด เพื่อให้ความช่วยเหลือเขา ทางเจ้าหน้าที่สำนักงานประกันภัยจังหวัดก็ได้ปรึกษาหารือกันมา ได้คุยได้ปรึกษากันว่าเรื่องนี้ต้องมีการแก้ไข ถ้าหากว่าจะแก้ไขโดยการออกเป็นร่างพระราชบัญญัติแก้ไขอาจจะต้องเสียเวลานาน ผมถึงอยากจะกราบเรียนว่าสิ่งที่จะเป็นไปได้นั้น ----------

ปัญหาที่เกิดขึ้นนี้เนื่องจากกฎกระทรวง กฎกระทรวงที่ออกมาให้ชดใช้ค่าเสียหายนั้น กำหนดค่าเสียหายเบื้องต้นมาเพียง ๑๐,๐๐๐ บาท แล้วรับประกันในวงเงินไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท พอเกิดอุบัติเหตุ ผู้เสียหายไปขอรับเงิน บริษัทที่ประกันภัยก็จะจ่ายเพียง ๑๐,๐๐๐ บาท ส่วนที่เหลืออีก ๔๐,๐๐๐ บาท จะต้องรอพิสูจน์ความผิด การพิสูจน์ความผิดก็คือว่า พิสูจน์ว่าฝ่ายไหนผิด ถ้าฝ่ายที่มาขอรับค่าเสียหายถ้าหากว่าเป็นฝ่ายกระทำความผิด การจ่ายเงินของบริษัทก็จะไม่ยอมจ่ายให้จะเกี่ยงให้อีกฝ่ายหนึ่งเป็นผู้จ่าย นี่เป็นปัญหาเดือดร้อนของกฎกระทรวงที่ออกมา ถ้าหากว่ากฎกระทรวงที่ออกมานี้เขียนให้ชัดเจน กำหนดค่าเสียหายเบื้องต้น ๑๐,๐๐๐ บาท แล้วจ่ายตามความเป็นจริงต่อไปอีก เช่น บาดเจ็บรักษาพยาบาลจริง ๓๐,๐๐๐ บาท เบื้องต้นจ่ายมา ๑๐,๐๐๐ บาท อีก ๒๐,๐๐๐ บาทจ่ายทันที ให้บริษัทผู้ประกันนั่นแหละครับเป็นผู้จ่าย ไม่ต้องรอพิสูจน์ความผิดไปให้อีกฝ่ายหนึ่งจะต้องเป็นผู้มาจ่าย ขณะนี้ที่ปฏิบัติหมายความว่าจะต้องรอให้ฝ่ายผิดเป็นผู้จ่าย บริษัทที่ประกันภัยฝ่ายผู้เสียหายไปขอรับไม่ยอมจ่าย ต้องรอพิสูจน์ความผิดก่อน เมื่อฝ่ายใดผิดแน่แล้วจึงให้ฝ่ายผิดเป็นผู้จ่าย ทีนี้ความเดือดร้อนเกิดกับใครละครับ ก็เกิดกับผู้เสียหายหรือญาติของผู้ตาย เพราะฉะนั้นในเบื้องต้นผมคิดยากจะกราบเรียนว่า ท่านประธานครับ ให้กรมการขนส่งทางบกทบทวนกฎกระทรวงฉบับนี้ดูให้ดี ถ้าหากว่าได้มีการปรึกษาหารือกันจริง ๆ แล้ว จะเห็นได้ว่ากฎกระทรวงฉบับนี้จะครับที่ทำให้บริษัทประกันภัยมีทางออก แล้วประชาชนผู้ที่ได้รับความเสียหายเกิดความเดือดร้อน ถ้าหากว่ามีการทบทวนกันให้ดีไปแก้กฎกระทรวงในเบื้องต้นนี้อย่างที่ผมบอกก็สามารถทำได้ เพราะว่ากฎหมายคุ้มครองผู้ประสบภัยเขียนเอาไว้เมื่อเกิดอุบัติเหตุให้บริษัทจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง เพราะฉะนั้นก็อยู่ที่กฎกระทรวงฉบับนี้แหละครับ ถ้ากฎกระทรวงเขียนให้ดีว่าเมื่อเกิดอุบัติเหตุได้รับบาดเจ็บหรือตาย ให้บริษัทผู้รับประกันจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นเอา ๑๐,๐๐๐ บาทไม่เป็นไรครับ เอา ๑๐,๐๐๐ ตามเดิมก็ยังได้ แต่ในส่วนที่เกินกว่า ๑๐,๐๐๐ บาทนั้น ก็ให้บริษัทผู้รับประกันเป็นผู้รับผิดชอบ และจ่ายให้ตามหลักฐานที่มาขอรับ หลังจากจ่ายไปแล้วจึงให้บริษัทไปเคลม (claim) กันเอง คือไปเรียกร้องค่าเสียหายทางสิทธิกันเอง ถ้าหากว่าไปแก้กฎกระทรวงอย่างนี้ ประชาชนที่เกิดอุบัติเหตุก็จะได้รับผลประโยชน์จากพระราชบัญญัติฉบับนี้โดยแท้จริง ถ้าหากว่าไม่แก้กฎกระทรวง ท่านจะรับเอาไปพิจารณาในหลักการโดยนำเอากฎหมายฉบับนี้มาแก้ไข เพราะฉะนั้นตามแนวความคิดของคณะกรรมาธิการซึ่งได้คิดกันขึ้นมาก็อยากจะตั้งบริษัทกลางขึ้นมาเป็นตัวกลาง แต่การแก้ไขที่จะตั้ง

บริษัทกลางนี้ ผมได้ล่านดูในร่างพระราชบัญญัติที่เสนอแล้ว ไปเสนอให้บริษัทประกันภัยเข้ามาถือหุ้นด้วย การที่ไปเสนอคย่างนั้น บริษัทกลางเดี๋ยวจะกลายเป็นว่าต้องรักษาผลประโยชน์ให้กับบริษัทประกันภัยต่าง ๆ อีก เพราะบริษัทประกันภัยทุกบริษัทเข้ามาถือหุ้นในบริษัทกลาง พอมีหุ้นอย่างนี้บริษัทกลางก็ถือว่าเป็นผู้รักษาผลประโยชน์ ตามที่มุ่งหมายว่าจะให้บริษัทกลางเป็นตัวแทนของประชาชน ประเดี๋ยวก็เกิดจะไปรักษาผลประโยชน์ของบริษัทประกันภัยเข้าไปอีก

ผมจึงมามองเห็นว่า การที่จะแก้ไขพระราชบัญญัติโดยให้ตั้งบริษัทกลางขึ้นมา จะสู้การแก้ไขกฎกระทรวงไม่ได้ อยากจะกราบฝากท่านประธานให้ท่านรัฐมนตรีรับไปพิจารณา ถ้าแก้ไขกฎกระทรวงอย่างที่ผมว่านี้ เจ้าหน้าที่ประกันภัยจังหวัดก็จะมีบทบาทในการทำงาน การชดใช้ค่าเสียหายก็จะเป็นไปด้วยความเรียบร้อย การโต้แย้งจะไม่มี และถ้าจะให้ดีผมอยากจะกราบเรียนว่า ทางกระทรวงพาณิชย์ออกคำสั่งหรือออกไปในกฎกระทรวงเลย บอกให้ชัดเจน การจ่ายเงินค่าเสียหายเบื้องต้นให้บริษัทผู้ประกันเป็นผู้จ่าย ๑๐,๐๐๐ บาท แล้วส่วนที่เหลือก็ให้จ่ายไปตามความเป็นจริง ถ้าหากว่าไม่จ่ายตามนี้ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานประกันภัยจังหวัดเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการควบคุมให้มีการจ่ายภายใน ๗ วัน ตามที่กฎหมายบัญญัติ ถ้าทำได้อย่างนี้ ประชาชนจะไม่เกิดความเดือดร้อน ผมเองได้ประสบปัญหาอย่างนี้มาโดยตลอด แต่ก็อาศัยบารมีของความเป็น ส.ส. เข้าไปเจรจากับสำนักงานประกันภัยจังหวัด ก็ด้วยความเกรงอกเกรงใจ เขาก็ไปบีบบริษัทประกันภัยให้จ่ายให้ แต่ผมไปนึกถึงบางจังหวัด บางทีเขาก็ไม่เกรงใจ ส.ส. บางทีพี่น้องประชาชนก็ไม่รู้จะไปหาใคร ปัญหาถึงได้เกิดขึ้น ก็คิดว่าที่ผมได้เสนอแนวความคิดมานี้คงจะเป็นประโยชน์ แล้วคิดว่าท่านรัฐมนตรีที่ได้นั่งฟังอยู่ตรงนี้ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ของกระทรวงพาณิชย์ที่กำลังนั่งฟังและก็จดรายละเอียดอยู่ ขอให้นำไปพิจารณากันในรายละเอียด และขอให้เป็นไปอย่างที่ผมพูด ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณบัวสอนครับ

นายบัวสอน ประชามอญ (เชียงราย) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายบัวสอน ประชามอญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงราย พรรคเอกภาพ ท่านประธานที่เคารพครับ ความจริงแล้วการที่กฎหมายคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถออกมาครั้งแรก พี่น้องประชาชนคนไทยรู้สึกว่าดีใจ เพราะว่าการใช้รถใช้ถนนจะได้รับการคุ้มครอง ตลอดจนถึงผู้ที่อยู่นอกรถ เจตนารมณ์ของกฎหมายดีมาก แต่ว่าวิธีการปฏิบัติปรากฏว่าสร้างความเดือดร้อนให้กับประชาชนผู้ที่ใช้รถใช้ถนนที่ประสบอุบัติเหตุ กระผมขออนุญาต ขอกราบเรียนถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยด้วย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เพราะว่าอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นนี้ เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจมีส่วนร่วมด้วย สาเหตุที่การประสบอุบัติเหตุแล้ว ประชาชนที่ประสบอุบัติเหตุไม่ได้รับการดูแลหรือว่าไม่ได้รับการชดเชยมาจาก ๒ ส่วนที่ทำให้ประชาชนเดือดร้อน

ส่วนแรกก็คือมาจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ การโยกโย้ดึงเกม เวลามี

อุบัติเหตุมา ชาวบ้านที่ประสบอุบัติเหตุก็จะไปขอหลักฐาน ไปขอใบบันทึกประจำวัน เพื่อที่จะดำเนินการขอเงินชดเชย ๑๐,๐๐๐ บาทแรก รวมทั้งหลักฐานเอกสารต่าง ๆ มาติดขัดอยู่ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจที่เป็นร้อยเวร เพราะว่าสับเปลี่ยนหมุนเวียนกัน ไปวันนี้ก็บอกว่าไม่ได้เข้าเวร พรุ่งนี้ก็บอกว่าออกเวรแล้ว ตึงเกมกันยาว นอกจากนี้ประเด็นที่ ๒ ก็คือการทำแผนที่ในการเกิดอุบัติเหตุ หลายที่ที่ผมเห็นมา ปรากฏว่าทำกัน ๒ แผ่น แผ่นแรกก็ทำบอกว่าอีกฝ่ายหนึ่งเป็นคนผิด แผ่นที่ ๒ ก็บอกว่าเป็นคนถูก เพราะฉะนั้นเจ้าหน้าที่ของรัฐจุดนี้เองที่มาใช้ช่องว่างคือใช้อำนาจหน้าที่หรือใช้เรื่องของกฎหมายที่ประชาชนไม่รู้ตึงเกม โดยต่อรองกับชาวบ้าน ชาวบ้านก็ต้องการอยากได้ไว เพราะฉะนั้นก็เลยทำให้ชาวบ้านที่ประสบอุบัติเหตุเสียชีวิตกันไป หรือว่าบาดเจ็บกันไป ต้องเสียเบี้ยบ้ายรายทางกันไป บางคนเห็นใจชาวบ้าน เห็นใจผู้ที่ประสบภัยจากอุบัติเหตุรถชนกัน ไปช่วยชาวบ้านก็หาว่าชั่วโมงบินต่ำ ช่วยแล้วไม่ได้อะไร ผมคิดว่าจุดหนึ่งก็ควรที่จะตั้งคณะกรรมการชุดหนึ่งในการรับเรื่อง ขอความกรุณาอย่าให้เป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจเลย เพราะเรื่องถึงเจ้าหน้าที่ตำรวจทีไรยาวทุกที ผู้ประสบภัยเขาเดือดร้อนเรื่องเงินกันอยู่แล้ว และก็ไปตึงเกมให้ยาว เพราะฉะนั้นก็เลยทำให้คนที่ประสบอุบัติเหตุต้องเดือดร้อนไปอีก

ส่วนที่ ๒ ก็คือบริษัทประกันภัยมีการตึงเกมกับชาวบ้าน ๑๐,๐๐๐ บาทแรกได้ช้าแล้วก็ยังไม่พอ ช่วงที่ ๒ ก็มีการหลอกชาวบ้านให้เซ็นมอบอำนาจมา เพราะว่า ๔๐,๐๐๐ บาทหลัง ต้องมีการตัดสินกันก่อนว่าใครผิดใครถูก เพราะฉะนั้นเจ้าหน้าที่ของบริษัทประกันภัยก็มักจะชู่ชาวบ้านบอกว่า----------

ถ้าหากอยากจะได้ก็ต้องขึ้นศาล ให้ศาลตัดสินมาก่อนว่า ผิดหรือถูก ถ้าผิดก็อาจจะต้องเสียเงินด้วยซ้ำ ก็ทำให้ชาวบ้านกลัว บางครั้งบางทีชาวบ้านที่ประสบอุบัติเหตุที่เป็นคนถูกแท้ ๆ ก็ถูกชู่ นอกจากนี้ก็หลอกชาวบ้านให้เซ็นใบมอบอำนาจ ตัวแทนบริษัทประกันภัยบางคนทำหนังสือมอบอำนาจไปหลอกชาวบ้านเซ็น สมมุติว่าถ้าหากอยากจะได้ ๔๐,๐๐๐ บาท ถ้าอยากจะได้ไว ๆ คุณเอาไปไหม ๒๐,๐๐๐ บาท ผมจะวิ่งเต้นให้ ชาวบ้านก็อยากจะได้ก็เซ็นไป ผลสุดท้ายเขาก็นำไปเบิกอีกเป็น ๔๐,๐๐๐ บาท

นอกจากนี้อีกประเด็นหนึ่ง ผมอยากจะเรียนถึงทางด้านกระทรวงพาณิชย์ เดี๋ยวนี้บริษัทประกันภัยต่าง ๆ เขาจะมีสัญญาอยู่ฉบับหนึ่งก็คือ สัญญาประนีประนอมยอมความ ที่เขาพยายามที่จะให้ผู้ประสบภัยจากรถเซ็น เพื่ออะไร เวลาชาวบ้านที่ประสบภัยจากรถ ประสบอุบัติเหตุ ถ้าหากค่าเสียหายมันมากเกินไป ป้องกันไม่ให้ผู้ที่ประสบภัยจากรถไปฟ้องร้องทางแพ่ง ทางอาญา เพราะฉะนั้นกระผมจึงอยากจะเรียนฝากว่า ที่ผ่านมากฎหมายมีเจตนารมณ์ที่ดี แต่วิธีการปฏิบัติ เนื่องจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ เรียนตรง ๆ เจ้าหน้าที่พนักงานสอบสวนร่วมกับเจ้าหน้าที่บริษัทประกันภัยพยายามโยกโย้ดึงเกม ทำให้ประชาชนเดือดร้อน เพราะฉะนั้นกระผมเห็นด้วย แล้วก็ขอสนับสนุนท่านผู้ที่ยื่นญัตตินี้ ขอกราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณอลงกรณ์

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ตามที่กระผมได้เป็นผู้หนึ่งที่ร่วมเสนอแก้ไขร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ต่อการพิจารณาของสภาในครั้งนี้ ซึ่งท่านประธานก็คงจะทราบดีว่า กฎหมายดังกล่าวนั้น ในสภาชุดที่แล้วเราได้มีการพิจารณาเป็นญัตติด่วน เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๓๕ ซึ่งในครั้งนั้นได้มีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากหลายพรรคการเมืองได้แสดงความวิตกกังวลต่อกฎหมายที่ออกมาในสมัย ฯพณฯ อานันท์ ปันยารชุน ในรัฐบาลก่อนหน้านั้น เนื่องด้วยเป็นกฎหมายใหม่ และเป็นกฎหมายที่มีสภาพบังคับ มิใช่เป็นโดยสมัครใจ และในส่วนนี้ท่านสมาชิกส่วนใหญ่ก็ได้แสดงความคิดเห็นสนับสนุน เนื่องจากเห็นว่าเป็นการที่จะสร้างระบบสวัสดิการ สวัสดิภาพให้กับประชาชนทั้งประเทศ ถึงแม้ว่าภายใต้ระบบการประกันชีวิต ประกันวินาศภัยที่มีอยู่นั้น จะเป็นระบบกฎหมายที่เป็นโดยสมัครใจ โดยที่รัฐเป็นคน

ควบคุมกฎเกณฑ์ โดยกรมประกันภัยของกระทรวงพาณิชย์ แล้วก็มีบริษัทประกันของเอกชนในการทำธุรกิจดูแลในเรื่องนี้ ตรงนั้นก็เป็นระบบที่แตกต่างไป นั่นก็คือ การใช้ระบบสมัครใจ แต่เมื่อมีการออกกฎหมายคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถเมื่อปี ๒๕๓๕ และจะเริ่มมีผลบังคับใช้ในรัฐบาลชุดที่แล้ว จึงได้มีสมาชิกได้นำเสนอความเห็นค่อนข้างมาก เพราะว่าเป็นกฎหมายที่บังคับแต่ขณะเดียวกันสภาพแห่งการบังคับให้เจ้าของรถทุกชนิด ไม่ว่ารถจักรยานยนต์ รถยนต์ และรถประเภทอื่น ๆ ตามที่กฎกระทรวงกำหนด จะได้กำหนดบังคับให้เป็นผู้รับภาระในการที่จะต้องทำประกัน จ่ายเบี้ยประกัน ----------

แต่ผลแห่งการที่ต้องทำประกันดังกล่าวนั้นทำให้ประชาชนทั้ง ๕๙ ล้านคนนั้น ได้รับการคุ้มครองโดยอัตโนมัติ นี่คือส่วนที่ทำให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนมากให้การสนับสนุนด้วยการเล็งเห็นว่า การมีกฎหมายอย่างนี้จะก่อให้เกิดการคุ้มครองในสุขภาพของร่างกาย จิตใจ ขณะเดียวกันในกรณีเกิดการเสียชีวิตก็จะมีเงินค่าเสียหายเบื้องต้นในการที่จะบรรเทาทุกข์ให้กับราษฎรที่ประสบเหตุ เพราะฉะนั้นโดยหลักการง่าย ๆ ก็คือว่า ใครก็ตามที่มีรถจะต้องทำประกัน ใครก็ตามที่ประสบเหตุเภทภัยจากรถจะได้รับการคุ้มครอง การคุ้มครองนั้นก็จะจ่ายให้ในระบบที่เรียกว่า ค่าเสียหายเบื้องต้น โดยมีบริษัทประกัน ๕๗ แห่ง ที่อยู่ภายใต้พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พุทธศักราช ๒๕๓๕ รับผิดชอบ แล้วก็มีคณะกรรมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถในการทำหน้าที่กำกับกติกาต่าง ๆ พร้อมกันนั้นก็มีกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยจากรถทำหน้าที่ในการจ่ายเงินในกรณีที่มีการชนแล้วหนี หรือยังไม่สามารถหาผู้ที่รับผิดชอบได้ในเบื้องต้น เพื่อให้เกิดความทันท่วงทีในการที่ผู้ประสบภัยจากรถนั้นจะได้รับเงินไปเป็นค่ารักษาพยาบาลก็ดีหรือค่าทำศพก็ดี นั่นคือหลักง่าย ๆ จริง ๆ ของกฎหมายฉบับนี้ แต่ตลอดเวลา ๓ ปีเศษที่ผ่านมานั้น ปัญหาที่เกิดขึ้นก็เกิดอย่างที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้เคยตั้งข้อสังเกตไว้ ปัญหาที่หลายท่านในที่นี้ที่ได้อภิปรายไปแล้วล้วนแล้วแต่เป็นความจริงในทางปฏิบัติทั้งสิ้น แม้แต่ในพื้นที่ที่อยู่ในกรุงเทพฯ หรือแม้ที่เป็นพื้นที่อยู่ในต่างจังหวัดก็มีปัญหาเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่เกิดอุบัติภัยจากรถแล้ว ผู้ที่ได้รับความเสียหายนั้นไม่สามารถที่จะได้เงินในการที่จะไปจ่ายค่ารักษาพยาบาลหรือในกรณีเป็นค่าทำศพในเบื้องต้น ยังไม่ต้องพูดถึงในระบบของการต้องพิสูจน์ความผิดความถูกหลังจากนั้นและการไล่เบี้ยเพื่อที่จะหาผู้มารับผิดชอบทางการเงินต่อไป เพราะฉะนั้นในเบื้องต้นแล้วเราเริ่มมีปัญหาในขั้นพื้นฐานของประสิทธิภาพของกฎหมายที่ใช้บังคับ ด้วยเหตุนี้เองในสภาชุดที่แล้วจึงได้มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมในส่วนกฎหมายฉบับนี้ผ่านการรับหลักการในวาระที่ ๑ มีคณะกรรมาธิการวิสามัญในการที่จะศึกษาหาทางแก้ไข แต่อย่างไรก็ตามกระบวนการดังกล่าวนั้นยังไม่เสร็จสิ้น และก็เป็นภาระมาถึงในสภาชุดนี้ กระผมใคร่ขอประทานกราบเรียนผ่านท่านประธานไปถึงท่านนายกรัฐมนตรี ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ ว่าโดยแท้ที่จริงแล้วเราคิดว่าทางรัฐบาลน่าที่จะได้มีการส่งร่างกฎหมายอย่างนี้พร้อมเข้าสู่การพิจารณา เพื่อที่จะได้มีการอภิปรายแล้วก็รับหลักการในวาระที่ ๑ เพราะว่าการแก้ไขดังกล่าวนั้นส่วนใหญ่เป็นปัญหา

จากข้อเท็จจริงที่ ส.ส. แต่ละท่านนั้นได้สะท้อนมาจากความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชน แล้วก็จะได้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญก่อนที่จะเข้าสู่วาระ ๒ วาระ ๓ เพื่อทำให้ประสิทธิภาพในการที่ให้กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายสวัสดิภาพสวัสดิการอย่างแท้จริงต่อพี่น้องประชาชนนั้นได้รับการปรับปรุงแก้ไข มีตัวเลขบางตัวเลขที่เราเคยถกเถียงกันอย่างมากเมื่อครั้งที่มีการตัดสินใจว่ากฎหมายที่ออกในรัฐบาลของ ฯพณฯ อานันท์ ปันยารชุน ฉบับนี้ควรที่จะใช้หรือยกเลิก ควรที่จะผ่อนปรน ผ่อนผันหรือว่าจะใช้บังคับโดยทันที ขณะเดียวกันก็มีการให้พิจารณาถึงอัตราเบี้ยประกันที่มีการกำหนดว่าเป็นธรรมหรือไม่เพียงใด แต่ในขณะนั้นไม่สามารถหาข้อยุติในทางข้อเท็จจริงได้ เป็นแต่เพียงการคาดการณ์คาดหมายจากตัวเลขสถิติในอดีต จากบรรดาสินไหมทดแทน หรือค่าเบี้ยประกันจากบริษัทประกันวินาศภัย เกือบ ๖๐ แห่งในขณะนั้น เพราะเหตุว่ากฎหมายยังไม่เคยบังคับใช้ เมื่อกฎหมายยังไม่สามารถที่จะบังคับใช้ก็ยังไม่มีกรณีตัวอย่าง ก็หวังกันว่าภายหลัง ๑ ปีแล้วเราจะได้มีการมาทบทวนเบี้ยประกันว่าเป็นธรรมไหมสำหรับบรรดาเจ้าของรถยนต์ และรถจักรยานยนต์ ขณะเดียวกันระบบที่เรานำมาใช้ก็คือระบบที่เรียกว่า ระบบการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น ๑๐,๐๐๐ บาทแรกนั้นจะใช้ได้ผลหรือไม่ ในขณะที่สถานการณ์ในขณะนั้นสถานพยาบาลต่าง ๆ ยังไม่ได้ขยายตัวไปมากมายนัก ยกเว้นในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล แต่ในต่างจังหวัดอีกเกือบ ๗๐ จังหวัดนั้นต้องยอมรับว่าสถานพยาบาลไม่ว่าของรัฐหรือเอกชนยังมีบุคลากร มีเครื่องไม้เครื่องมือ ตลอดจนมีสถานะทางการเงิน การประกอบการที่แตกต่างกันไป แต่เราก็ใช้ความกล้าหาญของสภาผู้แทนราษฎรในการที่ให้กฎหมายนี้มีผลบังคับใช้ ๓ ปีเศษปัญหาเกิดขึ้น แต่ไม่ใช่ปัญหาในหลักการ แต่เป็นปัญหาในขั้นตอนปฏิบัติ และตัวเลขที่ปรากฏออกมานั้นเป็นตัวเลขที่น่าสนใจซึ่งจะมีผลต่อการพิจารณาปรับปรุง ไม่ว่าจะเป็นตัวพระราชบัญญัติหรือตัวกฎกระทรวง นั่นก็คือว่า จำนวนรถทั้งหมดที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ซึ่งทุกท่านทราบดีอยู่แล้วว่าขณะนี้จำนวนรถที่เป็นยวดยานทั้งจักรยานยนต์แล้วก็รถยนต์นั้นมีจำนวน ๙ ล้านคัน เกือบ ๑๐ ล้านคัน ได้เพิ่มขึ้นอย่างมากถึง ๓ ล้านคันในระยะเวลา ๓ ปีที่ผ่านมา

ในขณะเดียวกันต้องยอมรับว่า นั่นคือองค์ประกอบที่เป็นองค์ประกอบสำคัญของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะนั่นคือสื่อที่จะก่อให้เกิดอุบัติภัย ขณะเดียวกันเจ้าของรถซึ่งต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่าย โดยการจ่ายเบี้ยประกันนั้น คือผู้ที่ต้องรับภาระแทนคน ๕๙ ล้านคน ที่อยู่ภายใต้ระบบการคุ้มครองอย่างนี้ เมื่อเป็นอย่างนี้เราก็มาดูกันว่า ตลอดเวลาที่ผ่านมาสถิติในการเก็บค่าเบี้ยประกันต่อปีนั้นเป็นอย่างไรกับ ๒. ก็คือการจ่ายค่าสินไหมทดแทนหรือการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นที่บริษัทประกันวินาศภัยเหล่านั้น ๕๗ แห่ง จ่ายออกไปต่อปีเป็นจำนวนเท่าใด ซึ่งตัวเลขก็ปรากฏออกมาว่า ค่าสินไหมที่เก็บได้หรือค่าเบี้ยประกันที่เก็บได้มีจำนวนประมาณ ๓,๙๐๐ ล้านบาท ในขณะที่สัดส่วนของการจ่ายค่าเสียหายออกไปนั้นเป็นตัวเลขประมาณไม่ถึง ๖๐๐ ล้านบาท สัดส่วนตรงนี้เป็นสิ่งที่เราเคยถกเถียงกัน โดยผ่านทางสมาคม บริษัทประกัน หรือบริษัทนายหน้าประกัน ที่ได้มีส่วนร่วมต่อการพิจารณากฎหมายฉบับนี้ร่วมกับทางกรมการประกันภัย และก็ส่วนอื่นไม่ว่าจะเป็นแพทยสภาหรือว่าบรรดาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร รวมทั้งคณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติที่ได้มีส่วนแสดงความคิดเห็นและข้อเท็จจริงหักล้างด้วยเหตุด้วยผลเพื่อให้เกิดเบี้ยประกันที่เป็นธรรม ทั้งในส่วนของผู้ที่จะต้องจ่ายประกันก็คือเจ้าของรถ และขณะเดียวกันก็ในส่วนของบริษัทประกันที่จะต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทน เพราะฉะนั้นตรงนั้นยังไม่มีข้อยุติ จนกระทั่งเมื่อกฎหมายใช้บังคับแล้วจึงได้ปรากฏเห็นเป็นตัวเลขที่ชัดเจนว่า อย่างน้อยที่สุดในส่วนของบริษัทประกันวินาศภัย ซึ่งกริ่งเกรงกันอย่างมากว่า ถ้าหากลดเบี้ยประกันลงไปก็จะมีผลต่อการประกอบการ เพราะฉะนั้นระบบในเรื่องการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถซึ่งเป็นสภาพบังคับ และมีผลคุ้มครองคน ๕๙ ล้านคนทั่วประเทศนั้นจะล้มเหลว แต่ปรากฏตัวเลขที่ได้มีการยืนยันแล้วว่า เหตุการณ์มิได้เป็นเช่นนั้น นั่นหมายความว่าสิ่งที่รัฐบาลจะต้องดำเนินการในกรณีอย่างนี้ก็คือว่า การจะต้องพิจารณาในการปรับลดเบี้ยประกันอันเป็นภาระของเจ้าของรถ ขณะเดียวกันจะต้องปรับปรุงกลไกในการแก้ไขปัญหากรณีความล่าช้าในการจ่ายค่าเสียหายก็ดี หรือค่าสินไหมทดแทน เพราะฉะนั้นในร่างพระราชบัญญัติที่มีการนำเสนอในวันนี้ โดยท่าน ส.ส. พรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ และคณะ ซึ่งรวมถึงตัวกระผมและท่าน ส.ส. อีกหลายท่านของพรรคประชาธิปัตย์ จึงได้ขอเสนอแก้ไขที่เป็นหลักสำคัญ ๆ และมีการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างมาก นั่นก็คือในมาตรา ๖ ตั้งแต่ ๖/๑ ไปถึง ๖/๗ นั่นก็คือส่วนที่กำหนดเพิ่มอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถที่ถือเสมือนเป็นคณะกรรมการกลางที่จะดูแลให้ระบบนี้สามารถเป็นไปอย่าง

มีประสิทธิภาพ

๒. ให้มีการจัดตั้งบริษัทคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ นั่นก็คือ แนวความคิดที่ให้มีการตั้งบริษัทกลาง โดยให้ ๕๗ บริษัทประกันวินาศภัย ที่ปัจจุบันนั้นแยกกันรับประกันตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ให้ลงหุ้นกันแล้วก็ตั้งเป็นบริษัทกลางขึ้นมา เหมือนกับลักษณะของบริษัทรับประกันภัยต่อ ซึ่งก็มีอยู่ภายใต้ระบบประกันวินาศภัยและประกันชีวิตทั้งในประเทศและระบบสากลอยู่แล้ว เพื่อเฉลี่ยความเสี่ยง ถ้าหากว่าบริษัทประกันวินาศภัยกริ่งเกรงหวาดกลัวว่า ภายใต้ระบบที่มีการปรับปรุงในเรื่องเบี้ยประกัน ภายใต้ระบบที่อาจจะต้องยกเลิกระบบค่าเสียหายเบื้องต้นนั้นจะทำให้เกิดภาระในการต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทนเพิ่มขึ้น ก็ใช้ระบบที่ให้มีการจัดตั้งบริษัทคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถกลางขึ้นมา และเป็นการเฉลี่ยความเสี่ยงในการประกอบการ หลักการที่เพิ่มเติมเข้ามาในการแก้ไข นั่นก็คือ ในเรื่องของการเปลี่ยนแปลงระบบที่เราใช้การจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น แล้วก็ระบบการพิสูจน์ความถูกผิด ตรงนี้เองคือปัญหาที่ก่อให้เกิดความล่าช้า ไม่สมเจตนารมณ์ของกฎหมายที่มีการตราบังคับใช้ เพราะกฎหมายฉบับนี้ที่มีการตราบังคับใช้นั้น หัวใจสำคัญก็คือว่า ทำอย่างไรเมื่อประชาชนประสบอุบัติภัยจากรถแล้วจะสามารถเข้ารักษาพยาบาลได้ทันท่วงที ไม่ว่าจะเป็นคนรวยคนจน สถานะทางเศรษฐกิจจะต้องไม่เป็นปัญหาต่อการที่ประชาชนจะได้รับการดูแลจากรัฐ ในการที่เขาจะรักษาชีวิตของตัวเอง รักษาสุขภาพทางจิตหรือว่าในด้านของแม้แต่การเสียชีวิต ที่จะได้รับการดูแลเบื้องต้น ----------

เพราะฉะนั้นในหลักการที่นำเสนอใหม่ในร่างแก้ไข ซึ่งปรากฏอยู่ในมาตรา ที่ได้มีการแก้ไขนั้น จึงได้กำหนดไว้เปลี่ยนแปลง ยกเลิกระบบที่ให้มีการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น ๑๐,๐๐๐ บาท หลังจากนั้นต้องพิสูจน์ความถูกผิด ก่อนที่จะมีการจ่ายเพิ่มเติมในวงเงินไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท ให้เปลี่ยนแปลงเป็นระบบของข้อเท็จจริง ก็คือว่าทันทีที่มีการเกิดอุบัติภัยจากรถเกิดขึ้น และก็มีการรักษาพยาบาล ก็ให้นำหลักฐานจากค่ารักษาพยาบาลนั้นมาเบิกจ่ายจากบริษัทคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถได้ทันที และถามบอกว่าถ้าเป็นอย่างนี้แล้ว จะมีข้อกำหนดใดที่จะเป็นกรอบที่จะทำให้ค่าใช้จ่ายดังกล่าวนั้นเป็นจริง และไม่สูงเกินไป ตรงนี้เองที่มีการกำหนดไว้ในมาตรา ๖ โดยการเพิ่มอำนาจของคณะกรรมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถใน ๖/๑ นั้นเอง ก็คือว่าให้อำนาจในการที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ กำหนดมาตรฐานของการออกค่ารักษาพยาบาล ท่านประธานคงทราบดีว่า พระราชบัญญัติที่ใกล้เคียงตรงนี้ได้มีการนำเสนอสู่สภาแล้ว นั่นก็คือพระราชบัญญัติสถานพยาบาล ซึ่งจะต้องมีการกำหนดในเรื่องของมาตรฐานราคาค่ารักษาพยาบาล ที่สถานพยาบาลนั้นจะต้องติดแจ้งไว้ให้ปรากฏต่อผู้เข้ารักษา ก็จะสอดคล้องกับพระราชบัญญัติที่จะแก้ไขใหม่ ในมาตรา ๖ ที่ให้อำนาจของคณะกรรมการในการกำหนดมาตรฐานของค่ารักษาพยาบาล ซึ่งจะต้องสอดคล้องกันทั้ง ๒ อย่าง ถ้าหากว่าเป็นเช่นนี้แล้ว ก็เป็นที่เชื่อได้ว่าปัญหาที่เกิดขึ้นอันสะท้อนถึงประสิทธิภาพในกลไกของรัฐ หรือในส่วนของตัวกฎหมายเองที่เป็นอุปสรรคด้วยตัวบทบัญญัติเองนั้น หากได้รับการแก้ไขโดยการแก้กฎหมายขณะเดียวกันก็มีการจัดตั้งองค์กรใหม่ขึ้นมา บริษัทใหม่ขึ้นมา แล้วก็มีการกำหนดในเรื่องของหลักเกณฑ์ยกเลิกระบบค่าเสียหายเบื้องต้น ไปสู่ระบบของค่าเสียหายค่าใช้จ่ายที่เป็นจริง พร้อมกับมีการกำหนดกรอบเพดานในเรื่องของค่ารักษาพยาบาลที่เป็นมาตรฐาน ในส่วนนี้กระผมเชื่ออย่างเหลือเกินว่าจะทำให้กฎหมายดังกล่าวนั้นเป็นประโยชน์ แล้วขณะเดียวกันข้อร้องเรียนของประชาชน เมื่อเห็นว่ากฎหมายไม่ได้ผล และเรียกร้องมากเหลือเกินให้ยกเลิกกฎหมายฉบับนี้ ก็คงจะเกิดความเข้าอกเข้าใจจากผลประโยชน์ที่ได้รับ ตามเจตนารมณ์ของการตรากฎหมายฉบับนี้ เพราะฉะนั้นจึงขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติที่ขอให้มีการแก้ไขเพื่อปรับปรุงพระราชบัญญัติดังกล่าว ขอบพระคุณมากครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ ดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ดุณจาตุรนต์ ฉายแสง เชิญครับ

นายจาตุรนต์ ฉายแสง (ฉะเชิงเทรา) : ท่านประธานที่เคารพ ผม จาตุรนต์ ฉายแสง พรรคความหวังใหม่ จากฉะเชิงเทรา กระผมจะขอแสดงความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติที่กำลังเสนออยู่ แต่ก็มีความรู้สึกว่าการอภิปรายกันในวันนี้ อาจจะค่อนไปทางเป็นเหมือนกับญัตติส่วนที่แสดงความเห็นฝากไปยังรัฐบาล ผมเองนอกจากจะแสดงความเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติฉบับที่กำลังพิจารณาอยู่ ซึ่งตามปกติการพิจารณากฎหมายก็คงจะต้องแสดงความเห็นต่อกฎหมาย อาจจะต้องขออนุญาตฝากความเห็นไปยังท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งท่านนายกรัฐมนตรีด้วย เนื่องจากว่ากฎหมายฉบับนี้เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และรัฐบาลยังไม่ได้เสนอกฎหมาย แล้วก็อย่างที่ทราบกันว่า รัฐบาลก็มีความตั้งใจหรือเตรียมว่าจะขอรับไปพิจารณาก่อนรับหลักการ ซึ่งก็หมายความว่าหลังจากเราพิจารณาฉบับนี้กันเสร็จ รัฐบาลขอไปพิจารณาก่อน ก็ต้องกลับมาว่ากันใหม่อีกครั้งหนึ่ง เพราะฉะนั้นการเสนอความเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แต่เพียงอย่างเดียว ก็อาจจะทำให้ขาดโอกาสในการที่จะเสนอความคิดเห็นฝากไปยังรัฐบาล เพราะรัฐบาลจะต้องเสนอกฎหมายกลับเข้ามาอีกครั้งหนึ่ง ผมคิดว่าปัญหาความเดือดร้อนของผู้ประสบภัยจากรถก็ดี จากผู้ประกันภัยก็ดีที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพูดกันเป็นจำนวนมาก เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่จริง แล้วก็เป็นจุดอ่อน ข้อบกพร่องทั้งของกฎหมายเองที่ออกมาตั้งแต่รัฐบาลก่อน ๆ และที่สำคัญก็ยังเป็นเรื่องของการบังคับใช้กฎหมาย ซึ่งมีปัญหาอยู่ค่อนข้างมาก ผู้ที่เดือดร้อนจากกฎหมายฉบับที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน หรือว่าความบกพร่องในการบังคับใช้กฎหมายปัจจุบัน มีทั้งผู้ประสบภัยจากรถที่ไม่รู้อีโหน่อีเหน่เลย เดินอยู่ตามถนนถูกรถชนไป แล้วเขาควรจะได้รับเงินค่าเสียหายจากคู่กรณี ซึ่งคู่กรณีมีประกันภัยรถยนต์ แต่ว่าบ่ายเบี่ยงโยกโย้ไม่ยอมจ่ายเงินให้ นั่นก็เป็นส่วนหนึ่ง--------

สผ ๑๓/๒๕๓๘ (ส. ๑)　　ฐานิสา ๓๑/๑

ผู้ประกันภัยเองซึ่งความจริงแล้วอาจจะมีความชัดเจนทั้งในตัวกฎหมายก็ดี จากการที่เขามีสัญญากับบริษัทประกันก็ดี จะต้องจ่ายเงินให้เขาอยู่แล้ว เช่น ผู้ประกันชั้นหนึ่งเลยด้วยซ้ำก็ตาม ก็ยังประสบปัญหาจากบริษัทประกันภัยรถยนต์ รัฐบาลก่อน ๆ ได้ออกกฎหมายขึ้นมาคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถโดยมีสาระสำคัญเจตนาคือบังคับให้รถยนต์ทุกคันต้องประกัน เมื่อบังคับแล้วก็หมายความว่าจะได้ทำให้ผู้ที่ใช้รถต้องเสียเงินให้กับบริษัทประกัน บริษัทประกันก็เอามาจ่ายให้แก่ผู้ประสบภัยจากรถ นั่นเป็นเจตนาในการคุ้มครองผู้ประสบภัย แต่ว่าในทางปฏิบัติจริง ๆ เราได้ผลตรงที่ว่าเราบังคับให้คนใช้รถยนต์ คนมีรถยนต์ต้องไปประกันภัย แต่ในส่วนที่จะคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถจริง ๆ แล้วยังทำไม่ค่อยได้ผล วันนี้ได้มีการอภิปรายจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนมากแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนในเรื่องนี้ ที่ผมอยากจะกราบเรียนก็คือว่า สาระสำคัญที่ร่างพระราชบัญญัติที่เสนออยู่ในวันนี้ เจตนาอาจจะแบ่งออกได้เป็น ๒ ส่วนที่ต้องการจะแก้ปัญหาที่มีอยู่ ส่วนหนึ่งคือการพยายามที่จะทำให้เกิดความชัดเจนของตัวบทกฎหมาย เช่น พยายามจะกำหนดว่า ผู้ที่ประสบภัยจากรถควรจะมีสิทธิได้รับเงินค่าเสียหายเบื้องต้นไปให้รวดเร็วได้อย่างไร จะบังคับบริษัทประกันให้ต้องจ่ายเงินในทันทีหรือในกี่วัน วันนี้ก็มีการอภิปรายกันในลักษณะนี้ค่อนข้างมาก นั่นเป็นส่วนหนึ่งซึ่งก็คงจะต้องทำกัน ความชัดเจนของกฎหมาย แต่ว่าอีกส่วนหนึ่งซึ่งเป็นสาระสำคัญ และผมอยากจะแสดงความคิดเห็นก็คือ เรื่องการมีองค์กรขึ้นมาคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ซึ่งในร่างพระราชบัญญัติที่เสนอนี้แบ่งออกเป็น ๒ ส่วน ส่วนหนึ่งคือคณะกรรมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ อีกส่วนหนึ่งคือการตั้งบริษัทกลางขึ้นมาเป็นผู้ประสานรับคำร้องเรียน คำร้องขอเกี่ยวกับการจ่ายค่าสินไหมทดแทน และเงินต่าง ๆ ก็เป็นอีกส่วนหนึ่ง ทั้ง ๒ ส่วนนี้เป็นสาระสำคัญที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้พยายามเสนอขึ้นมาโดยหวังว่าจะแก้ปัญหาที่ประสบกันอยู่ ในความเห็นของผมนั้นเห็นว่าการเสนอร่างพระราชบัญญัติในลักษณะนี้เป็นความก้าวหน้า ต้องการจะแก้ปัญหาที่เป็นอยู่จริง แต่ว่าก็มีความเห็นที่แตกต่างที่เป็นปัญหาซึ่งอยากจะถือโอกาสฝากไปยังรัฐบาลด้วย เพราะว่าความเห็นผมอาจจะแตกต่างจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปอยู่พอสมควร

ในส่วนที่ ๑ เกี่ยวกับคณะกรรมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ซึ่งดูจากโครงสร้างแล้วก็ยังไม่ค่อยแน่ใจนักว่า คณะกรรมการคณะนี้จะมีความเข้าอกเข้าใจบริษัทประกันมากกว่าผู้ประสบภัยหรือเปล่า เพราะว่าเอาตัวแทนฝ่ายราชการนี่ส่วนหนึ่งเป็นส่วนใหญ่ อีกส่วนหนึ่งคือผู้แทนสมาคมประกันวินาศภัย ผู้แทน

สมาคมนายหน้าประกันภัยเหล่านี้เป็นต้น นี่ก็ต่อนข้างเน้นมาในทางส่วนที่เกี่ยวข้องกับฝ่ายบริษัทประกันภัย ซึ่งความจริงก็จำเป็นอยู่ที่จะต้องมีตัวแทนของสมาคมเหล่านี้เข้ามารับรู้เรื่องราวต่าง ๆ แต่ว่าโดยโครงสร้างแล้วยังเปิดโอกาสให้ประชาชนโดยทั่วไป หรือผู้ใช้รถ เรียกว่าผู้บริโภค หรือคนเดินถนนทั้งหลายจะมีช่องทางอย่างไรเข้ามาร่วมอยู่ในคณะกรรมการนี้ นี่เป็นปัญหาหนึ่ง

อีกปัญหาหนึ่งก็คือว่า โครงสร้างของคณะกรรมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถยังเน้นในลักษณะที่เป็นส่วนกลาง คือคณะกรรมการนี้เป็นคณะกรรมการใหญ่มีระดับปลัดกระทรวงต่าง ๆ อธิบดีต่าง ๆ มาร่วมกันอยู่เป็นกรรมการ การแก้ปัญหาให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ประสบภัยที่ทำ ๆ กันอยู่ทุกวันนี้ มีปัญหาก็คืออำนาจมันรวมศูนย์กระจุกอยู่ ไปอยู่ที่กระทรวงพาณิชย์ อยู่ที่กรมการประกันภัยนั่นแหละ ผู้ที่เป็น ส.ส. อย่างพวกเรานี้เข้าใจดี ประชาชนร้องเรียนมา เราติดต่อบริษัทไป บางทีโทร. ไปบริษัทประกันภัยไม่รับโทรศัพท์เสียก็ได้----------

เราไม่รู้จะทำอย่างไร ก็ต้องโทร. ไปถึงรัฐมนตรี ซึ่งมีอยู่ ๒ - ๓ คนในกระทรวง ถ้ารู้จักอธิบดีก็ดีหน่อย รู้จักผู้อำนวยการกองฝ่ายกฎหมายหรือฝ่ายนิติการของเขา ก็อาจจะพูดจากัน แล้วก็มีการสั่งการไป ถ้ารู้จักอธิบดีอาจจะไว โทร. ไปเดี๋ยวเดียวบริษัทประกันภัยจ่ายเงินออกมาเรียบร้อย วันเดียวจ่ายเงินเลย ข้ามาเป็นเดือน ๆ ไม่อย่างนั้นก็ต้องไปรู้จักรัฐมนตรีคนใดคนหนึ่ง นี่คือรวมศูนย์อำนาจรัฐมนตรีคนหนึ่งก็อาจจะรับเรื่อง ๒๐ - ๓๐ เรื่องจาก ส.ส. วันหนึ่งก็รับ ๒๐ - ๓๐ เรื่อง รัฐมนตรีอัธยาศัยดีหน่อยก็แก้ปัญหาให้เร็วหน่อย วันหนึ่งก็ได้ไม่กี่เรื่อง ปีหนึ่งท่านก็แก้ปัญหาให้ประชาชนได้ไม่กี่เรื่อง ทั้ง ๆ ที่ประชาชนทั่วประเทศเกิดปัญหาเต็มไปหมด รวมศูนย์กระจุกอยู่ที่คน ๒ - ๓ คนเท่านั้นที่จะแก้ปัญหาได้ ทุกวันนี้เป็นอย่างนี้อำนาจจริง ๆ ก็อยู่ที่อธิบดีกรมการประกันภัย ที่บริษัทประกันต่าง ๆ กลัวนักกลัวหนา บัดนี้ท่านจะแก้ปัญหาด้วยการสร้างองค์กรขึ้น มีองค์กรเป็นองค์กรในลักษณะที่อยู่ส่วนกลาง ยังไม่มีความชัดเจนว่า จะกระจายอำนาจไปสู่จังหวัดต่าง ๆ อย่างไร ตรงนี้เป็นปัญหาที่ผมอยากจะฝากรัฐบาลต้องไปคิด ต้องไปคิดก็คือ เวลาเสนอกฎหมายกลับมา โครงสร้างของคณะกรรมการในลักษณะอย่างนี้ควรจะครอบคลุมกระจายไปยังจังหวัดต่าง ๆ และที่สำคัญเมื่อกระจายไปยังจังหวัดต่าง ๆ แล้ว จะต้องให้ประชาชนเข้ามาเป็นกรรมการด้วย เข้ามาเป็นกรรมการ ไม่ใช่ให้แต่ข้าราชการและสมาคมประกันภัย บริษัทประกันภัยเท่านั้น ก็คุ้มครองผลประโยชน์ของบริษัทประกันนั่นเอง ต้องให้มีตัวแทนจากประชาชน คนขับรถมานาน ๆ คนที่ใช้รถมาแล้วเคยเจอปัญหานั่นเชิญเขามาเป็นกรรมการบ้าง ให้มีกรรมการลักษณะนี้กระจายอยู่ทุกจังหวัด นี่เป็นสาระสำคัญที่น่าจะต้องมีขึ้น ปัญหาที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้พยายามเสนออีกจุดหนึ่งคือมีบริษัทกลางเกิดขึ้น ซึ่งทำหน้าที่ในการรับคำร้องขอประสานงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับค่าสินไหมทดแทน มีสมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่งได้อภิปรายไปแล้วว่า บริษัทกลางนี้มีปัญหาอยู่ตรงที่เอาบริษัทประกันต่าง ๆ เข้าไปถือหุ้น ทำให้โครงสร้างและลักษณะของบริษัท อาจจะเป็นปัญหาว่าไปคุ้มครองบริษัทประกันมากกว่าอีก นี่ก็เป็นปัญหาอีก การจัดตั้งบริษัทขึ้นมาแทนที่จะเป็นคณะกรรมการต่าง ๆ ที่ราชการเข้าไปเกี่ยวข้อง อาจจะมีความคล่องตัว ผมเข้าใจว่าผู้เสนออาจจะต้องการให้เกิดความคล่องตัว แต่ก็จะมีปัญหาขึ้นมาทันทีเมื่อไปกำหนดว่า บริษัทประกันต้องเข้าไปถือหุ้น ฉะนั้นผมยังคิดว่า องค์กรหน่วยงานที่มีลักษณะเหมาะสมในการจะไปคุ้มครอง

ผู้ประสบภัยจากรถ น่าจะมาจากองค์กรที่ตั้งไปจากภาครัฐ แล้วให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและกระจายไปทุกระดับ องค์กรลักษณะนี้ความจริงแล้วไม่ใช่องค์กรที่จะแก้ปัญหาเพียงว่า ให้ผู้ประสบภัยจากรถได้รับค่าสินไหมทดแทนได้รับค่าเสียหายไปเท่านั้น ที่เราคิดกันอยู่ เราเน้นกันอยู่คือว่า ผู้ประสบภัยจากรถ เจ้าของรถที่ประกันก็ดี พอถึงเวลาแล้วบริษัทประกันไม่จ่าย ทำอย่างไรจะให้เขาจ่าย ออกกฎหมายมาบังคับให้ชัดเจน นี่ส่วนหนึ่ง เอากรรมการมาบังคับเขาอีกส่วนหนึ่ง ที่สำคัญที่บริษัทประกันจะกลัว มีตัวอย่างในต่างประเทศประเทศที่พัฒนาแล้วหลาย ๆ แห่ง เขาทำไมสามารถจัดการกันได้ บังคับให้คนประกันภัยรถทั่วประเทศ ไม่ใช่ประกันเพียงแค่บุคคลที่ ๓ ค้ำยันซ้ำ ประกันประเภทสูงกว่านั้นด้วย ก็มีการบังคับกัน แต่ก็เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้ประกันและผู้ประสบภัยจากรถ ที่ให้เกิดความเป็นธรรมได้ก็คือว่า ต้องมีคณะกรรมการที่ประชาชนมีส่วนร่วม แล้วคณะกรรมการนี้นอกจากจะต้องเป็นผู้อำนวยการประสานงานให้เกิดการจ่ายเงินแล้วยังจะต้องมีหน้าที่ มีอำนาจ ในการไปให้คุณให้โทษแก่บริษัท ----------

หมายความว่าต้องมีคณะกรรมการ จะเป็นคณะกรรมการเดียวกันนี้หรือคณะกรรมการอีกคณะหนึ่งก็ได้ ที่รับเรื่องร้องเรียนจากผู้ประสบภัยจากรถก็ดี ผู้ประกันภัยแล้วไม่ได้รับผลประโยชน์ที่เขาควรได้รับจากบริษัทประกันก็ดี รับคำร้องเรียนแล้วอาจจะต้องมีจดเป็นสถิติไว้ บันทึกไว้ แล้วมาพิจารณาให้คุณให้โทษแก่บริษัทประกันภัย ก็หมายความว่า ถ้าบริษัทประกันภัยโยกโย้ย่ายเบี่ยงไม่จ่าย ก็มีบทลงโทษ โดยคณะกรรมการนี้จะต้องสามารถเสนอการลงโทษไปยังผู้มีอำนาจได้ หรือให้อำนาจแก่คณะกรรมการนี้ในการลงโทษเสียเอง ไม่ใช่ปล่อยให้อธิบดีกรมการประกันภัยเพียงผู้เดียวที่มีอำนาจเต็มอยู่ ตรงนี้จะเป็นสาระสำคัญที่ทำให้การคุ้มครองผู้ประสบภัยก็ดี ผู้ประกันรถก็ดี เปลี่ยนแปลงไป ถ้าหากว่าเรามีคณะกรรมการขึ้นมา ที่สามารถรับเรื่องร้องเรียนและสามารถไปให้โทษให้คุณแก่บริษัทประกันได้ เมื่อนั้นแหละ บริษัทประกันจึงจะเกรงใจประชาชนที่ร้องเรียน ไม่ใช่ว่าทุกวันนี้เราได้แต่เพียงว่า เสนอกันไป อธิบดีก็ดี รัฐมนตรีก็ดี แก้ปัญหาเพียงว่า ให้จ่ายเงินไปให้แก่บริษัทประกัน ทั้ง ๆ ที่บริษัทประกันนั้นอาจจะโยกโย้ย่ายเบี่ยงมาแล้วนับไม่ถ้วน สร้างความเดือนร้อนให้แก่ประชาชนนับไม่ถ้วน แต่ว่าเราก็ทำได้เพียงบังคับเขาให้จ่ายเงินไป แต่ว่าไม่มีการทำเป็นสถิติไว้ เหมือนกับบริษัทประกันภัยสามารถที่จะจดสถิติว่า ผู้ประกันภัยรถยนต์ไปเกิดอุบัติเหตุกี่ครั้งต่อไปต้องเพิ่มค่าเบี้ยประกัน นี่เขายังทำกันได้ เราก็ต้องมีกรรมการขึ้นมาที่จะดูแลผู้ประสบภัยและผู้ประกันรถในลักษณะอย่างที่ผมได้กราบเรียน ที่ผมอยากจะกราบเรียนต่อไปก็คือว่า คณะกรรมการที่จะมีขึ้นมาให้ความคุ้มครอง มีความจำเป็นต้องเร่งจัดตั้งขึ้นโดยเร็ว แล้วก็อาจจะต้องพิจารณาปัญหา ไม่ใช่เฉพาะว่าให้ผู้ประสบภัยได้รับค่าเสียหายรวดเร็ว ให้ผู้ประกันภัยจากรถ ผู้ประกันภัยได้รับเงินตอบแทนจากบริษัทไปรวดเร็วเท่านั้น แต่ว่าเดี๋ยวนี้ปัญหาเกี่ยวกับการประกันภัยรถหรือผู้ที่ประสบเหตุจากรถแล้วไม่ได้รับความเป็นธรรม มันรุกลามมากไป กลายเป็นกระบวนการเกิดขึ้น มีผู้ที่เกี่ยวข้องอยู่ ๒ - ๓ ฝ่าย มีท่านสมาชิกบางท่านได้พูดเกริ่น ๆ ปัญหานี้ไปบ้างแล้ว ผมอยากจะกราบเรียน เพราะว่าท่านรัฐมนตรีมหาดไทยก็มาฟังการอภิปรายในสภานี้อยู่เป็นระยะ ๆ เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้โดยตรง ขณะนี้เป็นปัญหาน่าเป็นห่วง ผู้แทนราษฎรประสบกันอยู่เป็นประจำก็คือว่า บริษัทประกันภัยรถยนต์ก็ต้องพยายามว่า ช่วยรถยนต์ของตัวเองไม่ให้เป็นฝ่ายผิด หาวิธีทำอย่างไรไม่ผิด ตัวเองจะได้ไม่ต้องจ่ายเงิน ขณะนี้ได้มีการส่งตัวแทน ก็ทำกันมานานแล้วนะครับ ระยะหลังมันเป็นระบบมากขึ้น เพราะเราบังคับให้รถทั้งหลายต้องประกัน บริษัทประกันภัยก็ส่งตัวแทนไปเจรจากับเจ้าของรถ

โดยเฉพาะไปประจำอยู่ตามโรงพัก ประจำอยู่ตามโรงพักเกิดความคุ้นเคย
กับเจ้าพนักงานตำรวจ คุ้นเคยเกิดเป็นระบบกันเลย เจรจากัน พูดจากัน
พยายามหน่วงเหนี่ยวคดีต่าง ๆ ผิดต้องให้เป็นถูก เพื่อที่จะต้องไม่จ่ายเงิน
ก็พยายามไปหน่วงเหนี่ยว แทนที่จะจ่ายเงินยอมรับกันไปว่าใครผิดใครถูก
ก็ต้องไปบอกว่าอย่าเพิ่ง พอมาเจออีกฝ่ายหนึ่ง อีกฝ่ายหนึ่งคือ ฝ่ายเจ้าของรถ
ที่เป็นกิจการใหญ่ ๆ เช่น กิจการรถบรรทุก นี่มีปัญหามาก กิจการรถบรรทุกนี่
ต้องติดต่อกับตำรวจเป็นส่วนใหญ่ กิจการรถบรรทุกส่วนใหญ่ต้องจ่ายเงิน
โรงพักต่าง ๆ ทั่วประเทศเป็นอย่างนี้หมด นี่เป็นความจริง ท่านรัฐมนตรี
ก็คงทราบอยู่ และจะต้องหาทางแก้ไขกันด้วย กิจการรถเหล่านี้ก็ติดต่อรถเป็น
ประจำ เพราะเขาจ่ายเงินตำรวจทุกเดือน เขาก็รู้จักตำรวจดี เมื่อรู้จัก
ตำรวจดีที่โรงพัก พอรถชนกันทีหนึ่งเขาก็โทรศัพท์มาบอกกันหรือไปพูดกันบอกว่า
ต้องเอาฝ่ายรถนี้เป็นฝ่ายถูกนะ ประกันรถก็มาด้วย ก็สมคบกัน ๒ - ๓ ฝ่ายนี้
ตำรวจฝ่ายหนึ่ง ประกันภัยฝ่ายหนึ่ง รถบรรทุกอีกฝ่ายหนึ่ง บริษัทซึ่งต้องจ่าย
เงินเลี้ยงดูกันไปเลี้ยงดูกันมาอยู่เป็นประจำ ชาวบ้านตายครับ ถ้าคนประกันรถ
ชั้นหนึ่งไม่ต้องห่วงเท่าไร ไปถึงถูกก็บอกว่าผิดก็ได้ ผิดก็บอกว่าผิด ยอมรับผิด
เสียฝ่ายหนึ่ง แล้วบริษัทประกันก็ต้องจ่าย ช้าหน่อยคนมีปัญญาประกันรถชั้นหนึ่งก็คง
พอรู้จักท่านรัฐมนตรี ก็โทรศัพท์มาหาท่านรัฐมนตรีให้เร่งว่า จ่ายเร็วหน่อย
ท่านรัฐมนตรีโทรศัพท์ไปกริ่งเดียว วันรุ่งขึ้นจ่ายเงินเรียบร้อยเขากลับไปบ้าน
สบายแล้วครับ เอารถไปเข้าอู่ได้ ----------

อ้ายคนเดินถนนธรรมดาไปเป็นเรื่องเป็นราว หรือคนขับรถเก๋งเล็ก ๆ ไปชน
กับใหญ่กว่าลำบากนะครับ ชนกับรถบรรทุก อย่าเข้าใจผิดนะครับท่านประธาน
บางคนนึกว่ารถบรรทุกจะไปมีปัญญาอะไร คนขับรถบรรทุกก็ยากจนทั้งนั้น
ต้องกินยาม้าด้วยลำบากอยู่แล้วมันจะมีปัญญาอะไร ปรากฏว่าอาเสี่ยจ่ายเงิน
ตำรวจทุกเดือน มีปัญญาแน่นอนพูดกับตำรวจเสร็จ พูดกับบริษัทประกันภัยด้วย
อ้ายคนเดินถนนที่ถูกรถชนไป ตายไป บาดเจ็บสาหัสไปไม่ได้เงินสักทีอยู่อย่างนั้น
ก็มาร้องพวกผมเป็นผู้แทน ผมก็ติดต่อรัฐมนตรี วันหนึ่งท่านก็ช่วยได้ไม่กี่คนหรอกครับ
เพราะฉะนั้นต้องรีบคิดโครงสร้างขึ้นมา แล้วโครงสร้างในร่างพระราชบัญญัติ
ที่เสนอนี้ผมยังคิดว่า เป็นความก้าวหน้าก็จริงแต่ยังมีจุดอ่อนอยู่ จุดอ่อนที่สำคัญว่า
ลักษณะของกรรมการจะต้องมีตัวแทนประชาชนเข้ามา ผมขอสรุปก็คือมีตัวแทน
ประชาชนเข้ามา กระจายอำนาจสู่จังหวัดต่าง ๆ บริษัทต้องคิดกันให้ดีว่า
จะมีบริษัทกลางอย่างนี้จะดีแน่หรือไม่ หรือจะใช้กรรมการในลักษณะเป็นตัวแทน
ฝ่ายประชาชนกับฝ่ายรัฐบาล ก็ต้องขอฝากทางรัฐบาลและก็หวังว่า รัฐบาลจะเสนอ
กฎหมายเข้ามาโดยเร็ว นี่เป็นความเรียกร้องต้องการของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ทั้งสภา ทั้งฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายรัฐบาลเองก็มีปัญหาและมีความรู้สึก
อันนี้ผมก็ต้องขอฝากกราบเรียนท่านประธานไปยังท่านนายกรัฐมนตรี เรามีความ
หนักใจว่า วันพุธเรามาพิจารณากฎหมายท่านก็รีบไปพิจารณาก่อนรับหลักการ
๖๐ วัน ก็ผ่านสภานี้ไป เดี๋ยวก็ปิดสภาไป สมัยหน้ามาท่านก็พิจารณาสักเดือนหนึ่ง
ผ่านไปเดือนหนึ่งก็รีบไปพิจารณาก่อน ๖๐ วันก็ไม่ได้พิจารณาในสภาอีกแล้ว
ตกลงก็มาพูดกันเหมือนญัตติด่วน พอวันรุ่งขึ้นวันพฤหัสบดีก็พิจารณาญัตติด่วนอีกแล้ว
ตกลงว่าสภาเราจะไม่มีผลงาน ก็ต้องขอกราบเรียนท่านประธานว่า ขอฝาก
ไปยังรัฐบาลต้องเร่งเสนอกฎหมายลักษณะอย่างนี้เข้ามานะครับ มีร่างอยู่แล้ว
ในมืออยู่แล้วก็ดี มีความคิดอยู่แล้ว มีนโยบายอยู่แล้วต้องเร่งเข้ามาโดยรีบด่วน
เพื่อให้เป็นผลงานระบบรัฐสภา รัฐบาลมาจากการเลือกตั้งต้องมีผลงานให้ได้โดยเร็ว
อันนี้เป็นความจำเป็นเร่งด่วน ขอขอบพระคุณครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณประสพ บุษราคัม ครับ เชิญ

นายประสพ บุษราคัม (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ประสพ บุษราคัม ส.ส. อุดรธานี พรรคชาติพัฒนา คราวที่แล้วที่กฎหมาย
เข้าสู่สภาผมก็ไม่เห็นด้วยนะครับ คราวนี้ก็ยังไม่เห็นด้วยอยู่ดี ผมกราบเรียน
ท่านประธานอย่างนี้ว่า กฎหมายนี้เป็นกฎหมายฉบับแรก ซึ่งสภาออกกฎหมาย
บังคับให้ประชาชนจะต้องไปเอาประกันกับบริษัทประกันภัย อันนี้เป็นประเด็นแรก

ไม่มีกฎหมายไหนบังคับประชาชนกับเอกชน มีตั้งแต่กฎหมายบังคับระหว่างรัฐกับประชาชน

ประเด็นที่ ๒ โรงพยาบาลของรัฐทำด้วยภาษีอากรประชาชน เราก็ออกกฎหมายให้บริษัทประกันภัยมาทำมาหากินกับโรงพยาบาลของรัฐ ซึ่งเป็นภาษีอากรของประชาชน ประเด็นหลักของกฎหมายฉบับนี้ก็คือ เราต้องการที่จะรักษาพยาบาลเบื้องต้นผู้ประสบอุบัติเหตุจากรถเท่านั้น จริง ๆ แล้วในต่างประเทศเขา ประชาชนถ้าเจ็บไข้ได้ป่วยรัฐจำเป็นจะต้องรักษาให้ฟรี แต่บ้านเรานี่นะครับประชาชนเดือดร้อนต้องบังคับให้ประชาชนไปเสียค่าประกันให้กับบริษัทประกันภัย แล้วก็ยอมให้บริษัทประกันภัยมาหากินกับภาษีอากรของประชาชน คือ โรงพยาบาลส่วนใหญ่เป็นของรัฐนะครับ แนวความคิดอย่างนี้ผมไม่เห็นด้วยมาตลอด ตัวเลขคราวก่อนบอกอย่างนี้ว่า ถ้ารถทุกคันประกันหมดไม่ว่าจะเป็นรถมอเตอร์ไซค์รถยนต์ ค่าเบี้ยประกันจะตกประมาณ ๘,๐๐๐ ล้านบาท ๘,๐๐๐ ล้านบาท ถ้ารถทุกคันเกิดอุบัติเหตุหมดทุกคันจะต้องจ่ายเงินประมาณ ๕,๐๐๐ ล้านบาท แล้วเงินเศษอีก ๓,๐๐๐ ล้านบาทไปไหนนะครับ ซึ่งหลายคนพูดไปแล้วว่า ผมอยากจะย้ำอีกว่าคราวก่อนผมก็พูดว่า เราเตะหมูเข้าปากหมา ๓,๐๐๐ ล้านบาท นั่นคือข้อมูลเดิม แต่ข้อมูลที่คุณอลงกรณ์พูดเมื่อกี้นี้บอกว่า ๓,๐๐๐ ล้านบาท แต่ปรากฏว่าบริษัทจ่ายแค่ ๖๐๐ ล้านบาทเท่านั้น กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่ผมเป็นผู้แทนราษฎร ประชาชนมาร้องทุกข์แทบทุกวัน ผมกราบเรียนท่านประธานสั้น ๆ ว่า กฎหมายฉบับนี้ยกเลิกทิ้งได้ไหม ถ้ายกเลิกทิ้งเสร็จแล้ว แล้วเราจะทำกันอย่างไร ผมอยู่คณะกรรมาธิการติดตามมติสภา เราร่างกฎหมายขึ้นมาฉบับหนึ่ง เคยส่งไปให้กระทรวงพาณิชย์พิจารณาดูแล้ว ปรากฏว่ากฎหมายฉบับนี้ ทำง่าย ๆ ครับท่านประธาน ง่าย ๆ หมายความว่าอย่างไร

- ๓๕/๑

รถคันไหนก็ตามถ้าขึ้นทางด่วนคุณก็เสียค่าทางด่วน ถ้าคุณไม่ขึ้นคุณก็ไม่เสีย ถ้าคุณขึ้นรถด่วนคุณก็เสียค่าด่วน ถ้าใครก็ตามมีรถเวลาต่อทะเบียนรถ เสียภาษีรถ เงินก้อนนี้น่าจะเป็นอัฐยายซื้อขนมยาย ใครก็ตามถ้าต่อทะเบียนรถ เงินค่าต่อทะเบียนรถน่าจะเป็นเงินกองทุนโยนเข้าไปอยู่กระทรวงสาธารณสุข โยนเข้าไปเลยนะครับ เท่าที่ผมดู ภาษีรถก็ดี จดทะเบียนรถก็ดี ข้อมูลเก่า ๆ บอกว่าปีหนึ่งประเทศไทยเราจะเก็บได้ประมาณ ๖,๐๐๐ ล้านบาท ถ้าเราเอาเงิน ๖,๐๐๐ ล้านบาทไปไว้ที่กระทรวงสาธารณสุข เสร็จแล้วก็เอาเงิน ๖,๐๐๐ ล้านบาทนี้กระจายไปตามโรงพยาบาลต่าง ๆ พอเกิดอุบัติเหตุเมื่อไรบุคคลที่เป็นคนของรัฐที่มีอยู่แล้วเราไม่จำเป็นจะต้องไปทำอะไรเพิ่ม ที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับการเกิดอุบัติเหตุก็คือ ๑. ตำรวจ ๒. ผอ. โรงพยาบาล ถ้าเกิดที่อำเภอไหนก็ตามรองผู้กำกับฯ กับผู้อำนวยการโรงพยาบาลก็มาดูแล เสร็จแล้วก็เอาเงินก้อนนี้มาใช้เลย ประชาชนเขาเรียกร้องบอกว่า จะเก็บเขาเพิ่มเขาก็ไม่ว่า แต่ทำไมต้องไปบังคับเขาให้เข้าไปอยู่ในอุ้งเท้าของบริษัทประกันภัย ง่าย ๆ นะครับ ถ้าสมมุติว่าท่านตีทะเบียนรถมอเตอร์ไซค์คันละ ๑๐๐ บาทต่อปีไม่พอ ท่านก็เพิ่มเป็น ๓๐๐ บาทก็ได้ หรือว่าทะเบียนรถยนต์ถ้าไม่พอก็เพิ่มขึ้นแล้วเอาเงินก้อนนี้ไปไว้ที่กระทรวงสาธารณสุข ส่งไปไว้ที่อำเภอ ส่งไปไว้ที่กิ่งอำเภอ แล้วทุกอย่างก็จะเป็นไปตามเป้าหมาย ผมอยากจะให้งานนี้เป็นรัฐสวัสดิการ ผมไม่อยากจะให้เรื่องนี้เอาเอกชนมาหากินกับความทุกข์ของประชาชน ความคิดผมนี่ผมเคยพูดในสภาครั้งหนึ่งแล้ว แล้วผมจะเอากฎหมายที่เราร่างเสร็จแล้วเอาไปให้ท่านนายกฯ หลังจากนี้ประมาณไม่เกิน ๒ วัน อยากให้ท่านนายกฯ ส่งไปให้คณะรัฐมนตรีดู เสร็จแล้วงานก็จะออกมาโดยผู้แทนราษฎรเราจะไม่เดือดร้อน ผมพูดสั้น ๆ นะครับท่านประธาน ไม่ได้พูดยาว กฎหมายฉบับนี้คนที่เขาร่างจริง ๆ ก็มากระซิบกับหูผม แต่ผมคงไม่บอกชื่อเขาหรอก เขาบอกว่ากฎหมายฉบับนี้เข้ามาตอนที่ไม่มีผู้แทนราษฎร แล้วกฎหมายฉบับนี้ที่เขาร่างขึ้นมาร่างขึ้นมาเพื่อเชิงลึกโดยเฉพาะ คนร่างกฎหมายเขาบอกกับผมอย่างนั้น เพราะฉะนั้นผมเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้ถึงแม้จะแก้ไปตามแนวความคิดใหม่ที่ท่านผู้มีเกียรติเสนอขึ้นมาก็แก้ปัญหาไม่ได้อยู่ดี เพราะฉะนั้นผมว่ากฎหมายฉบับนี้ยกเลิกทิ้งแล้วก็เอาแนวความคิดของผมนี่นะครับ กฎหมายร่างแล้วแต่ยังไม่ได้เสนอเข้ามา ขอบคุณครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณวีระกร คำประกอบ

นายวีระกร คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านประธานที่เคารพ เพื่อนสมาชิกที่เคารพครับ ผม วีระกร คำประกอบ พรรคชาติไทย จากจังหวัดนครสวรรค์ ท่านประธานที่เคารพ พูดถึงเรื่องพระราชบัญญัติผู้ประสบภัยจากรถ ซึ่งตั้งแต่ฟังมาทั้งหมดก็พอจะสรุปได้ว่า เพื่อนสมาชิกส่วนใหญ่หรือแทบจะทุกคน ไม่ได้ให้ความเห็นชอบเลยกับพระราชบัญญัติที่ได้ใช้กันอยู่ในขณะนี้ ปี ๒๕๓๕ ซึ่งโดยเฉพาะเพื่อนสมาชิกจากพรรคประชาธิปัตย์ คือคุณหมอพรพิชญ์ ผู้เสนอแก้ไขพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ได้พูดถึงความไม่ดีงามของกฎหมายฉบับนี้ ความที่ประชาชนไม่สามารถได้รับประโยชน์จากกฎหมายฉบับนี้ได้เลย การเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขพระราชบัญญัติผู้ประสบภัยจากรถ ปี ๒๕๓๕ ที่ได้เสนอมาในวันนี้ กระผมได้ตรวจสอบดูและก็พอจะมองเห็นประเด็น ๒ ประเด็นที่หวังใจว่าจะสามารถแก้ไขปัญหาได้ แต่เมื่อดูเข้าไปแล้วจริง ๆ ครับ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของคณะกรรมการที่จะตั้งขึ้นมาใหม่ ซึ่งดูแล้วก็ไม่ได้มีอำนาจที่จะไปแก้ไขปัญหาใด ๆ ได้เลยครับ หรือจะเป็นเรื่องของบริษัทที่จะรับประกันต่อ ซึ่งเรียกว่า บริษัทคุ้มครองผู้ประสบภัยจำกัด ฟังดูแล้วหรือดูเข้าไปแล้วก็ยิ่งหนักเข้าไปใหญ่ แต่เดิมเราปล่อยให้บริษัทประกันภัยหลายบริษัทซึ่งมีอยู่ราว ๕๐ - ๖๐ บริษัทเท่านั้นรับเบี้ยประกันซึ่งขณะนี้ไม่ใช่ ๓,๙๐๐ ล้านบาท อย่างที่คุณอลงกรณ์พูด แล้วก็ไม่ใช่ ๖,๐๐๐ ล้านบาท อย่างที่เพื่อนสมาชิกสักครู่พูด ปัจจุบัน ๗,๐๐๐ - ๘,๐๐๐ ล้านบาทเข้าไปแล้วครับ ธุรกิจเหล่านี้ได้สร้างกำไรมหาศาล และสิ่งที่เพื่อนสมาชิกได้พูดทั้งหมด -------

โดยเฉพาะที่ถูกใจที่สุดก็คือท่านประสพ บุษราคัม พูดเมื่อสักครู่นี้ ได้รวบรวมปัญหาทั้งหมดมาเสนอต่อสภาได้อย่างเรียกว่าแทบจะครบถ้วน แล้วผมก็เห็นด้วยกับคุณประสพที่พูดมาทั้งหมดเลยครับ คือเรื่องนี้ต้องจัดเป็นสวัสดิการของรัฐ ไม่ใช่ปล่อยหรือว่าเป็นกฎหมายที่นำมาเซ็งลี้ซึ่งก็ไม่รู้ว่าเมื่อกฎหมายฉบับนี้ผ่านมาแล้ว ซึ่งไม่ใช่ผ่านในสมัยรัฐบาลที่ไม่มีสภา ความจริงแล้วก็มาผ่านสมัยที่แล้วนี้เอง ก็ไม่ทราบว่าได้ทำความร่ำรวยไว้ให้กับใครบ้าง ซึ่งผมคิดว่าเมื่อดูจากเบี้ยประกันซึ่งสูงขนาด ๘,๐๐๐ ล้านบาทในขณะนี้ และเขาบอกว่าเงินที่จ่ายคืนกลับไปนั้นไม่ถึง ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งฟังดูแล้วท่านประธานคงจะทราบดีว่า งานนี้รับกันจริง ๆ ปีหนึ่งคงไม่ต่ำกว่า ๖,๐๐๐ ล้านบาท บริษัทประกัน ๕๐ - ๖๐ บริษัท ที่เฉลี่ยผลประโยชน์อันมาจากความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนทั่วประเทศ แล้วถามว่าบริษัทประกันนี้ได้ให้บริการที่ดีกับประชาชนหรือไม่ ท่านสมาชิกพี่วุฒิ จากนครราชสีมา หรือหลาย ๆ คนก็ได้พูดแล้วว่าบริษัทประกันนี่นะครับ ได้สร้างความปวดหัวให้กับเพื่อนสมาชิกในสภานี้อย่างมาก เมื่อเรียกร้องเงินค่าตอบแทนเบื้องต้นไม่ได้ ๑๐,๐๐๐ บาทก็วิ่งมาหาผู้แทนราษฎร ผู้แทนฯ ก็ต้องใช้ความสัมพันธ์ส่วนตัวก็ดี หรือใช้ความเป็นผู้แทนราษฎรก็ดี เจรจากับบริษัทประกันไม่ได้จริง ๆ ก็ต้องไปหากองทุน หรือว่าประกันภัยจังหวัดซึ่งจะมีอยู่เกือบทุกจังหวัด แต่บางจังหวัดไม่มีก็น่าเห็นใจ ก็ไม่รู้จะไปเรียกร้อง ๑๐,๐๐๐ บาทมาจากใครกัน นั่นก็แปลแล้ว แปลได้ความชัดเจนว่า ในปัจจุบันนี้พระราชบัญญัติผู้ประสบภัยจากรถปี ๒๕๓๕ นั้นมันไม่ท่างานหรอกครับ มันไม่สามารถคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถได้สมกับชื่อพระราชบัญญัติเลย ตรงกันข้ามเป็นกฎหมายซึ่งตั้งขึ้นมาเพื่อเซ็งลี้โดยแท้จริงอย่างที่เพื่อนสมาชิก คุณประสพได้พูดเมื่อสักครู่นี้ ได้สร้างความร่ำรวยให้กับคนบางคนอย่างแท้จริง สร้างความร่ำรวยให้กับบริษัทประกันภัยทั่วประเทศอย่างแท้จริง อย่างที่ผมได้กราบเรียนแล้วว่า เบี้ยประกันมันจะท่วมไปถึง ๘,๐๐๐ ล้านต่อปีแล้ว ในขณะที่บริษัทจ่ายออกไปไม่ถึง ๒๐ เปอร์เซ็นต์ หรือประมาณ ๒๐ เปอร์เซ็นต์เท่านั้นเอง ท่านประธานที่เคารพ ก็เป็นโอกาสดีที่ผมคิดว่าและหวังใจว่าทางรัฐบาล โดย ฯพณฯ นายกฯ แล้วก็ทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์จะได้นำเรื่องนี้เข้าไปพิจารณาก่อนรับหลักการและพิจารณาให้ดีกว่านี้ กฎหมายที่เสนอมาวันนี้ไม่ได้สร้างความสบายใจให้กับผมเลยว่ามันจะแก้ไขปัญหาได้ คณะกรรมการคุ้มครองอะไรกันที่จะไปแก้ไข คุณจะไปบีบคอบริษัทประกันที่เห็นแก่ตัวอย่างในปัจจุบันนี้ได้อย่างไร เขาไม่สามารถจะทำอะไรได้หรอกครับ

ขนาดผมเป็นผู้แทนราษฎรไม่ได้จริง ๆ ผมก็ยังต้องโทร. มาที่ท่านอธิบดีกรมการประกันภัย ซึ่งเป็นคนที่รู้จักมักคุ้นกัน ขอให้ช่วยบีบเอาให้ เพราะดูแล้วประชาชนไม่ได้รับความเป็นธรรม ติดต่อก็โอ้เอ้ เอากันง่าย ๆ ครับ บริษัทประกันขณะนี้ ท่านชนเปรี้ยง แล้วไปเคลมประกันเอา ไม่ใช่พระราชบัญญัติฉบับนี้นะครับ เป็นเรื่องทองเคลมประกัน ท่านประกันชั้นหนึ่ง ท่านไม่เคลมเงิน ผมถามว่ากี่เดือนท่านถึงจะได้เงิน นี่ผมชนมาประมาณ ๓ เดือนแล้ว ผมยังไม่ได้เงินเขาเลยครับ บริษัทกรุงเทพประกันภัย บอกด้วย และอีกเคส (Case) หนึ่งก็คือบริษัทลิเบอตี้ ผมก็ยังไม่ได้เงิน ชนมา ๓ เดือนแล้วครับ ซึ่งผมอยากจะเรียนว่าบริษัทประกันในประเทศไทยผมก็ไม่ทราบว่า ถึงเวลาหรือยังที่จะเปิดบริษัทประกันเสรีเกิดขึ้น การประกันเสรีนี้ต้องให้หลักประกันกับพี่น้องประชาชนด้วยว่า บริษัทประกันเหล่านี้จะสามารถให้ประชาชนมีความหวังได้ว่าการประกันต่าง ๆ นั้นเมื่อประกันแล้วเขาสามารถที่จะเรียกร้องได้ ท่านประธานครับการเรียกร้องสินไหมทดแทนจากบริษัทประกันนั้น เท่าที่ผมเคยเรียกร้องมาในสมัยที่ผมอยู่ต่างประเทศ เมื่อรถชนแล้วผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานเลยว่า มันได้อย่างง่ายดายมากครับ ----------

เมื่อตำรวจได้ตรวจสอบแล้ว เอาใบตำรวจไปพบเขา เขาดูปุ๊บเคลมตีเช็คให้เดี๋ยวนั้นเลยครับ ไม่ได้ล่าช้าเหมือนในปัจจุบันนี้ ทำอย่างไร เราจะมีสมาคมประกันวินาศภัย ซึ่งกระทรวงพาณิชย์จะเข้าไปควบคุมดูแลได้เอาละมันจะมี ๕๐ บริษัท ๖๐ บริษัท หรือจะมีกี่ร้อยบริษัทก็ตาม ถ้าหากว่าเป็นบริษัทที่ไม่สามารถพึ่งพากันได้แล้ว ก็ไม่รู้เหมือนกันว่า เราจะปล่อยให้บริษัทเหล่านี้มาโกงประชาชนกันอยู่ได้อย่างไรอย่างทุกวันนี้ อยากจะกราบเรียนไปทางท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ว่า บริษัทประกันปัจจุบันนี้ เป็นบริษัทที่เอารัดเอาเปรียบประชาชนมากเหลือเกิน แล้วก็ไม่ทราบเหมือนกันว่า รัฐบาลสมัยก่อนนี้ได้ดูแลกันมาอย่างไร พอผมพูดแล้วท่านก็สั่นหน้าอย่างนี้ ผมก็ไม่ทราบว่าท่านดูแลกันมาได้อย่างไร เพราะปล่อยให้เกิดปัญหาอย่างนี้เกิดขึ้น กฎหมายฉบับนี้ก็อยู่ในรัฐบาลท่านละครับที่ปล่อยให้ออกมาใช้กับพี่น้องประชาชน แล้วก็สร้างความเดือดร้อนให้อยู่ในขณะนี้ ผมอยากจะฝากกราบเรียนไปทางรัฐบาล ได้โปรดกรุณาพิจารณาออกกฎหมายฉบับใหม่มาทดแทนฉบับนี้ละครับ แล้วกระผมเห็นด้วยกับคุณประสพ บุษราคัม ร้อยเปอร์เซ็นต์ที่จะต้องจัดเรื่องนี้เป็นสวัสดิการของรัฐ ทำไมเราจะสามารถที่จะให้คนที่ตีทะเบียนรถแต่ละปีบวกเข้าไปในนั้น แล้วก็แบ่งแยกเงินทุนกองนั้นเอามาจัดไว้ให้กับกระทรวงสาธารณสุข แบ่งแยกไปตามโรงพยาบาลต่าง ๆ ซึ่งผมก็เห็นว่ามีเพื่อนสมาชิกหลายท่านเห็นด้วยในประเด็นนี้ ความล่าช้าก็จะไม่เกิดขึ้น ซึ่งถ้าเราดูจริง ๆ แล้ว ท่านประธานคงจะเห็นว่า จากเบี้ยประกันที่เขาเก็บอยู่ในขณะนี้เกือบ ๘,๐๐๐ ล้านบาท เขาสามารถที่จะจัดสวัสดิการอย่างดีให้กับผู้ประสบภัยจริง ๆ เมื่อเกิดเรื่องเกิดราวขึ้นเข้าโรงพยาบาลแล้ว โรงพยาบาลจะรับดูแลรักษาอย่างดียิ่ง และจะคุ้มค่ากับสิ่งที่คนที่มีรถทั้งหลายจะต้องจ่ายค่าเบี้ยประกันในแต่ละปีในเรื่องของประกันภัยบุคคลที่ ๓ ท่านประธานที่เคารพ ก็หวังใจเป็นอย่างยิ่งว่า เรื่องนี้รัฐบาลจะได้นำไป แล้วก็ไปร่างกฎหมายที่ดีและมีประโยชน์ทดแทนกฎหมายฉบับเก่า แล้วก็รื้อกฎหมายฉบับเก่าทิ้งไป สำหรับที่เสนอมาวันนี้ไม่เห็นด้วย เพราะในเรื่องของบริษัทกลางที่จะตั้งขึ้นมาใหม่นั้น ถ้าดูในเนื้อหาสาระที่แท้จริงแล้วก็คือ การเอาบริษัทประกันเดิมมาตั้งบริษัทใหม่ฟังหลักการเหมือนดูดีครับ แต่ถ้าดูลึก ๆ แล้วก็มากินหัวคิวกันอีกรอบหนึ่งนั่นแหละครับ ถ้าจะดูกันจริง ๆ เพราะท่านก็เอาบริษัททุกบริษัทมาร่วมกันเป็นบริษัทใหม่ขึ้นมา แล้วก็รับกินกันอีกรอบหนึ่ง ซึ่งดูแล้ว สิ่งเหล่านี้ผมว่าเลิกทำกันเสียทีเถอะ คนที่เสนอกฎหมายอย่างนี้กันมา พิจารณาดูให้ดีก่อนครับ ไม่ใช่ว่าพอเสนอเข้ามาเห็นเขาเสนอก็เสนอกันมา เสนอกันมาแล้วเคยคิดหรือเปล่าว่า มันจะเกิดอะไรขึ้นในบ้านในเมืองนี้ ท่านจะเอาบริษัทกลางที่ ๓ มากินอีกรอบหนึ่งแค่นี้เดือดร้อนไม่พอหรือครับ ผมคิดว่า

อยากให้รัฐบาลได้พิจารณาเรื่องนี้โดยย่องแท้ โดยละเอียดถี่ถ้วน แล้วกรุณานำเสนอฉบับใหม่เอี่ยม และให้ประโยชน์กับพี่น้องประชาชนแท้จริง ๑. ก็คือ อำนวยความสะดวกกับผู้ที่จะตีทะเบียนรถไม่ต้องวิ่งไปตีทะเบียนประกันที่บริษัทประกันอีก บวกอยู่ในทะเบียนรถนั่นแหละครับ บวกเข้าไปเลยครับ บวกเสร็จแล้วเอาเงินส่วนนี้ไปกองกันไว้เป็นกองทุนกองกลาง ตั้งไว้ตามโรงพยาบาลต่าง ๆ เข้าไปถึงพัวะ เอ้า มาจากอะไร มาจากอุบัติเหตุรถยนต์ดูแลอย่างดี ท่าไมจะท่าไม่ได้ ในเมื่อเงินทุนในปัจจุบันนี้ก็เห็นอยู่แล้วว่าเงินมันท่วมบริษัทประกันอยู่แล้ว บริษัทประกันไม่รู้จะเอาเงินไปไว้ที่ไหนแล้ว มันไม่รับอยู่อย่างเดียวก็คือประกันมอเตอร์ไซค์เพราะมันบ่อยเหลือเกินเท่านั้นเอง แต่ถ้าพูดถึงประกันรถรีบอ้าแขนรับเลย ประกันชั้นหนึ่ง เสร็จแล้วยังต้องมาประกันบุคคลที่ ๓ อีก หรือประกันตาม พ.ร.บ. อีก ซึ่งเรื่องนี้บริษัทประกันรับ ๒ ต่อ ๓ ต่อแล้วยังจะมาช่วยบริษัทประกันกลัวเขารวยไม่พอหรืออย่างไร จะมาตั้งบริษัทกลางเอาบริษัทประกันต่าง ๆ เข้ามารวมหุ้นกันอีก ผมว่าท่านประธานครับ จะเหลวไหลกันใหญ่แล้วครับ ขอขอบพระคุณครับ

สผ ๑๓/๒๕๓๘ (ส. ๑) ล่าภู ๓๘/๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุวโรช พะลัง ครับ เชิญ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานที่เคารพ ผมเป็นผู้หนึ่งที่เป็นเจ้าของร่างแก้ไข พ.ร.บ. คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ฉบับนี้ ร่างกฎหมายที่มีท่านองเดียวกันนี้ก็มีเสนอมาด้วยกันถึง ๒ ร่าง ร่างหนึ่งเป็นร่างของพรรคชาติไทย ผมเองออกจะมีความรู้สึกที่จะไม่ค่อยสบายใจเท่าไร ท่านประธาน เพราะเมื่อสักครู่ได้ฟังคำอภิปรายของขออนุญาตเอ่ยนามท่าน คือท่านวีระกร คำประกอบ ซึ่งเป็นเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้ลุกขึ้นมาอภิปราย แสดงความไม่เห็นด้วยกับร่างแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ ผมจึงขออนุญาตตั้งข้อสังเกตผ่านท่านประธานไปยังท่านเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ๒ ประการด้วยกัน

ประการที่ ๑ พรรคชาติไทยของท่านก็เป็นผู้เสนอร่างกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมาเหมือนกัน ทำไมท่านไม่พูดกันในที่ประชุมในพรรคของท่านให้เรียบร้อยเสียก่อนก่อนที่ท่านจะเสนอกฎหมายแก้ไขฉบับนี้เข้ามาสู่การพิจารณาของสภา

ประการที่ ๒ ท่านไม่เห็นด้วยในการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ โดยท่านทิ้งท้ายไว้เป็นปริศนาที่สภาแห่งนี้น่าจะรับฟังและให้ความสนใจเป็นพิเศษ ท่านบอกว่าน่าที่จะให้มีการประกันภัยเสรี ตรงนี้ครับท่านประธานเป็นสิ่งที่เราควรจะให้ความพินิจพิจารณาเป็นกรณีพิเศษ ผมไม่ทราบว่าคนที่เขาพูดกันอยู่ตลอดเวลาว่าการประกันภัยเสรีนั้นเป็นสิ่งที่รัฐบาลในอดีตก็จะพยายามที่จะกระทำอยู่ แต่มีปัญหาอุปสรรคอะไรบ้างจึงออกมาไม่ได้ และก็เป็นไปได้ตามที่ท่านเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยคิดนั้นก็คือการประกันภัยเสรี ผมฝากท่านประธานกลับไปยังรัฐบาลว่า ทำไมท่านไม่เสนอกฎหมายฉบับนี้เข้าสู่การพิจารณาของสภาละครับ ว่าให้มีการเปิดประกันภัยเสรีและทำไมท่านถึงผ่านกฎหมายฉบับนี้ให้เข้าสู่การพิจารณาของสภา เพราะต้องมีหัวหน้าพรรคของท่านให้ความเห็นชอบด้วย ซึ่งตรงนี้เป็นสิ่งที่ผมเองมีสิทธิที่จะตั้งข้อสังเกตผ่านท่านประธานไปยังรัฐบาลชุดนี้ เพราะถึงวันนี้ท่านประธานก็คงจะเห็นแล้วมีกฎหมายสักกี่ฉบับที่เป็นกฎหมายที่ออกมาจากเจตนารมณ์ ที่ออกมาจากความตั้งใจจริงของรัฐบาลชุดนี้ ที่ได้เป็นไปตามนโยบายที่ท่านได้แถลงไว้ต่อสภาผู้แทนราษฎรสักกี่ฉบับ ท่านบริหารราชการแผ่นดินมาถึงวันนี้เดือนเศษแล้ว กฎหมายฉบับนี้ถ้าท่านไม่เห็นด้วย จำเป็นอะไรจะต้องรับไปพิจารณาก่อนรับหลักการในวาระที่ ๑ หรือเป็นไปตามลักษณะที่เขาบอกกันว่า โยนก้อนหินเพื่อถามทาง สิ่งที่อยู่เบื้องหลังตรงนั้นมันคืออะไรกัน เราอยู่ในสภาอันทรงเกียรติ เราพูดเป้าหมายอย่างเดียวกันใช่ไหมครับ นั่นก็คือ

ทำอย่างไรที่จะให้พี่น้องประชาชนได้รับสิทธิประโยชน์พร้อมกฎหมายฉบับนี้ เมื่อสักครู่นี้ท่านก็พูดอีกเหมือนกันว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่ตราในระหว่างของรัฐบาลในอดีต ซึ่งตรงนี้ผมจำเป็นจะต้องขออนุญาตท่านประธาน กราบเรียนต่อท่านประธานว่า พ.ร.บ. คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ นั้น เป็นกฎหมายที่ตราขึ้นมีผลบังคับใช้ในช่วงที่เรามีรัฐบาล รสช. คือ นายอนันท์ ปันยารชุน เป็นนายกรัฐมนตรี กฎหมายฉบับนี้มีผลบังคับใช้ในขณะนั้น -------

มิใช่เป็นไปตามที่ท่านเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้เรียนชี้แจงต่อที่ประชุมเมื่อสักครู่ ในช่วงรัฐบาลชุดที่แล้วนั้นเป็นเพียงแค่มีการเสนอร่างแก้ไขกฎหมายฉบับนี้เท่านั้นเองครับ เสนอร่างแก้ไขขึ้นมารับหลักการในวาระที่ ๑ และได้มีการตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นมาเพื่อปรับปรุงแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ ผมเองเป็นผู้หนึ่งที่เป็นกรรมาธิการวิสามัญในคณะนั้นด้วย และก็มิใช่หมายความว่า คนที่เป็นกรรมาธิการวิสามัญในคณะกรรมาธิการวิสามัญคณะนั้นมิใช่ไม่มีพรรคชาติไทย พรรคชาติไทยก็เป็นกรรมาธิการวิสามัญอยู่ด้วย ขออนุญาตเอ่ยนามท่าน คือท่านเรวัต ท่านได้แสดงความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าวนี้อย่างมากมาย และความคิดที่เกิดการตั้งบริษัทกลางขึ้นมาก็เป็นแนวความคิดของคณะกรรมาธิการวิสามัญรวมทั้งพรรคชาติไทยด้วย เพราะฉะนั้นผมเองไม่เข้าใจเหมือนกันว่า จุดยืนของรัฐบาลนี้อยู่ตรงไหนเกี่ยวกับเรื่องนี้ ผมเองเป็นผู้หนึ่งได้กราบเรียนต่อท่านประธานแล้วว่า ผมเป็นเจ้าของร่างแก้ไข พ.ร.บ. คุ้มครองผู้ประสบภัยฉบับนี้ด้วย เพราะผมเห็นชอบในหลักการ เป้าหมายวัตถุประสงค์ของเรานั้นก็คือ ทำอย่างไรที่จะให้พี่น้องประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อน ที่ต้องได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายฉบับนี้ได้รับค่าสินไหมทดแทนหรือค่าเสียหายเบื้องต้นภายใน ๗ วัน นับตั้งแต่วันที่ร้องขอตามเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ เราเข้าใจตรับ เราเห็นใจตรับ แล้วเราก็มีความรู้สึกที่ไม่ได้ผิดแผกแตกต่างไปจากท่าน ว่าพี่น้องประชาชนนั้นส่วนใหญ่ไม่น้อยกว่า ๙๐ เปอร์เซ็นต์ไม่สามารถที่จะรับค่าเสียหาย หรือค่าสินไหมทดแทนตามเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ เพราะฉะนั้นแนวคิดในการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายฉบับนี้ จึงได้ริเริ่มขึ้นในรัฐบาลชุดก่อน แต่ยังไม่สามารถที่จะมีผลบังคับใช้ตามกฎหมาย สภามีอุบัติเหตุยุบเสียก่อน ความคิดดังกล่าวนั้นก็เลยเอาแนวความคิดของคณะกรรมาธิการวิสามัญซึ่งประกอบด้วยพรรคการเมืองทุกพรรค มายกเป็นร่างกฎหมายฉบับนี้ขึ้น และได้มีโอกาสนำเข้าสู่การพิจารณาของสภาในวันนี้ ผมกราบเรียนต่อท่านประธานตรงนี้ก็เพื่อที่จะชี้แจงให้เห็นว่า นี่คือที่มาของร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ ที่เสนอโดยพรรคชาติไทยและพรรคประชาธิปัตย์ ส่วนใครจะมีความเห็นอย่างไรนั้นก็เป็นดุลพินิจของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแต่ละท่าน ท่านย่อมอยู่ในสถานะและวิสัยทัศน์ที่จะแสดงความคิดเห็นกันได้ แต่ขอให้การแสดงความคิดเห็นตรงนั้น เป็นการแสดงความคิดเห็นที่บริสุทธิ์เพื่อประโยชน์ของพี่น้องประชาชนเป็นที่ตั้งที่แท้จริงอย่าให้มีเบื้องหลัง เพราะถ้าเราเอาการเมืองเรื่องดังกล่าวนี้เข้ามาเกี่ยวข้อง ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นนั้นจะไม่ได้กระทบกับพวกเราที่อยู่ในสภาตรงนี้หรอกครับ ผลกระทบที่เกิดขึ้นนั้นก็คือพี่น้องประชาชนที่ได้รับความเสียหาย

ที่ได้รับบาดเจ็บ ที่จำเป็นที่ได้รับการคุ้มครองจากกฎหมายฉบับนี้ กี่เดือน กี่ปี แล้วครับ เจ็บไปเท่าไร ตายไปเท่าไร ค่าเสียหายทั้งหมดเท่าไร ท่าน ส.ส. อลงกรณ์ พูดไว้อย่างชัดเจนใช่ไหมครับว่า บริษัทประกันได้ประโยชน์จากกฎหมายฉบับนี้กี่ร้อยล้านบาทแล้ว นั่นเพราะอะไร จะใช่เพราะสภาแห่งนี้เราผลิตกฎหมายออกไปช้าบ้าง ใช่หรือไม่ ถามว่าถึงวันนี้ ๑ เดือน แล้วกฎหมายที่ออกจากสภาชุดนี้ที่เป็นประโยชน์กับพี่น้องประชาชนมีกี่ฉบับ ตรงนี้เป็นเรื่องที่ผมอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานว่า ถ้ารัฐบาลชุดนี้มีความตั้งใจจริง มีเป้าหมาย มีวัตถุประสงค์ชัดเจน จะรับหรือไม่รับร่างกฎหมายฉบับนี้ ก็น่าที่แสดงจุดยืนให้ชัดเจนตั้งแต่ในเบื้องต้น เพราะอีกสักครู่ผมก็เข้าใจว่ารัฐบาลคงลุกขึ้นมายืนและก็ขอรับร่างทั้งหมดไปพิจารณาก่อนรับหลักการ โดยขอเวลาอีก ๖๐ วัน ๖๐ วันเสร็จแล้วสภาชุดนี้ปิดในวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๓๗ ร่างกฎหมายฉบับนี้ก็ไม่ได้รับการพิจารณาของสภานี้อีกต่อไป ผมขออนุญาตแสดงความคิดเห็นตรงนี้ว่า กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่เราเองตั้งใจที่จะแก้ไขปัญหาให้กับพี่น้องประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากกฎหมายฉบับนี้ ท่านประธานที่เคารพหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คนที่เข้าไปอยู่ในวงจรของการประกันภัยในเรื่องดังกล่าวนี้ ถ้าเราตระหนักและเราพินิจพิจารณากันอย่างถ่องแท้แล้ว เราจะเห็นได้ว่ามีบุคคลด้วยกันทั้งหมด ๓ ฝ่ายที่เข้ามาเกี่ยวข้อง บุคคลประเภทที่ ๑ ก็คือผู้ประกันภัย บุคคลประเภทที่ ๒ ก็คือบริษัทรับประกันภัย และบุคคลประเภทที่ ๓ ก็คือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นกระทรวงพาณิชย์ก็ดี ไม่ว่าจะเป็นกรมตำรวจก็ดี ไม่ว่าจะเป็นกระทรวงสาธารณสุขก็ดี ซึ่งทั้ง ๓ กระทรวงหลักของหน่วยราชการนี้เป็นหน่วยราชการที่ต้องเข้ามาเกี่ยวข้องกับกฎหมายฉบับนี้ ท่านประธานที่เคารพที่ผมได้เอื้อนเอ่ยมาทั้ง ๓ ส่วนนี้ เพื่อที่จะหยิบยกให้ท่านประธานได้เห็นว่ากฎหมายฉบับนี้นั้นในเบื้องต้นต้องยอมรับความจริงว่า กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่บังคับให้พี่น้องประชาชนที่เป็นเจ้าของผู้ครอบครองรถที่ขับเคลื่อนด้วยเครื่องจักรยนต์ทุกชนิด มิใช่เป็นกฎหมายที่บังคับเฉพาะรถยนต์ตามที่ท่านประธานได้กรุณาเรียนตั้งแต่เบื้องต้น ----------

รถทุกชนิดครับ ที่ขับเคลื่อนด้วยเครื่องจักรยนต์ อยู่ภายใต้กรอบของกฎหมาย
ฉบับนี้ทั้งสิ้น และเป็นกฎหมายที่บังคับด้วย เจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้
ผมได้เรียนในเบื้องต้นแล้วว่า ต้องการที่จะคุ้มครองผู้ที่รับความเสียหาย
จากรถที่ขับเคลื่อนด้วยเครื่องจักรยนต์ภายใน ๗ วัน นับตั้งแต่วันที่ร้องขอ
ท่านประธานที่เคารพ เมื่อเราไปบังคับให้กับผู้ครอบครองต้องเข้าประกันภัย
แต่ในขณะเดียวกันสิทธิประโยชน์ตามกฎหมายฉบับนี้ เราได้คืนให้กับ
พี่น้องประชาชนเหล่านั้นตรงตามกำหนดเวลาที่กฎหมายได้ระบุเอาไว้
หรือไม่คือภายใน ๗ วัน นับตั้งแต่วันที่ผู้นั้นร้องขอ ทั้งสภาก็พูดไว้อย่างชัดเจน
ใช่ไหมครับว่า ไม่มีทาง เมื่อไม่มีทางแล้วปัญหาที่เกิดขึ้นเราก็ต้องมาพินิจ
พิจารณาว่า สภาพของปัญหานั้นอยู่ที่ใคร ใครจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบ
ในที่สุดทางคณะกรรมาธิการวิสามัญในขณะนั้น ก็ได้พินิจพิจารณาแล้วว่า
มีอยู่ ๒ ส่วนที่จะต้องเกี่ยวข้อง คือบริษัทประกันภัยเป็นอันดับแรก
หน่วยราชการที่เกี่ยวข้องเป็นอันดับที่ ๒ บริษัทประกันภัยมักจะอ้างเหตุ
ในการที่จะปัดความรับผิดชอบไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น และค่าสินไหมทดแทน
ตามที่กฎหมายระบุเอาไว้ภายใน ๗ วัน นับตั้งแต่วันที่ร้องขอ ซึ่งผมขออนุญาต
ที่จะไม่เอ่ยในรายละเอียด เพราะท่านสมาชิกได้อภิปรายในรายละเอียดเหล่านี้
ในที่ประชุมวันนี้ค่อนข้างจะมากมายแล้ว แต่นั่นเป็นปัญหาอุปสรรคที่บริษัทประกันภัย
จะอ้างเป็นเหตุไม่จ่ายค่าเสียหายหรือค่าสินไหมทดแทน ตามที่กฎหมาย
ได้บัญญัติเอาไว้ เราก็เลยมีความคิดว่า ๕๗ บริษัทประกันภัยที่มีอยู่นี้
เราจะทำอย่างไรที่จะหล่อหลอมให้จ่ายค่าสินไหมทดแทนให้กับผู้ได้รับ
ความเสียหาย ไม่ว่าคนที่เดินดินอยู่ริมถนนก็ดี ไม่ว่าจะเป็นบุคคลที่นั่งอยู่ในรถ
ที่ขับเคลื่อนด้วยเครื่องจักรยนต์นั้น ๆ ก็ดี ภายใน ๗ วัน นับตั้งแต่วันที่ร้องขอ
เราก็มีแนวความคิดกันขึ้นมาว่าถ้าหากให้บริษัททั้ง ๕๗ บริษัทมาพูล (Pool) กัน
มารวมกัน แล้วจัดตั้งเป็นบริษัทกลางขึ้นมา แล้วบริษัทกลางดังกล่าวนั้น
ถ้าหากจะไม่อยู่เฉพาะในกรุงเทพฯ หรือชุมชนเมืองใหญ่ ให้เกลี่ยกระจายลงไป
ทั่วราชอาณาจักรทุกจังหวัด จะเป็นไปได้หรือไม่ การทำความเข้าใจ
การปรึกษาหารือในสิ่งเหล่านี้ก็เกิดขึ้น และในที่สุดมติของคณะกรรมาธิการวิสามัญ
คณะดังกล่าวนั้น ก็ได้มีบทสรุปเหมือนกันว่า ควรจะมีบริษัทกลางขึ้นมา บริษัทกลาง
ดังกล่าวนี้ ก็จะรับตั้งแต่รับเรื่องราวร้องทุกข์ เป็นการบริการให้กับพี่น้องประชาชน
ทั่วทุกชนชั้น ทุกอาชีพ ไม่ว่าคนเหล่านั้นจะยากจนขนาดไหน ซึ่งตรงนี้ผมต้องขอเน้น
เป็นกรณีพิเศษ เพราะคนเหล่านี้เป็นคนที่ด้อยโอกาสในสังคมอยู่แล้ว ส่วนสังคม

ของคนที่มีฐานะ มีรายได้นั้น ท่านประธานครับ ไม่ต้องมีบริษัทกลางหรอกครับ ยกหูโทรศัพท์กริ๊งเดียว บอกไปค่าเดียว บริษัทประกันก็จะจ่ายแล้ว แต่สังคมของคนยากคนจน สังคมของคนด้อยโอกาสในสังคม ตรงนี้ครับ เป็นเรื่องที่พวกเราให้ความสำคัญและเอาใจใส่เป็นกรณีพิเศษ เพราะฉะนั้นบริษัทกลางที่เราจัดตั้งขึ้นมานี้ ก็จะมีหน้าที่ในการบริการทุกอย่าง ตั้งแต่รับเรื่องราวร้องทุกข์ทุกประการ จนกระทั่งจ่ายเงินค่าเสียหายเบื้องต้น และค่าสินไหมทดแทนที่คนเหล่านั้น พึงจะได้รับตามกฎหมาย เรามีแนวความคิดถึงขนาดว่า ไม่จำเป็นจะต้องจ่ายไป ๑๐,๐๐๐ บาทแรก กฎหมายคุ้มครองไป ถ้าเป็นกรณีที่ตายจ่ายไป ๕๐,๐๐๐ บาทเลย ไม่ต้องพิสูจน์ความถูกพิสูจน์ผิด จ่ายไป ๑๐,๐๐๐ บาท เหลืออีก ๔๐,๐๐๐ บาท ไม่จำเป็น เพราะค่าของคนเรามีความมั่นใจว่า เงิน ๕๐,๐๐๐ บาทนั้น ถึงแม้จะเป็นคนยากจนขนาดไหนก็ตาม เงิน ๕๐,๐๐๐ บาท ก็ไม่เพียงพอในการที่ทำการฌาปนกิจศพอย่างสมฐานะในการที่เกิดมาเป็นมนุษย์เป็นคนไทยคนหนึ่งหรอกครับ เราให้เกียรติ เราคิดถึงขึ้นอย่างนั้น

เพราะฉะนั้นแนวความคิดของการตั้งบริษัทกลางตรงนี้ ก็เลยก้าวไกลมามากกว่ากฎหมายที่มีผลบังคับใช้อยู่ แต่นั่นแหละครับ แนวความคิดของการตั้งบริษัทกลางนั้นอาจจะมีข้อบกพร่องบ้างบางประการ ก็อยากจะขอฝากที่ประชุมตรงนี้ช่วยกันพินิจพิจารณา ให้ข้อเสนอแนะช่วยกันปรับปรุงกฎหมายที่เป็นประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชน ทั้งนี้เพราะเขาเหล่านั้นกำลังรอกฎหมายที่มีประโยชน์ต่อเขา จะเป็นกฎหมายรัฐสวัสดิการหรือไม่ อันนี้ฝากไปถึงรัฐบาลด้วยว่า รีบดำเนินการเถอะครับ อย่ามาใช้ในลักษณะถามทางเหมือนที่เป็นอยู่ในขณะนี้ หน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง กระทรวงพาณิชย์น่าที่จะเป็นหัวใจสำคัญในการที่จะรักษาตาม พ.ร.บ. ฉบับนี้ สิ่งหนึ่งที่อยากจะฝากเอาไว้ก็คือการออกกฎกระทรวง ค่าเบี้ยประกัน จะเห็นได้ว่า จากกฎกระทรวงเดิมที่มีอยู่เป็นอำนาจของท่านรัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์ บริษัทประกันมักจะปฏิเสธและจะไม่ยอมรับประกันภัยมากที่สุดก็คือรถจักรยานยนต์ เหตุผลก็เนื่องมาจากรถจักรยานยนต์นั้นเป็นรถที่อยู่ในวิสัยที่ค่อนข้างจะมีอัตราการเสี่ยงสูง บริษัทประกันภัยก็มักหาเป็นเหตุในการที่จะบ่ายเบี่ยงไม่ยอมรับประกันภัยตาม พ.ร.บ. ฉบับนี้ เพราะฉะนั้นก็ฝากท่านรัฐมนตรีไว้ว่า สิ่งที่รัฐบาลชุดที่แล้วพยายามในการดำเนินการเรื่องนี้อย่างมาก ก็คือการเข้มงวดกวดขันกับบริษัทประกันภัย ในรัฐบาลชุดที่แล้วในระหว่างที่มีการประชุมเกี่ยวกับกฎหมายฉบับนี้ ในขั้นกรรมาธิการวิสามัญมีการปรับเปลี่ยนรัฐมนตรีเกี่ยวกับกระทรวงพาณิชย์ ๒ - ๓ ท่านด้วยกัน แต่ละท่านก็ขมีขมันในการที่จะพูดจา ในการที่จะทำความเข้าใจในการที่จะออกมาตรการกำหนดบทลงโทษกับบริษัทที่ประกันที่บิดเบี้ยว ที่ไม่จ่ายค่าสินไหมทดแทน ไม่จ่ายค่าสินไหมเบื้องต้นตามที่กฎหมายฉบับนี้ได้บัญญัติเอาไว้ ผมเสียดายครับที่สภายุบไปเสียก่อน ไม่เช่นนั้นเราคงจะไม่ต้องมาถกเถียงกันตรงนี้มากมายถึง ๒ - ๓ ชั่วโมงเหมือนกับในขณะนี้ ผมก็เลยขอฝากตรงนี้ไปยังท่านรัฐมนตรีว่า กฎกระทรวง ในการที่จะลดเบี้ยประกันสำหรับรถจักรยานยนต์นั้น อัตรา ซี.ซี. อยากจะขอฝากไว้ ไม่เกิน ๗๕ ซี.ซี. นั้นลดลงมาหน่อยได้ไหม เพราะในขณะนี้เงินที่อยู่ในกองทุนนั้นค่อนข้างจะมีเหลือเฟืออยู่แล้ว แล้วยังมีเงินของรัฐบาลที่ต้องจ่ายสมทบในงบประมาณรายจ่ายประจำปีแต่ละปีเข้าไปอีก เพราะฉะนั้นรัฐสวัสดิการต่าง ๆ ที่ท่านได้เอื้อนเอ่ยทั้งหมดนั้น ผมคิดว่าคงจะไม่ต้องเป็นรัฐสวัสดิการทั้งร้อยเปอร์เซ็นต์หรอกครับ ตรงไหนที่คุ้มครองประโยชน์กับพี่น้องประชาชนผู้ยากไร้ได้ ตรงนั้นแหละครับค่อนให้เขาคนที่มีรถยนต์ คนที่มีอันจะกินตรงนี้เก็บไปเถอะครับ เราไม่ว่า แต่ในขณะเดียวกันเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เกี่ยวข้องก็ดี

กระทรวงสาธารณสุขก็ดีที่เกี่ยวข้อง ให้มองชีวิตของคนที่เข้าไปใช้ที่เข้าไปรับบริการจากท่าน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการแจ้งความร้องทุกข์ก็ดี ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการรักษาพยาบาลก็ดี ขอให้ท่านซึ่งเป็นรัฐบาลได้เข้มงวดกวดขันในเรื่องนี้ ขอให้คิดว่าพี่น้องประชาชนที่เข้าไปรับการรักษาพยาบาลเหล่านั้น เขาเป็นคนไทยเหมือนกัน ถึงแม้เขาจะยากจน ถึงแม้เขาจะไม่มีญาติ ไม่มีพี่น้อง แต่เขาเป็นคนไทยขอให้ดูแล ขอให้เอาใจใส่ ตรงนี้เป็นปัญหาอุปสรรคที่เราได้รับการร้องเรียนมา ในระหว่างที่เราพิจารณาในขั้นกรรมาธิการมาพอสมควรว่า ถ้าเป็นคนยากจนเขาจะลามครับ เจ้าของคนไข้คือใคร ถ้าไม่มีเจ้าของคนไข้ก็เลี่ยงกันไปเลี่ยงกันมา กว่าจะรับคนไข้เหล่านั้นเข้ารับบริการต้องสูญเสียชีวิตไปมากพอสมควรเหมือนกัน สิ่งตรงนี้เป็นสิ่งหนึ่งที่มีปัญหาอุปสรรคของกระทรวงสาธารณสุข อีกหน่วยงานหนึ่งที่เกี่ยวข้องก็คือกระทรวงมหาดไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรมตำรวจ การรับแจ้งความร้องทุกข์ การบริการ การถ่ายรูป ในเรื่องดังกล่าวนี้ เราได้แก้ไขปัญหาหมด โดยจะให้ไปสิ้นสุดที่บริษัทกลางทั้งสิ้น พี่น้องประชาชนที่ด้อยโอกาสในสังคมไม่ต้องไปโรงพัก หลังจากที่เข้าโรงพยาบาลแล้ว ญาติพี่น้องสามารถนำเรื่องราวต่าง ๆ ไปบอกบริษัทกลางได้ นี่เป็นการแก้ไขปัญหาอีกแนวทางหนึ่ง ซึ่งทั้งหมดที่ผมกราบเรียนมาทั้งหมดนี้ก็เพื่อที่จะกราบเรียนต่อท่านประธานว่า เราพยายามที่จะหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาสังคมของคนที่ด้อยโอกาสในสังคมเหล่านี้ให้เกิดความเสมอภาค ให้เกิดความทัดเทียมเหมือนกับคนที่มีกินในสังคม เราอยากจะเห็นตรงนั้น ----------

แต่ในขณะเดียวกันนั่นละครับ ถึงวันนี้ก็ยังไม่กราบเลยว่ารัฐบาลชุดนี้มีแนวทาง อย่างไร ก็อยากจะขอฝากท่านประธานว่า ไม่เฉพาะกฎหมายฉบับนี้เท่านั้น กฎหมายอย่างอื่นที่สมาชิกในรัฐสภาตรงนี้ ไม่ว่าจะเป็นของรัฐบาลก็ดี ของฝ่ายค้านก็ดี ที่ได้เสนอเข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรนั้น รอร่างพระราชบัญญัติของรัฐบาลแทบทั้งสิ้น ถ้าท่านไม่เสนอร่างพระราชบัญญัติเข้ามาเลย ผลงานฝ่ายนิติบัญญัติก็จะไม่มี เมื่อไม่มีแล้ว ปิดสมัยประชุมไปพี่น้องประชาชนถามเรา เราจะให้คำตอบอย่างไร ซึ่งตรงนี้ผมเองมีความคิดว่า ก็คงจะมีความรู้สึกเหมือนกันทั้งสภา เมื่อสักครู่นี้สมาชิกของรัฐบาลเองก็ลุกขึ้นมาเรียกร้อง ก็ขอฝากอีกครั้งหนึ่งว่า กฎหมายอีกหลายฉบับ ไม่ใช่เฉพาะกฎหมายฉบับนี้ ขอให้ท่านช่วยรีบนำเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี แล้วแสดงจุดยืนในเรื่องดังกล่าวออกมาให้ชัดเจนว่า เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย เพราะเหตุใด มิใช่มาอ้ำอึ้งและก็นิ่งเฉยในลักษณะอย่างนี้ ถามรายละเอียดก็ไม่ได้เนื้อหาสาระเลย เหมือนกับว่าท่านไม่ได้มีความพร้อม ไม่ได้เตรียมตัว ไม่ได้ให้ความสำคัญกับสภาผู้แทนราษฎรฝ่ายนิติบัญญัติหรืออย่างไร ผมมีความรู้สึกอย่างนั้นจริง ๆ ครับ พยายามที่จะลงไปดูทุกครั้งที่ฝ่ายสารบรรณ ว่าวันนี้มีกฎหมายฉบับใดของรัฐบาลเสนอเข้ามาบ้าง เพิ่งมาเห็นครั้งล่าสุดเมื่อวานนี้มีกฎหมายผู้ตรวจการรัฐสภา กฎหมายปราบปรามการค้าประเวณี กฎหมายงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๓๙ เพิ่งมาถึงเมื่อวานนี้ แต่ก่อนหน้านั้นไม่มีเลย ซึ่งกฎหมายดังกล่าวนี้เป็นกฎหมายที่อยากจะขอวิงวอนขอเรียกร้องผ่านท่านประธานไปยังรัฐบาล และหวังว่าในโอกาสต่อไปเราคงจะได้มีโอกาสพิจารณาร่างกฎหมายควบคู่กับร่างพระราชบัญญัติของรัฐบาล ก็ขอฝากความคิดเห็นเกี่ยวกับร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ไว้เพียงแค่นี้ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านไชยยศ สะสมทรัพย์ เชิญครับ

นายไชยยศ สะสมทรัพย์ (นครปฐม) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ไชยยศ สะสมทรัพย์ เอกภาพ จากนครปฐม ความเป็นจริงกฎหมายที่ได้เสนอเข้ามาจากเพื่อนสมาชิกทั้งจากสมาชิกพรรคชาติไทยก็ดี หรือจากพรรคประชาธิปัตย์ก็ดี ก็พยายามที่จะหาวิธีการลดช่องว่างที่เกิดขึ้นจาก พ.ร.บ. คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ แต่ได้มีสมาชิกขอประทานโทษที่เอ่ยนาม ท่านวีระกร คำประกอบ ได้อภิปรายและกล่าวถึงว่ากฎหมายนี้เกิดขึ้นมาจากรัฐบาลชุดที่แล้ว ผมขอกราบเรียนว่าไม่ได้เป็นอย่างที่ท่านเข้าใจ กฎหมายนี้เกิดในสมัยรัฐบาลท่านอานันท์ ปันยารชุน และมีผลบังคับใช้ใน

ปลายปี ๒๕๓๕ ซึ่งขณะนั้นรัฐบาลวันการเลือกตั้งเข้ามาใหม่ ๆ ตรงกันข้าม เรารู้ถึงความไม่พร้อมของกฎหมายฉบับนี้ กับได้มีความพยายามที่จะไม่ให้เกิดอุปสรรคกับผู้ที่จะได้รับผลกระทบ ได้มีการขยายเวลาของการบังคับใช้มาโดยตลอด และล่าสุดการบังคับใช้นั้นก็คือรถใหม่จะต้องปฏิบัติไปตามกฎหมาย ส่วนรถเก่าซึ่งมีอยู่ค่อนข้างมากนั้น ด้วยอุปสรรคทั้งการบังคับ การกระจายของรถที่อยู่ในจังหวัดต่าง ๆ นั้นมีปัญหามาก ก็ได้ขยายเวลามาเรื่อย จนล่าสุดรถเก่าที่ได้มีการขยายเวลามาปีเศษก็ถูกบังคับใช้ ถ้าผมจำไม่ผิดรู้สึกจะเดือนมีนาคมของปีนี้ รัฐบาลในขณะนั้นเห็นว่ายังเป็นปัญหา เพราะยังมีรถมอเตอร์ไซค์อีกหลายล้านคันที่กระจัดกระจายอยู่ก็คงจะไม่พร้อม คณะรัฐมนตรีชุดที่แล้วก็ยังได้ขยายเวลา โดยยึดเอาวันที่ทะเบียนหมดอายุเมื่อไรก็ให้ไปประกันตรงนั้น ผมขออนุญาตกราบเรียนว่า หลายคนได้พูดถึงปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ของ พ.ร.บ. ฉบับนี้ ซึ่งเป็นกฎหมายที่บังคับผู้มีรถจะต้องทำประกัน ความเป็นจริงแล้วกฎหมายฉบับนี้ต้องยอมรับว่าความดีงามมีอยู่ เดี๋ยวนี้เราไม่เจอปัญหาของผู้ที่ถูกรถชนแล้วไม่สามารถหาผู้รับผิดชอบได้ เพราะจะมีการเข้ามาชดใช้ตรงนั้น ในระหว่างที่กฎหมายนี้มีผลบังคับใช้มา ผมเองได้มีโอกาสที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ในขณะนั้น คือ ฯพณฯ อุทัย ได้มอบหมายให้ผมไปช่วยดูแลที่กรมการประกันภัยเมื่อต้นปี สิ่งต่าง ๆ เราตระหนักดีว่าเมื่อเป็นกฎหมายบังคับแล้วทุกสิ่งทุกอย่างก็จะต้องเป็นไปตามบทบัญญัติต่าง ๆ ที่มีอยู่ ว่ากันที่จริงแล้วสภาแห่งนี้ในยุคที่แล้วก็ทำหน้าที่อย่างดียิ่งในการที่จะหาหรืออุดช่องว่างต่าง ๆ ที่เป็นปัญหา ความรู้สึกเกิดขึ้นว่าบริษัทประกันภัยเอาเปรียบผู้เอาประกัน ผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนจากภัยรถมีปัญหาในการที่จะเรียกเงินต่าง ๆ นานา

นั่นคือสิ่งซึ่งจะต้องเป็นไป แล้วผมเชื่อว่ารัฐบาลก็คงจะรับร่าง ๒ ร่างนี้ไป แล้วคงจะเสนอร่างรัฐบาลมาในวันข้างหน้า นั่นคือสิ่งซึ่งคงจะเกิดขึ้น แต่อย่างหนึ่งซึ่งผมคิดว่า ที่กระทรวงพาณิชย์น่าจะทำได้เลย ความเป็นจริงเป็นเรื่องซึ่งจะเป็นประโยชน์และบางทีสิ่งซึ่งเรากำลังจะกำหนดอยู่ในกฎหมายนั้นอาจจะไม่สำคัญเท่ากับสิ่งซึ่งกระทรวงพาณิชย์โดยกรมการประกันภัยสามารถทำได้เลย ก็คือทำอย่างไรที่จะมีวิธีการรายงานให้ประชาชนทราบว่าบริษัทประกันภัยที่มีอยู่ทุกวันนี้ ซึ่งมีอยู่ไม่กี่บริษัท ๕๐ กว่าบริษัท ขณะนี้ต้องยอมรับว่ากรมการประกันภัยใช้วิธีการบังคับให้บริษัทประกันภัยจะต้องรับประกันตาม พ.ร.บ. ฉบับนี้ตามอัตราส่วนอยู่แล้ว ใครมีสัดส่วนการตลาดมากก็จะต้องมารับส่วนนี้มาก ใครมีน้อยก็รับไปตามอัตราส่วนนั้น นี่คือการบังคับ วิธีการหนึ่ง ถ้าท่านประธานจะยอมรับว่า สิ่งซึ่งบริษัทประกันภัยในการดำเนินธุรกิจนั้นขึ้นอยู่กับความศรัทธาของประชาชนค่อนข้างจะมาก ถ้าหากเรามีโอกาสที่จะรายงานผลงานของบริษัทประกันภัยออกมาผ่านทางสื่อสารต่าง ๆ ให้ประชาชนได้รับรู้ว่าบริษัทประกันภัยบริษัทไหนมีผลงานที่ดี มีการประกอบการที่ดี มีความสามารถจัดการกับคดีต่าง ๆ หรืออุบัติเหตุต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้รวดเร็ว เป็นอัตราส่วน เป็นดัชนีออกมา ตรงนั้นเท่ากับว่า เรากำลังใช้วิธีการรายงานข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนมาเป็นผู้กำหนดบริษัทประกันภัย ถ้าจะกล่าวโดยง่าย ๆ ก็คือถ้าบริษัทไหนมีผลงานในการที่จัดการกับอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นได้ดี ดัชนีออกมาดีก็จะเป็นแรงศรัทธาให้ประชาชนไปซื้อกรมธรรม์จากบริษัทนั้น ความเป็นจริงรัฐบาลที่แล้วได้ริเริ่มกระทรวงพาณิชย์ในยุคนั้นได้เริ่มดำเนินการ เมื่อเดือนเมษายนที่ผ่านมาได้มีการออกรายงานว่า บริษัทไหนมีผลงานเป็นอย่างไร ผลงานในที่นี้ก็คือเอาคดีที่เกิดขึ้น เอาอุบัติเหตุที่เกิดขึ้น แล้วมาสรุปเป็นรายงวด รายเดือน ว่าคดีที่เกิดขึ้นแต่ละเดือนของบริษัทแต่ละบริษัทนั้น มีกี่คดีสามารถทำให้คดีหรืออุบัติเหตุนั้นจบสิ้นลงไปได้กี่คดีก็จะเป็นการรายงานผลออกมา ตรงนี้ก็จะส่งผลไปถึงประชาชน เวลาจะซื้อกรมธรรม์ประกันภัยก็จะเลือกซื้อจากบริษัทที่มีผลงานดี ตรงนี้ไม่ต้องใช้กฎหมายบังคับกรมการประกันภัยสามารถดำเนินการได้เลย ผมคิดว่าสภาแห่งนี้คือสภาที่จะมาบอกว่าเรามีปัญหาอะไร เรามีอุปสรรคอะไร แล้ววิธีที่จะแก้ไขอุปสรรคเพื่อไม่ให้ปัญหานั้นเกิดจะทำอย่างไร คงไม่ใช่สภาที่จะมาโทษว่ารัฐบาลที่แล้วทำอะไรกัน เราได้ทำสิ่งต่าง ๆ ไว้มากมาย ท่านวีระกร คำประกอบ ขอประทานโทษอีกครั้งหนึ่งนะครับ ท่านก็พูดถึงว่ารัฐบาลที่แล้วไปทำอะไร ทำไมไม่เปิดประกันภัยเสรี เราทำแล้วครับ แต่ทราบมาว่า ท่านรัฐมนตรีได้ชะลอเวลาตรงนี้ออกไป ตรงนี้เราทำแล้วครับ ก็เพียง

เพื่อจะให้ท่านได้ทราบว่า ที่ท่านเข้าใจนั้น ไม่ผิด ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณอดิศักดิ์ อ่อนละมัย เชิญครับ

นายอดิศักดิ์ อ่อนละมัย (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม อดิศักดิ์ อ่อนละมัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ความจริงวันนี้เราก็ได้มีการอภิปรายเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ ซึ่งเป็นประโยชน์กับพี่น้องประชาชน ในความรู้ของผมเองที่มีประสบการณ์ทางด้านนี้ ที่เขาต้องประสบภัยจากรถ พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ที่ต้องคุ้มครองความเสียหายที่เกิดขึ้นกับชีวิตและร่างกายของพี่น้องประชาชนทั้งประเทศให้ได้รับค่ารักษาพยาบาล ในกรณีที่เขาได้รับบาดเจ็บ หรือถ้าเสียชีวิตก็จะได้ค่าปลงศพ ถึงแม้ว่าจำนวนเงินมันจะไม่มากก็ตาม แต่อย่างน้อยที่สุดมันก็จะบรรเทาความเดือดร้อนไปได้ขั้นตอนหนึ่ง ท่านประธานครับ ตั้งแต่กฎหมายฉบับนี้มีผลบังคับใช้เป็นต้นมา ปัญหาต่าง ๆ มันก็เกิดขึ้นมากมาย เช่น ความไม่เข้าใจในบทบัญญัติ ในข้อกฎหมายของผู้ปฏิบัติ เพราะว่าเป็นกฎหมายใหม่ หรือไม่ก็พี่น้องประชาชนผู้ขับขี่ยานพาหนะแม้กระทั่งบุคคลที่ ๓ ก็ต้องพลาดโอกาสไปอย่างน่าเสียดาย ----------

เพราะว่าแทนที่เขาจะได้รับประโยชน์จากกฎหมายฉบับดังกล่าว ความที่ไม่รู้ในสิทธิที่เขาควรจะได้ ก็เลยทำให้เงินกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยจากรถเหลือมากมาย ท่านประธานครับซ้ำร้ายยิ่งไปกว่านั้นบริษัทผู้รับประกันภัยก็กลับฉวยโอกาสใช้ชั้นเชิง ใช้เล่ห์เหลี่ยมต่าง ๆ นานา อย่างที่เพื่อนสมาชิกหลายท่านได้อภิปรายแล้ว และบางทีบางครั้งก็ปฏิเสธการจ่ายเงินเสียเลยก็มี ในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่รับเรื่องราวร้องเรียนและช่วยประสานให้กับพี่น้องประชาชนที่เขาต้องประสบปัญหาอย่างนี้ ผมก็อยากจะเรียนท่านประธานว่า ผมมีข้อมูลที่อยากจะเล่าให้ท่านประธานได้ฟังสัก ๒ เรื่อง อย่างน้อยที่สุดก็ถือว่าประกอบในการพิจารณาว่าจริง ๆ แล้วกฎหมายฉบับนี้เป็นอย่างไร จริง ๆ แล้วบริษัทผู้รับประกันมีพฤติกรรมอย่างไร กรณีของนางจ่า แดงสกล ราษฎรจังหวัดชุมพร ซึ่งท่านมาร้องเรียนกับผู้แทนราษฎรว่า บุตรชายของนางได้ซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์ของเพื่อนบ้านแล้วก็ไปประสบอุบัติเหตุเสียชีวิต ผู้ขับขี่บาดเจ็บสาหัส แต่ว่าคนซ้อนท้ายเสียชีวิต ทางเจ้าพนักงานสอบสวนเขาก็แนะนำว่า รถจักรยานยนต์คันดังกล่าวได้ทำประกันไว้กับบริษัทหนึ่ง ผมไม่อยากจะเอ่ยชื่อบริษัทนี้ ก็ขอให้นางได้นำหลักฐานทั้งหมดไปร้องขอกับทางบริษัทผู้รับประกันกับรถจักรยานยนต์คันดังกล่าว นางจ่า แดงสกล ซึ่งเป็นชาวบ้านธรรมดาคนหนึ่งและก็เป็นคนบ้านนอก แกก็ไม่รู้กฎหมายอย่างไร ก็ไปปรึกษากับผู้รู้ ก็ปรากฏว่าผู้ที่รู้คือผู้ใหญ่บ้านก็ได้พาไปที่บริษัทประกัน พร้อมกับยื่นเรื่องราวทั้งหมดไว้ บุตรชายของนางเสียชีวิตตั้งแต่วันที่ ๒ ธันวาคม ปี ๒๕๓๖ ถ้าเราคิดถึงว่าตามกฎหมายฉบับดังกล่าวแล้ว นับตั้งแต่วันร้องขอ ๗ วัน บริษัทก็จะต้องจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้ทันที แต่ปรากฏว่าหลังจากนั้นมาจนถึงวันที่ ๒๐ เศษ ๆ ก็ยังไม่มีวี่แววที่นางจะได้รับค่าเสียหายเบื้องต้น คือ จำนวนเงิน ๑๐,๐๐๐ บาทแต่อย่างใด ทั้ง ๆ ที่บุตรชายของนางก็เสียชีวิตไปแล้ว ปรากฏว่าวันที่ ๒๑ มีเจ้าหน้าที่ของบริษัทดังกล่าวไปพบกับนางแล้วก็บอกว่า ถ้าจะคอยเงินค่าเสียหายเบื้องต้น ๑๐,๐๐๐ บาท ก็ไม่รู้ว่าเมื่อไรจะได้ เอาอย่างนี้ดีไหม คุณมาทำประกันชีวิตกับบริษัท แล้วผมก็จะออกเงินให้ก่อน ความหมายก็คือว่าจะให้ ๑๐,๐๐๐ บาทนั่นแหละ แต่ก็ให้ทำประกันโดยเสียเบี้ยประกัน ๕,๗๒๕ บาท คนบ้านนอกครับท่านประธาน เอาไว้ก่อน ตกลงนางก็ได้รับเงิน ๔,๒๗๕ บาท คือส่วนที่เหลือ ๕,๗๒๕ บาท ก็ไปทำประกันชีวิตต่อ เห็นไหมครับท่านประธานว่าบริษัทประกันมีชั้นเชิง มีเล่ห์เหลี่ยมอย่างไร ส่วนที่เหลืออีก ๔๐,๐๐๐ บาท ก็ไม่ได้รับ ไม่ได้มีการเอาใจใส่ ไม่มีการที่จะดูแลให้สำหรับบริษัทประกัน จนที่สุดนางก็มาร้องเรียนกับผู้แทนราษฎร ผมเองทำเรื่องผ่านไปยัง

สผ ๑๓/๒๕๓๘ (ส. ๑) นัยนา ๔๔/๒

ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์สมัยนั้น ขออนุญาตเอ่ยนาม คือ ท่านจุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ เมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ก็ปรากฏว่าพอวันที่ ๙ มีนาคม ได้รับเงินจำนวนนี้ นี่ถ้าถามว่า แล้วถ้าเกิดเขาไม่มาร้องเรียนผู้แทนราษฎรแล้วเงินจำนวนนี้จะได้หรือไม่ ไม่ได้ นี่คือเรื่องหนึ่ง ----------

- ๔๕/๑

สผ ๑๓/๒๕๓๘ (ส. ๑) สุภชิกานต์ ๔๕/๑

อีกเรื่องหนึ่งเมื่อเร็ว ๆ นี้เองครับท่านประธาน เรื่องนี้น่าเศร้าใจ ชีวิตของคนคนหนึ่งที่ต้องหารายได้เลี้ยงครอบครัวช่วยเหลือพ่อแม่ กลางวันก็ไปช่วยงานแม่ทำงานเป็นพนักงานเทศบาลคือกวาดขยะ กลางคืนก็ออกไปตกปลา แกไปตกปลาอยู่ที่บนฟุตบาทริมสะพาน ปรากฏว่าคืนนั้นโชคร้ายรถยนต์ซึ่งเป็นรถปิกอัพเฉี่ยวชนตกลงไปในแม่น้ำเสียชีวิต แล้วรถคันดังกล่าวก็เสียหลักไปปะทะกับรถอีกคันหนึ่ง ทำให้โชเฟอร์รถที่เฉี่ยวเด็กคนนั้นเสียชีวิตไปด้วย ผลปรากฏต่อมาว่ารถทั้ง ๒ คันมีประกัน คือ พ.ร.บ. คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ทำประกันไว้ทั้ง ๒ คัน มารดามาร้องเรียนกับผมว่า ไม่ได้รับการเหลียวแลแต่อย่างใด เพราะเขาก็ไม่รู้ว่าจะดันหน้าไปพึ่งใคร พี่น้องประชาชนเขาก็คิดว่าตัวแทนของเขานั้นเป็นที่พึ่งได้ดีที่สุด แล้วก็เป็นที่ปรึกษาได้ดีที่สุด ผมก็ติดต่อประสานไปยังบริษัทประกันว่า ทำไมไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้กับผู้เสียชีวิต ทั้ง ๆ ที่เขาเป็นบุคคลที่ ๓ คือบุคคลภายนอก บริษัทประกันก็บอกว่ายังไม่ทราบว่าทางเจ้าหน้าที่จะชี้ว่าใครผิดใครถูก ผมบอกว่ามันไม่เกี่ยวข้องกัน แล้วผมก็เลยทำหนังสือแจ้งไปยังร้อยเวรซึ่งเป็นเจ้าพนักงานสอบสวนในคดีดังกล่าว ก็ได้รับการตอบรับมาว่า รถทั้ง ๒ คันนั้นทำประกันไว้กับบริษัทเดียวกัน ซึ่งมันไม่น่าจะมีปัญหา แล้วที่น่าตลกที่สุดก็คือว่า เขาเสียชีวิตไปแล้ว มันไม่จำเป็นจะต้องมาจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นมันจ่ายได้เลย ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท ตามกฎหมายที่บัญญัติไว้ ไม่จ่ายครับ เดี๋ยวถ้าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์อยากจะรู้ว่าบริษัทนั้นคือบริษัทอะไร ผมจะให้ท่านดูเอกสาร เอาจริง ๆ สักครั้งเถอะครับ เชือดไก่ให้ลิงดูสักที ยึดใบอนุญาตบริษัทประกันประเภทนี้เถอะครับ จนในขณะนี้ก็ยังไม่ยอมจ่ายแม้กระทั่งค่าเสียหายเบื้องต้น จนเขาต้องไปร้องเรียนโดยคำแนะนำของผู้แทนราษฎรว่าไปร้องเรียนกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายกิจการประกันภัย ซึ่งเจ้าหน้าที่ของท่านนี้ท่านทราบไหมครับว่าเขาทำงานหนัก อิดอัดที่จะต้องประสานประโยชน์ให้กับพี่น้องประชาชน แต่ก็ไม่ได้รับความร่วมมือจากบริษัทประกันภัย เขาก็ต้องไปร้องเรียนว่า ขณะนี้เขาไม่ได้รับเงินจากบริษัทดังกล่าว แต่บริษัทก็ไหวทันจ่ายมาเหมือนกัน ๕,๐๐๐ บาท แล้วก็บอกว่าอีก ๕,๐๐๐ บาท ต้องรอรถอีกคันหนึ่งว่าจะว่าอย่างไร ผมว่ามันเป็นเรื่องแปลก เพราะว่าเขาเป็นบุคคลภายนอก เขามีสิทธิจะได้รับเงินครบถ้วน

ตามกฎหมายที่บัญญัติเอาไว้ เพราะฉะนั้นผมเลยเรียนให้กับท่านประธาน ได้ทราบนะครับ เพราะฉะนั้นผมเลยเรียนให้กับท่านประธานได้ทราบนะครับ แล้วก็ในขณะนี้ฝากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ไว้ด้วยว่าท่านอธิบดีกรมการประกันภัยได้มีหนังสือไปยังหัวหน้าสำนักงานประกันภัยทุกจังหวัดบอกให้ไปเรียกเงินคืน กรณีที่รถจักรยานยนต์ที่ได้รับการยกเว้นตามกฎกระทรวง (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๕๓๕ และ (ฉบับที่ ๑๐) พุทธศักราช ๒๕๓๘ ได้ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประสบภัยที่ไม่ใช่เป็นผู้ขับขี่ เมื่อกองทุนทดแทนได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นไปแล้วให้ดำเนินการรับช่วงสิทธิเรียกคืนจากบุคคลผู้ซึ่งต้องรับผิดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในกรณีของผู้ประสบภัยที่เป็นผู้ขับขี่ซึ่งเป็นฝ่ายผิด หรือขับขี่ล้มเองโดยไม่มีรถคู่กรณี หมายความว่า เติมทีเดียวกฎหมายฉบับดังกล่าวนี้เขาจะยกเว้นสำหรับรถที่จดทะเบียนก่อนวันที่ ๕ เมษายน ปีพุทธศักราช ๒๕๓๕ -------

ใครก็ตามที่ขับรถ ขับขี่รถแล้วไปประสบอุบัติเหตุก็สามารถที่จะได้เงินจากกองทุนทดแทน แต่ขณะนี้จะไปเรียกเขาคืน ผมว่าถ้าอย่างนี้จะขัดกับกฎหมายหรือไม่ ในเมื่อกฎหมายมีเจตนารมณ์ที่จะช่วยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ เขาไปประสบอุบัติเหตุ เขาได้รับเงินจากกองทุน เราก็บอกกับพี่น้องประชาชนว่ากฎหมายนี้มันดี แล้วถ้าไปทำอย่างนี้พี่น้องประชาชนเขาก็จะบอกว่าเขาไม่อยากจะทำประกันอีกต่อไปแล้ว ทำแล้วก็มีปัญหา แล้วพี่นี้รถเก่าที่จะต้องไปจดทะเบียนก็ต้องทำประกัน ที่ได้รับการยกเว้นก็ต้องทำประกันต่อไปแล้ว ถ้าอย่างนี้จะทำให้พี่น้องประชาชนเขาจะศรัทธาต่อกฎหมายฉบับนี้ได้อย่างไร ผมไม่แปลกใจเลยครับที่ชาวบ้านเขาบอกว่าพวกนี้เหมือนโจรเสื้อนอก เหมือนพวกเกลือเหลือง ที่เขาอยากจะเปรียบเทียบว่าถ้าพูดถึงโจรมันยังน้อยเป็นต้องบอกว่าเป็นพวกโจราพุโจร เราเปรียบเทียบเห็นแก่ได้ แต่พอจะเสียไม่ยอมเสีย ผมก็ฝากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ไว้นะครับ แม้กระทั่งข่าววันนี้ผมก็ไม่ค่อยสบายใจว่าพี่น้องประชาชนก็บอกว่าอยากจะให้ล้ม พ.ร.บ. ผู้ประสบภัยจากรถ แต่อ่านดูข่าวแล้วก็เห็นว่าจริง ๆ เขาก็เห็นด้วย แต่เนื่องจากว่าที่เขาไม่อยากจะทำประกัน เขากลัวบริษัทผู้รับประกัน ผมจะดูฝีมือของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เพราะท่านนามสกุลหาญสวัสดิ์ และเชื่อว่าท่านต้องใช้ความกล้าหาญดำเนินการเรื่องนี้ให้เฉียบขาด ขอบพระคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร　：　สั้น ๆ นะครับ เชิญครับ

นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ (ขอนแก่น)　：　กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม เปรมศักดิ์ เพียยุระ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น พรรคความหวังใหม่ กระผมกราบเรียนท่านสั้น ๆ ว่าในการอภิปรายร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผมคิดว่าโดยสภาวะของการร้องทุกข์ของพี่น้องประชาชนทั่วประเทศนั้นก็คงจะมองในลักษณะคล้ายคลึงกัน ไม่ว่าจะเป็นภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคอีสานหรือว่าในกรุงเทพฯ กระผมเองเป็นผู้แทนราษฎรจาก จังหวัดขอนแก่น ซึ่งมีแรงงานอพยพมาอยู่ที่กรุงเทพฯ จำนวนมาก เผชิญปัญหาที่ต่างท้องถิ่นตนเองยิ่งหนักขึ้นไปอีก เพราะว่าลำพังเจ็บในจังหวัดตนเองก็ว่าหนักแล้ว มาเจ็บในกรุงเทพฯ ที่อพยพมา ขับแท็กซี่บ้าง ขับสามล้อเครื่องบ้าง ขับมอเตอร์ไซค์รับจ้างบ้าง คนเหล่านี้เมื่อเกิดปัญหาคดีแล้ว ล้วนแล้วแต่เสียเปรียบผู้ที่อยู่ในฐานะตัวแทนบริษัทประกันภัยและเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งอยู่ในท้องที่เกิดเหตุก็มักจะปฏิเสธที่จะให้บันทึกประจำวันหรือสำนวนการสอบสวน โดยอ้างต่าง ๆ นานา ซึ่งเป็นผลให้พี่น้องประชาชนนั้นกว่าที่จะได้ค่าสินไหมทดแทนก็ต้องเผชิญกับปัญหา

มากขึ้นเรื่อย ๆ จนกระทั่งเลิกลาไปเอง กระผมขอกราบเรียนครับ กระผมเคยพาพี่น้องประชาชนที่อำเภอบ้านไผ่ อำเภอพล กิ่งอำเภอบ้านแฮด และอำเภอแวงน้อยต่อสู้ในเรื่องนี้หลายคดี โดยที่ว่าลูกหลานเขามาทำงานในกรุงเทพฯ ปัญหาโดยส่วนใหญ่เป็นปัญหาในลักษณะที่เจ้าหน้าที่ตำรวจกับเจ้าของกิจการรถที่มาชนกับรถของลูกชาวบ้านนั้นร่วมกันกับบริษัทประกันภัยมีการกระทำคล้าย ๆ กัน เป็นการสบคบกันหากินบนซากศพของพี่น้องประชาชนชาวต่างจังหวัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งไม่ใช่ซากศพธรรมดา บนกองกระดูกเสียด้วยซ้ำไป กระผมขอกราบเรียนในเรื่องนี้ถ้าหากว่าจะเป็นการแก้ไข กระผมขอกราบในที่นี้ไว้ว่าอยากจะให้มีการเพิ่มมาตรการในการลงโทษให้ชัดเจน ทั้งนี้ทั้งนั้นไม่ใช่ให้หน่วยงานราชการเพียงหน่วยงานเดียว อยากจะให้มีการกระจายให้พี่น้องประชาชนผู้ที่ได้รับผลกระทบอย่างมากจากทุกจังหวัดเข้ามาร่วมเป็นกรรมการอย่างชัดเจน โดยมีกระบวนการคัดเลือกขึ้นมาอย่างเป็นทางการ ไม่ใช่แต่ให้ตัวแทนจากบริษัทประกันภัยหรือว่าตัวแทนจากส่วนราชการ ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายทางด้านตำรวจก็ดีหรือฝ่ายพาณิชย์ก็ดี ถ้าลำพังแต่ ๒ - ๓ จุดนี้พี่น้องประชาชนก็ยังจะไม่ได้รับความเป็นธรรมเหมือนเดิม เพราะฉะนั้นในจุดนี้กระผมขอกราบเรียนว่า ถ้าจะประกันให้มีผลดีแล้วต้องให้พี่น้องประชาชนนั้นเข้ามารับรู้แล้วก็เข้ามาร่วมในการพิจารณาในคดีแต่ละอย่างที่เกิดขึ้นจากการที่ต้องใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ นอกจากนั้นผมขอกราบเรียนว่าในการที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้เกิดขึ้นไม่ว่าจะเกิดขึ้นในสภาผู้แทนราษฎรไม่มีก็ดี กระทั่งบัดนี้เราได้มีสภาผู้แทนราษฎรในการพิจารณาปรับปรุงและก็แก้ไขในจุดที่พี่น้องประชาชนเดือดร้อนแล้ว --------

กระผมใคร่อยากจะให้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขในจุดที่เดือดร้อนมาก ๆ โดยเร็วที่สุด เพราะว่าขณะนี้เราจะรอช้าไม่ได้ครับท่านประธาน เวลาที่สภาจะประชุมสมัยสามัญครั้งนี้ก็ใกล้จะหมดลงไปทุกทีแล้ว กระผมขอกราบเรียนว่าครั้งนี้ถ้าหากจะมีเวลาพิจารณาให้น้อยลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นที่สมาชิกทั้งหลายได้พูดตรงกันในวันนี้ ผมคิดว่าเป็นประเด็นที่มีประโยชน์มาก ๆ จึงขอกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และกระทรวงอื่น ๆ ที่อาจจะมีส่วนเกี่ยวข้องในการแก้ไขปรับปรุงฉบับนี้ เพื่อให้ผลกระทบเกิดขึ้นกับประชาชนในทางที่ได้รับประโยชน์จากกฎหมาย ไม่ใช่ว่าร่างกฎหมายแล้วได้โทษ หรือว่าไม่ได้รับความคุ้มครอง เพราะฉะนั้นพี่น้องประชาชนชาวต่างจังหวัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่มีความระแวงสงสัย เขาสงสัยมาตลอดว่าบริษัทประกันภัยนั้นมีส่วนได้เสียอย่างไรถึงได้สร้างตึกสูงเอา ๆ แต่ในขณะเดียวกันพี่น้องประชาชนตายฟรีไปเรื่อย ๆ จะเรียกร้องอะไรก็ไม่ค่อยเป็นมรรคเป็นผลสักที อย่าให้พี่น้องประชาชนต้องบอกบริษัทประกันภัยว่ามิเห็นโลงศพมิหลั่งน้ำตา ซึ่งจุดนี้ผมขอกราบเรียนท่านประธานไปยังท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องว่าในจุดนี้พี่น้องประชาชนหวังเป็นอย่างยิ่งว่า เมื่อเรามีสภาผู้แทนราษฎรแล้วก็จะใช้สภาแห่งนี้ในการปรับปรุงกฎหมายซึ่งเป็นมรดกของรัฐบาลที่มาจาก รสช. ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายชูชีพ หาญสวัสดิ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่านประธานที่เคารพครับ รัฐบาลขอขอบพระคุณท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านที่ได้ให้ข้อคิดเห็นอย่างหลากหลายทีเดียว เพราะฉะนั้นรัฐบาลจะนำสิ่งเหล่านี้ไปประพฤติปฏิบัติ แต่ส่วนกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับที่ได้เสนอมานั้น รัฐบาลขอรับไปพิจารณาก่อนรับหลักการ ๖๐ วัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้แถลงที่จะรับไปพิจารณาในร่างพระราชบัญญัติแก้ไขดังกล่าวทั้ง ๒ ฉบับเป็นเรื่องที่กระผมเห็นด้วย แต่ว่าในส่วนของระยะเวลาซึ่งเชื่อว่าโดยกฎหมายฉบับนี้ กระทรวงพาณิชย์โดยกรมประกันภัยนั้นก็ได้ติดตามปัญหาต่าง ๆ มาโดยตลอด ความจริงน่าจะใช้เวลาไม่ควรเกิน ๒ สัปดาห์ ซึ่งสามารถจะส่งร่างของรัฐบาลกลับมาเพื่อพิจารณาในวาระที่ ๑ ได้ภายในสมัยประชุมนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายชูชีพ หาญสวัสดิ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่านประธานที่เคารพ ผมจะไปทำให้เร็วที่สุด ขอรับว่าจะไปทำให้เร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้ เพราะว่าที่ท่านสมาชิกได้พูดมาอย่างหลากหลายนั้นเราเห็นถึงความจำเป็นเหล่านี้ เพราะฉะนั้นการที่จะแก้กฎหมายให้ครอบคลุมไปทั้งหมดเพื่อให้ได้ผลประโยชน์ต่อผู้บริโภคอย่างสูงสุดนั้นจำเป็น ไม่อย่างนั้นเดี๋ยวเข้ามาเกิดมีปัญหาอีก ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าคณะรัฐมนตรีขอรับร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับนี้ไปพิจารณาก่อนรับหลักการตามข้อบังคับข้อ ๙๕ ผมคงจะต้องขอมติครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอถามมติเลยนะครับ คณะรัฐมนตรีขอรับร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับนี้ไปพิจารณาก่อนรับหลักการ ตามข้อบังคับข้อ ๙๕ ไม่เกิน ๖๐ วัน ที่ประชุมจะเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ ถ้าเห็นว่าสมควรให้คณะรัฐมนตรีรับไปพิจารณาก่อนรับหลักการ โปรดยกมือครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่า ไม่ควรให้คณะรัฐมนตรีรับไป โปรดยกมือครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ได้อนุมัติให้คณะรัฐมนตรีรับร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับนี้ไปพิจารณาก่อนรับหลักการ

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๕.๒ ร่างข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. .... (นายอดิศร เพียงเกษ และ พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ เป็นผู้เสนอ) เชิญครับ

นายอดิศร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายอดิศร เพียงเกษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น พรรคน่าไทย พร้อมด้วย พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา พรรคน่าไทย ใคร่ขออนุญาตท่านประธานเสนอร่างข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร โดยมีหลักการและเหตุผลที่กระผมจะขออนุญาตกราบเรียนดังต่อไปนี้

หลักการ ให้มีข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

เหตุผล เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๘ มาตรา ๑๕๙ ให้มีข้อบังคับการประชุมใช้ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

กระผม และ พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ จึงขออนุญาตเสนอข้อบังคับนี้ เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรได้มีโอกาสพิจารณาเ นื่องจากกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้มีโอกาสปรับปรุงแก้ไขเปลี่ยนแปลงมาหลายครั้งหลายหน เพื่อให้ถูกต้องตามกฎมายรัฐธรรมนูญ ซึ่งมาตรา ๑๕๙ บัญญัติให้มีข้อบังคับตามกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ปรับเปลี่ยนมาตราให้ถูกต้องตามกฎหมายรัฐธรรมนูญซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติม และขออนุญาตสภาแห่งนี้เพิ่มเติมคณะกรรมาธิการสามัญของสภาอีก ๓ คณะ จึงขออนุญาตท่านประธานเสนอร่างข้อบังคับด้วยเหตุผลสั้น ๆ เพียงแค่นี้ครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายกริช กงเพชร รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านสมชาย

พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ น่าไทย จากนครราชสีมา ท่านประธาน ผม และท่านอดิศรได้เสนอร่างแก้ไขข้อบังคับ เนื่องจากว่าในสมัยประชุมที่แล้วพวกเราทั้งหลายได้มีการตั้งกรรมาธิการขึ้นมาเพื่อศึกษาแก้ไขข้อบังคับทั้งหลาย เพื่อให้สอดคล้องในการที่จะให้สภานั้นทำหน้าที่โดยสมบูรณ์ ----------

เพราะฉะนั้นวันนี้จึงต้องกราบเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกที่เคารพว่า จริง ๆ แล้ว เราเองประสบปัญหามากมายในการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสภาผู้แทนราษฎรของเรา ซึ่งมีปัญหาในเรื่องข้อยังคับมากมาย ตลอดจนกระทั่งปัจจุบันรัฐธรรมนูญเองได้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ สอดคล้องกับการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง ใคร่ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่า พวกเราทั้งหลายพากันเป็นห่วงว่า การทำหน้าที่ในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในสภาผู้แทนราษฎรนั้น จะทำอย่างไรที่จะให้บทบาทมีความชัดเจนมากขึ้น ประโยชน์ตกอยู่กับพี่น้องประชาชนได้มากขึ้น ท่านประธานครับ ท่านอติศรได้เรียนท่านประธานแล้วจริง ๆ แล้วยังมีกรรมาธิการที่เราอยากจะเสนอเพิ่มเติมขึ้น เพื่อที่จะให้ได้มาทำงานกันอย่างสมบูรณ์ อย่างเช่นในเรื่องการดำเนินงานของกรรมาธิการทั้งหลายที่ดำเนินการกันอยู่ในปัจจุบัน บางอย่างนั้นเราไม่สามารถที่จะเข้าไปตรวจสอบ บางอย่างนั้นเราไม่สามารถที่จะเข้าไปประสานงานเพื่อที่จะรับทราบผลการทำงาน ไม่ว่าจะในเรื่องของการสื่อสารมวลชนหรือว่าในเรื่องของกิจการสภา ซึ่งมีอยู่แล้ว แต่ว่าดูแล้วก็ยังไม่สมบูรณ์และไม่ชัดเจนในอำนาจหน้าที่ ผมอยากจะกราบเรียนว่าสิ่งที่เป็นห่วงหลายประเด็นด้วยกันในเรื่องของบทบาทของท่านประธานสภา ท่านประธานสภาเองนั้นทำหน้าที่หนักมาโดยตลอด เราเอง เรายังไม่มีกรรมาธิการหนึ่งกรรมาธิการใดที่จะไปมีบทบาทรับภาระหน้าที่ตรงนี้ในการที่จะช่วยเหลือท่านประธานสภาในการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมคิดว่าถ้าเกิดว่าเรามีการตั้งกรรมาธิการเพิ่มเติมขึ้นมา เราคงจะได้กรรมาธิการที่จะได้เข้าไปช่วยท่านประธานสภาในการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองหรือดำเนินกิจการในรัฐสภาของเรา เป็นการร่วมประสานกันระหว่างฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาลซึ่งอยู่ในสภาแห่งนี้ เพื่อให้ ส.ส. นั้นได้มีโอกาสได้รับทราบในการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองทั้งปวง นอกเหนือจากนั้นแล้ว ต้องกราบเรียนท่านประธานที่เคารพว่า เราเองก็มานั่งคิดกันว่าในเรื่องการจัดสรรงบประมาณที่สภาผู้แทนราษฎรนั้นได้มีโอกาสที่จะใช้เงินในส่วนของกิจกรรมทางการเมือง ก็ปรากฏว่าเราเองนั้นเราจะต้องเสนอเรื่องทุกอย่างไปตามขั้นตอนตามระเบียบของทางราชการไปยังกระทรวงการคลัง แน่นอนที่สุดครับตรงนั้น ในบางอย่างกิจการสภานั้นก็อาจจะมีความผิดแผกแตกต่างลงไปบ้าง เราก็พากันเป็นห่วงว่า ตรงนี้จะทำอย่างไรที่ให้มีการแก้ไข ซึ่งจริง ๆ แล้วคงจะต้องแก้ไขกันในหลาย ๆ ส่วนด้วยกัน แต่อยากจะเรียนว่า

เราอยากจะเห็นว่า ตรงนี้จะทำอย่างไรที่ให้ทางสภาผู้แทนราษฎรนั้นมีโอกาส จัดสรรงบประมาณด้วยตนเองเป็นแบบงบลัมพ์ ซัม (Lump sum) เพราะว่า จริง ๆ แล้ว ผมยกตัวอย่างว่า ในกระทรวงการต่างประเทศ จริง ๆ แล้วกระทรวงการต่างประเทศนั้นเป็นหน้าเป็นตาของประเทศซึ่งจะต้องติดต่อประสานงานกับประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียงหรือประเทศในโลกนี้ ในฐานะของสภาผู้แทนราษฎรเองก็มีหน้าที่ไม่ได้ห่างกันมากมายนัก มีหน้าที่คล้ายคลึงกันในบางประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการที่จะต้องประสานงานกับประเทศอื่น ๆ ที่เรามีสนธิสัญญาหรือว่าเรามีกิจกรรมร่วมกันทางการเมือง กระทรวงการต่างประเทศเองนั้นสามารถที่จะจัดสรรงบประมาณในเรื่องของการจัดเลี้ยงผู้แทนจากต่างประเทศเข้ามาตามข้อเท็จจริง ก็หมายถึงว่าสามารถเบิกจ่ายเงินค่าใช้จ่ายได้ตามข้อเท็จจริง แต่ว่าในสภาผู้แทนราษฎรของเราเองนั้น เราไม่มีโอกาสเลย ในบางครั้งเราก็อาจจะถูกตำหนิจากสภาอื่น ๆ ที่ได้มีกิจกรรมร่วมกับเรา ว่าเราเองนั้นเราไม่สามารถจะรับรองให้ได้โดยสมบูรณ์ เพราะฉะนั้นตรงนี้จะเปิดโอกาสให้เราเองนั้นมีโอกาสในการที่จะพิจารณาในเรื่องของงบประมาณเองหรือไม่ แม้กระทั่งในการประชุมสภาผู้แทนราษฎรของเราในขณะนี้ เราก็ยังมามองกันอยู่ว่า ในการที่เราจะต้องมายืนพูดอย่างนี้ เรามีไมโครโฟนหลายตัว เราจะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ได้หรือไม่ เราจะมีสแตนด์ (Stand) มายืนให้สำหรับฝ่ายผู้ที่จะขึ้นมาพูดหรือสมาชิกคนใดที่มีความประสงค์ที่จะพูดแยกแยะกันเป็นสัดเป็นส่วน เพื่อให้ภาพนั้นดูไม่สับสน ดูรูปแบบต่าง ๆ เหล่านี้ เราก็พูดกันอยู่ว่าจะทำอย่างไรให้มีแบบฉบับที่ดูแล้วไปได้ดี เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นข้อคิดที่จะให้เพื่อนสมาชิกทั้งหลายนั้นได้มีโอกาสได้แสดงความคิดกันว่าเป็นไปได้หรือไม่ในขณะนี้ในการโหวตนี้เราอาจจะใช้เครื่องอัตโนมัติ ในการที่จะให้ไฮเทคขึ้นมาหน่อย ให้ทันสมัยขึ้นมานิดหนึ่ง ไม่ต้องมานั่งยกมืออะไรกันมากมาย ท่านประธานสภาก็สามารถที่จะเห็นได้ว่าใครลงคะแนนอย่างไร จะลงให้ฝ่ายไหนจะมีตัวเลข จะมีชื่อกำกับเอาไว้ชัดเจน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นยุคใหม่ สมัยใหม่ ซึ่งผมคิดว่าเราเองนั้นเราคงจะต้องมีการพิจารณาในส่วนนี้ร่วมกันว่า ตรงนี้จะมีความเหมาะสมหรือไม่ แน่นอนครับร่างข้อบังคับฉบับนี้คงจะทำให้เกิดประโยชน์ในการที่จะมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงในการทำงานของสภาผู้แทนราษฎรบ้าง ----------

ท่านประธานที่เคารพ จริง ๆ แล้วยังมีอีกหลายประเด็นด้วยกันที่เราทั้งหลายพากันเป็นห่วง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของข้อบังคับที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้ในการตั้งกระทู้ถาม จริง ๆ แล้วท่านประธานครับไม่ว่าจะเป็นกระทู้หรือญัตติ เมื่อกระทู้ถูกบรรจุใน ๑๔ วันก็แสดงว่าเมื่อบรรจุไปแล้วจะต้องตอบให้ทราบ ท่านประธานท่านสังเกตเห็นไหมครับ ตั้งกระทู้ขึ้นไป จริง ๆ แล้วในทางปฏิบัติถ้ารัฐมนตรีไม่พร้อม ผมถามว่าได้รับคำตอบหรือไม่ เราไม่เคยได้รับคำตอบเลยบางทีกระทู้เรื่องน้ำท่วมไปตอบเอาหน้าแล้งแล้วนะครับท่านประธาน เป็นอย่างนั้นมาโดยตลอด แล้วท่านประธานเห็นไหมครับ ญัตติท่านเปิดดูข้างหน้าท่าน ญัตติติดกันมาเป็นพรืดยาวกันมาหลายสมัยเหลือเกิน เราก็มาคิดกันครับท่านประธานว่าตรงนี้จะทำอย่างไรที่จะให้อำนาจท่านประธานได้ไหมในการวินิจฉัย หรือตัดสินใจว่าญัตติไหนที่มันไม่ทันสมัยแล้ว หรือญัตติไหนที่มันหมดสมัยไปแล้วไม่ทันต่อเหตุการณ์เราก็ให้มีอันตกไป ใครจะยื่นก็มายื่นกันใหม่ตั้งข้อคิดกันใหม่เสนอกันใหม่ถึงความเดือดร้อนทั้งหลายทั้งปวงเพื่อให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ เมื่อวานนี้ท่านประธานจำได้ไหมครับมีการพูดกันในเรื่องของการเสนอญัตติเข้ามาซ้ำซ้อนกัน ท่านแรกเสนอเอาไว้หลายอาทิตย์แล้วมีการบรรจุเข้าระเบียบวาระชัดเจน คนอื่นก็มาเสนอเนื่องจากเกรงว่าพี่น้องประชาชนในเขตเลือกตั้งจะเห็นว่าไม่ให้ความสำคัญไม่ได้ให้ความสนใจในญัตตินี้ ซึ่งพรรคอื่นหรือสมาชิกคนอื่นนั้นเสนอไว้แล้วก็มายื่นทันทีทันใดพอยื่นไปแล้วก็ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ของสภาทั้งหลายท่านก็ไม่สามารถจะหาเอกสารที่จะมาแจกจ่ายสมาชิกได้ทันที ก็กลายเป็นปัญหามาโดยตลอดลักษณะอย่างนี้ก็เกิดขึ้น เพราะฉะนั้นตรงนี้จะทำอย่างไรที่เราจะแก้ไขข้อบังคับตรงนี้ ถ้าหากว่าเหมือนกันญัตติคล้ายคลึงกันบางทีตัวอักษรทุกประโยคทุกย่อหย่อมความคล้ายคลึงกันเหมือนกันทั้งสิ้นเลย เพราะฉะนั้นตรงนี้ให้อำนาจท่านประธานได้ไหมว่า เอาละจะเสนอก็เสนอเป็นญัตติก็พูดกันไป แต่ว่าเอกสารต่าง ๆ เหล่านี้ไม่ได้แจกแน่นอน เพราะฉะนั้นตรงนี้จะทำอย่างไรที่จะให้ไม่มีความสับสนอยู่ ตรงนี้ต้องกราบเรียนท่านประธานเอาไว้เพื่อที่จะได้มีโอกาส พวกเราทั้งหลายจะได้ตั้งกรรมาธิการขึ้นมาเพื่อที่จะมาศึกษาแล้วแก้ไขร่างข้อบังคับฉบับนี้เพื่อที่จะให้มีไว้ใช้โดยสมบูรณ์ถูกต้อง ท่านประธานครับเมื่อกี้ผมได้พูดกับท่านประธานแล้วเรื่องญัตติ เรื่องกระทู้ว่าถ้าหากเป็นอย่างนี้แล้วเป็นไปได้ไหมครับว่า เราจะมีการที่จะทำให้พวกเราทั้งหลายทำหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วยความทันต่อเหตุการณ์ ในบางเรื่องบางอย่างเหตุการณ์สด ๆ ร้อน ๆ เราไม่สามารถจะตั้งกระทู้สดได้เลย เราสามารถจะตั้งกระทู้สดกันได้ไหม ต่อไปในอนาคตในการทำงานของผู้แทนราษฎรของพวกเรา

ทั้งหลาย หรือว่าเสนอขึ้นไปแล้วต้องรอตอบในราชกิจจาฯ หรือต้องไปรอท่านรัฐมนตรีตอบ รัฐมนตรีพร้อมแล้วถึงตอบ เราสามารถที่จะเอากระทู้สดขึ้นมาพูดกันได้หรือไม่ในขณะที่เรามีเหตุการณ์ปัจจุบันทันด่วน ในเรื่องปัญหาความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนหรือเหตุการณ์ที่มันเกิดขึ้นเป็นภัยต่อประเทศ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ผมเชื่อได้ว่าท่านสมาชิกทั้งหลายคงให้ความสำคัญในการที่จะมาร่วมกันถกปัญหาแล้วก็นำสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มาแก้ไข คงจะต้องขออนุญาตเรียนท่านประธานว่าสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เราคงอยากได้ฟังจากเพื่อนสมาชิกด้วยกันทั้งหมดในการเสนอแนวความคิดทั้งหลายที่จะทำให้สภาผู้แทนราษฎรของเรานั้นมีเกียรติมีศักดิ์ศรีแล้วทำหน้าที่สมกับเป็นสภาผู้แทนราษฎร ท่านประธานครับ อีกนิดหนึ่งนะครับจริง ๆ แล้ว ก็คงไม่อยากจะไปพูดอะไรมากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการรักษาความปลอดภัย หรือในเรื่องของระเบียบของสภาผู้แทนราษฎร ในบางครั้งเราจะสังเกตเห็นได้เลยว่า หากว่าเจ้าหน้าที่เข้มงวดกวดขันจนเกินไปเราก็จะมาพูดกันว่า เอ๊ะ สถานการณ์บ้านเราเป็นอย่างนี้แล้วหรือแม้กระทั่งสภาผู้แทนราษฎรเองยังต้องมาตรวจระเบิดกันยังต้องมาค้นอาวุธกัน แต่ในบางครั้งเราก็มีความเป็นห่วงเป็นใยถ้าเกิดว่าเหตุการณ์เกิดขึ้น ซึ่งพวกเราทั้งหลายนั้นพากันเป็นห่วง ไม่ว่าในเรื่องของอาวุธปืน ไม่ว่าในเรื่องของระเบิดสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เราคงต้องมาทบทวนกันว่า ณ จุดไหนที่มันน่าจะเหมาะสมเพื่อที่จะให้ภาพของสภาผู้แทนราษฎรออกไปแล้วดูแล้วสวยงาม ท่านประธานครับผมเองผมเชื่อได้ว่า พวกเราทุกคนในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคงเห็นความสำคัญในเรื่องที่จะมาช่วยกันคิดในการที่จะร่างข้อบังคับของสภาผู้แทนราษฎรของเรา เพราะฉะนั้นผมและท่านอดิศร เพียงเกษ ซึ่งเป็นผู้ที่ร่างข้อบังคับฉบับนี้เสนอเข้าสู่สภาขออนุญาตนำเรียนท่านประธาน และท่านที่เคารพไว้เพียงเท่านี้ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณจำลองครับ

นายจำลอง ครุฑขุนทด (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมยินดีอย่างยิ่งที่ท่านสมาชิกทั้ง ๒ ได้กรุณาเสนอร่างแก้ไขข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรต่อสภาในวันนี้ ความจริงแล้วข้อกำหนดที่ให้เราต้องมาร่างข้อบังคับกันทุกครั้งที่มีสภาใหม่ขึ้นมาทั้งที่ความจริงแล้วบางครั้งรัฐธรรมนูญก็เป็นฉบับเดิมนั้น ความมุ่งหมายผมคิดว่าเป็นเรื่องดีที่สภาแห่งนี้จะได้พูดเรื่องของเราเองสักครั้งหนึ่งในรอบ ๓ - ๔ ปี เพราะเป็นที่ยอมรับว่าการที่เราจะบริการ การที่เราจะทำหน้าที่ของเราเองนั้นถ้าประสิทธิภาพของเราองค์กรที่มีอยู่กลไกที่มีอยู่นั้นไม่สามารถที่จะรองรับได้ ผมคิดว่าการทำหน้าที่ของเราก็คงจะลำบาก และความอำนวยประโยชน์ต่อประชาชนก็คงจะน้อย วันนี้ผมมีเรื่องที่อยากจะกราบเรียนต่อท่านประธาน และความจริงท่านประธานมีอำนาจหน้าที่รวมทั้งผู้บริหารสูงสุดของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาก็มีหน้าที่ในการที่จะรับฟังข้อคิดเห็นของสมาชิกที่จะนำไปปรับปรุงในการบริหารราชการของเรา ท่านประธานครับ ผมมีข้อสังเกต ๒ ข้อ ๓ ข้อ

ข้อแรกก็คือว่า การทำงานของกรรมาธิการ ความจริงแล้วข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรนั้น มีขึ้นเพื่อให้การประชุมเป็นไปโดยเรียบร้อย แต่จริง ๆ แล้วในบทบัญญัติแท้จริงแล้วยังมีข้อเกี่ยวข้องกับกรรมาธิการอยู่ ข้อสังเกตในเรื่องกรรมาธิการนั้นผมขอกราบเรียนในเบื้องต้นว่า กรรมาธิการของเราขณะนี้นั้นเป็นกรรมาธิการทำงานค่อนข้างจับฉ่าย หมายความว่าอำนาจหน้าที่มีประการใดสิทธิมีอย่างไรนั้นจะไม่ปรากฏอยู่ในข้อบังคับหรือกฎหมายใด ๆ เลย การทำหน้าที่ของเราเพียงทำหน้าที่อย่างกว้าง ๆ แล้วเรื่องต่าง ๆ ที่เข้ามาสู่กรรมาธิการนั้น ไม่มีหลักเกณฑ์ใดที่ว่าเรื่องใดควรจะรับไว้หรือเรื่องใดควรไม่รับ มีหลายเรื่องที่เกี่ยวข้องเกี่ยวเนื่องกับกรรมาธิการหลายคณะด้วยกัน เรื่องเดียวมีกรรมาธิการหลายคณะพิจารณา ปรากฏว่ากรรมาธิการในแต่ละคณะที่เกี่ยวข้องรับเรื่องเดียวกันไปพิจารณา ซึ่งไม่ถูกต้อง ท่านประธานครับ สภาแห่งนี้เป็นสภาเดียว ข้อวินิจฉัยของกรรมาธิการนั้น เป็นการทำหน้าที่ในอำนาจของสภาผู้แทนราษฎร ในอำนาจของท่านประธาน ในอำนาจของสภา เพราะฉะนั้นข้อวินิจฉัยใด ๆ เกี่ยวกับเรื่องใดนั้นน่าจะเป็นเอกภาพเป็นเรื่องเดียว เพราะฉะนั้นการที่กรรมาธิการหลาย ๆ คณะรับเรื่องใดเรื่องหนึ่งซึ่งเป็นเรื่องอาจจะเป็นที่สนใจของประชาชนแต่กลับไปรับเรื่องแต่ละเรื่องเข้าไปชี้แจงเป็นเหตุให้เกิดความสับสนเชื่อมโยง

กับผู้ที่มาชี้แจงในแต่ละกระทรวง ทบวง กรม เพราะว่าเดี๋ยวก็เอาเรื่องเดียวนั้นไปชี้แจงกับกรรมาธิการคณะนั้น หลังจากนั้นไม่กี่วันก็ต้องชี้แจงอีกคณะหนึ่งจนได้ เพราะฉะนั้นในข้อบังคับที่จะร่างกันต่อไปนี้ น่าจะมีข้อบังคับข้อใดข้อหนึ่งที่กำหนดว่า เมื่อเวลามีคณะกรรมาธิการคณะใดคณะหนึ่งรับเรื่องใดแล้วนั้น คณะกรรมาธิการคณะอื่นไม่ควรรับเรื่องนั้นไว้พิจารณาอีก แล้วระบบหรือระเบียบในการที่จะรับญัตติต่าง ๆ เข้าสู่กรรมาธิการปัจจุบันก็ไม่มีระบบที่จะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน กรรมาธิการแต่ละคณะก็รับเรื่องของตนเองรับเรื่องกันไปทำกันไป แล้วในที่สุดแต่ละเรื่องบางทีเรื่องเดียวกันวินิจฉัยหรือมีความเห็นไปคนละเรื่องกัน เพราะฉะนั้นการทำหน้าที่ของกรรมาธิการจึงไม่เกิดความศักดิ์สิทธิ์ ไม่เกิดความมีเอกภาพความเชื่อถือของพี่น้องประชาชนหรือของเจ้าของเรื่องนั้น ๆ ที่จะปฏิบัติตามมติเรื่องใดที่กรรมาธิการแจ้งไปยังข้าราชการประจำ ทางรัฐบาลเองก็ไม่ค่อยสนใจ แล้วรัฐบาลเองก็ไม่ค่อยกำชับกำชาให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่มติของกรรมาธิการดำเนินการไป เป็นเหตุให้สภาผู้แทนราษฎรนั้น มีความอ่อนแอในเชิงการบริหาร และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นที่ไม่เคลือมใสไม่ศรัทธาของพี่น้องประชาชนหรือคนทั่วไป เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนว่าต่อไปนี้กรรมาธิการนั้นถึงแม้ว่าในอำนาจหน้าที่อำนาจตามกฎหมายที่จะมีอำนาจเหมือนข้าราชการเหมือนที่เป็นเจ้าพนักงานนั้นไม่มีก็ตาม อำนาจในการที่เรียกตัวบุคคลมาสอบถามเป็นเรื่องของการอะลุ้มอล่วยกันทั้งนั้นส่วนใหญ่ แต่อย่างไรก็ตามผมเชื่อว่าในสิ่งนี้ถ้ามีการปรับปรุงมีการให้อำนาจกันบ้าง มีการที่จะจัดระบบการพิจารณาของกรรมาธิการให้เกิดมีความศักดิ์สิทธิ์ความเชื่อถือแล้ว ก็จะเกิดประโยชน์กับสภาแห่งนี้เป็นอย่างยิ่ง

ท่านประธานครับในประเด็นเรื่องที่ ๒ ที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานก็คือว่า ปัจจุบันนั้นข้อเรียกร้องของสื่อมวลชนก็ดีของผู้คนทั่วไปก็ดีอยากจะเห็นสภาแห่งนี้มีองค์กรตรวจสอบของสมาชิกด้วยกัน ผมเชื่อว่าในเรื่องนี้เป็นเรื่องที่มีความต้องการอย่างยิ่ง จากประสบการณ์ ๒ ปีเศษที่แล้วมา ผมได้มีโอกาสไปอยู่ในคณะกรรมาธิการกิจการสภา คณะกรรมาธิการกิจการสภานั้นแล้วจริงแล้วไม่ได้มีอำนาจหน้าที่ในการสอบสวนบุคคลซึ่งเป็นสมาชิกแห่งสภานี้ ในสภาผู้ที่ถูกกล่าวหาว่าปฏิบัติไม่ชอบหรือประพฤติไม่ชอบแต่อย่างใด แต่ความอะลุ้มอล่วยหรืออนุโลมให้สิ่งคณะกรรมาธิการกิจการสภา----------

แต่แท้จริงแล้วกรรมาธิการกิจการสภาก็คือกรรมาธิการธรรมดา ๆ คณะหนึ่ง ซึ่งไม่สามารถที่จะมีประสิทธิภาพหรือความเชื่อถือในอันที่จะไปวินิจฉัยการกระทำของสมาชิกแห่งนี้ได้ เพราะฉะนั้นหลังจากที่ได้มีการตั้งกรรมาธิการ มีการส่งเรื่องให้กรรมาธิการพิจารณาความประพฤติของสมาชิกแห่งสภานี้ ก็ไม่ปรากฏว่าผลที่ออกมานั้นจะเกิดผลประสิทธิภาพในอันที่จะเกิดความเชื่อถือ ในความคิดเห็นหรือมติของกรรมาธิการแต่อย่างใด ผมเองมีโอกาสได้เดินทางไปศึกษาและก็อ่านจากหนังสือในกิจการสภานั้น ผมเห็นว่ากรรมาธิการในสภาหลาย ๆ แห่งในโลกนี้ เขาก็ใช้วิธีการให้สมาชิกด้วยกันเองนั้นเป็นองค์กรตรวจสอบ ท่านประธานครับ วิชาชีพทั้งหลายที่อยู่ในบ้านเมืองเรานี้ ไม่ว่าวิชาชีพทนายความ แพทย์ วิศวะ ล้วนแต่มีองค์กรในการตรวจสอบจริยธรรมของวิชาชีพนั้น แต่ของเราเอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ ยังไม่ได้มีองค์กรที่จะมาทำหน้าที่นี้โดยตรง ผมเห็นว่ามีหลายแห่งในหลายสภาในโลกนี้ที่เขาทำกันอยู่ก็คือว่ามีคณะกรรมาธิการสักคณะหนึ่งที่มีหน้าที่ อาจจะเรียกว่ากรรมาธิการจริยธรรมก็ได้ มีที่มา มีการแต่งตั้ง มีองค์กรที่แปลกแตกแยกไปจากกรรมาธิการที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เพราะกรรมาธิการตามสัดส่วนตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๘ ปัจจุบันนั้นไม่สามารถจะเป็นองค์กรในการที่จะตรวจสอบทำให้คนเชื่อถือได้ อำนาจสิทธิ์ขาดน่าจะเป็นของประธานสภาผู้แทนราษฎรเลือกกรรมาธิการ สมาชิกผู้อาวุโสหรือมีคุณธรรมที่จะมาทำหน้าที่นี้จำนวนไม่มากนัก เพื่อให้กรรมาธิการคณะนี้ได้มีโอกาส มีการวินิจฉัยหรือเป็นองค์กรรองรับที่จะวินิจฉัยเบื้องต้นหรือสอบสวนเบื้องต้น ที่มีความเห็นเบื้องต้นเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรหรือเสนอต่อคณะกรรมการตุลาการรัฐธรรมนูญ หรือศาลรัฐธรรมนูญในอนาคตที่จะมี เพราะต่อไปนี้แล้วถ้าเรามีศาลรัฐธรรมนูญเป็นองค์กรตรวจสอบหนึ่งของสภาแล้ว เราจะไม่มีคณะกรรมาธิการคณะใดคณะหนึ่งขึ้นมารองรับในการทำหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญ หรือตุลาการรัฐธรรมนูญแต่อย่างใด เพราะฉะนั้นถ้าเป็นไปได้นั้นองค์กรที่จะมาตรวจสอบต้องเป็นที่เชื่อถือแล้วเป็นสมาชิกภายในของเราเอง เราก็จะมีโอกาสมีกรรมาธิการคณะนี้ทำงานเบื้องต้น แล้วสภาแห่งนี้จะเป็นที่เชื่อถือของคนต่อไปได้ในอนาคต ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นผมฝากกรรมาธิการที่จะไปทำหน้าที่ตรงนี้ว่าเป็นไปได้หรือไม่ที่เราบรรจุเบื้องต้นก่อนที่จะไปแก้ไขรัฐธรรมนูญว่าเราจะมีองค์กรตัวหนึ่งที่เรียกว่ากรรมาธิการจริยธรรม ซึ่งไม่เป็นไปตามกรรมาธิการปกติ อาจจะเกิดจากสัดส่วนที่ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญ แต่ว่าที่มาของการแต่งตั้งนั้นน่าจะเป็นประธานสภาผู้แทนราษฎรดังเช่นในหลาย ๆ แห่งที่เขาทำกัน คือให้อำนาจท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรเลือกบุคคล

ที่มีคุณธรรม บุคคลที่มีอาวุโสที่เป็นที่เชื่อถือของสมาชิกทั้งหลายไปเป็นกรรมาธิการ
คณะนี้ เพื่อดำเนินการสอบสวนหรือตรวจสอบ เป็นองค์กรตรวจสอบสมาชิก
ด้วยกันเอง ก็จะเกิดความเชื่อถือและอาจจะมีผลงานออกมาเป็นที่เชื่อถือของคน
ทั่วไปได้ แล้วความเข้มแข็งของสภาแห่งนี้ก็จะเกิดขึ้น อันนี้ก็ขอฝากให้กรรมาธิการ
แต่ละท่านไปดูด้วย และผมคิดว่าผมก็จะลองแปรญัตติในส่วนนี้ดู

ประการสุดท้ายที่สำคัญที่สุดที่ผมเห็นว่าน่าจะเป็นเรื่องสำคัญ
ก็คือว่า ผมเห็นว่ารัฐบาลนี้เป็นรัฐบาลหนึ่งที่มีความห่วงใยในกิจการของรัฐสภา
ทั้งนี้โดยมีการแถลงนโยบายไว้ในนโยบายของรัฐบาลว่าจะส่งเสริมให้สภานี้
มีประสิทธิภาพในการทำหน้าที่ เพราะฉะนั้นผมถึงเห็นว่าการเทียนนโยบายของ
รัฐบาลนั้น ถึงเวลานี้วันนี้ผมยังมองไม่เห็นว่ารัฐบาลได้ทำอะไรให้เป็นรูปธรรม
ให้มองเห็นว่าท่านสนับสนุนองค์กรรัฐสภาให้มีความเข้มแข็งทำหน้าที่อย่างมี
ประสิทธิภาพแต่อย่างใด งบประมาณที่ผ่านมา งบประมาณที่จะจัดทำขึ้น ผมเห็นด้วย
กับท่านสมชาย เพศประเสริฐ เมื่อสักครู่นี้ว่าความผูกพันของงบประมาณที่เรา
จำเป็นจะต้องไปขอรัฐบาลอยู่เรื่อยนั้นเป็นอุปสรรคสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้
การพัฒนาองค์กรรัฐสภานั้นให้เดินไปสู่จุดที่เรามุ่งหมายได้ ท่านประธานครับ
เราจะทำ จะซื้อเก้าอี้สักตัวหนึ่งต้องขอรัฐบาล ไมค์เสียอะไรเสียนิดหน่อย
เราต้องของบประมาณรัฐบาล เมื่อเป็นอย่างนี้แล้วองค์กรตรงนี้จะทำหน้าที่
ได้อย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมเห็นว่าความพยายามของสมาชิก
โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านประธานรัฐสภาในอดีตมีความพยายามอย่างยิ่งที่จะสร้าง
องค์กรของเราให้เป็นที่เชื่อถือ องค์กรของเราจะทำหน้าที่แทนประชาชนหรือ
ตอบสนองต่อประชาชนได้ ความพยายามที่จะสร้างอาคารแห่งใหม่ ที่ประชุม
แห่งใหม่ อาคารที่จะทำหน้าที่ให้ผู้แทนราษฎรมีสถานที่ มีที่ทำงาน มีองค์กร
มีเจ้าหน้าที่ที่จะทำงานให้เต็มเม็ดเต็มหน่วยได้นั้น จนถึงเวลานี้ปัจจุบันนี้แม้จะมี
คณะกรรมการแต่ก็ไม่สามารถก้าวหน้าไปได้ เพราะอะไรครับ ท่านประธาน
เราเคยตั้งงบประมาณ ๖๐ ล้านบาท เพื่อไปจัดซื้อที่ดินในการสร้างสถานที่
แห่งใหม่ แต่เป็นอย่างไร ในที่สุดแล้วนั้นเมื่อเวลาเราเสนอเรื่องไปยังรัฐบาล
เจ้ากระทรวงเองซึ่งเป็นผู้แทนราษฎรไม่ได้เอาใจใส่เลย เวลาจะเอาที่
สักแห่งหนึ่งซึ่งมาสร้างสถานที่ทำการของรัฐสภาเอง ปรากฏว่าต้องถามอธิบดี
ถามเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องว่าจะตกลงไหมในการที่จะใช้สถานที่สร้างรัฐสภา
ในที่สุดคำตอบกลับมาทุกครั้งทุกแห่งที่เราขอไปก็คือว่าขัดข้องทุกเรื่อง เพราะ
รัฐมนตรีไม่ได้เอาจริงเอาจัง นายกรัฐมนตรีขณะนี้นั้นท่านมีนโยบายอยู่แล้ว

ก็ฝากเรื่องนี้ไปยังนายกรัฐมนตรีด้วยว่าเวลานี้ผู้แทนราษฎรทำอะไรครับ ถึงเวลามาประชุมสภาหาที่นั่งก็ไม่ได้ ผมกราบเรียนว่าลองออกไปตรงนี้สิครับ ออกไปข้าง ๆ ที่ประชุมนี้ ในห้องท่านรองฯ ที่นั่งอยู่นี้มีใครอยู่ตรงนั้น รองนายกฯ เลขาฯ ท่านนั่งอยู่ในห้องเต็มไปหมด----------

เพราะอะไร เพราะสถานที่แม้แต่จะนั่งรอประชุมก็ไม่มี จะคุยกันเป็นส่วนตัว ก็ไม่ได้ มาอยู่ตามร้านกาแฟมาอยู่ตามห้องอาหาร ทำกันอย่างนี้แล้วต่อไป ข้างหน้าแล้วจะไปประสิทธิ์ประสาทความศักดิ์สิทธิ์ หรืออำนวยประโยชน์ ให้ประชาชนได้อย่างไร ในเมื่อตัวเราเองเรายังช่วยตัวเองไม่ได้เลย เราเป็นผู้อนุมัติงบประมาณ แต่ว่าเราไม่สามารถจะจัดหาที่อยู่ จัดหาที่ทำการ ของเราให้เป็นที่สามารถทำหน้าที่ได้ เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าองค์กรที่ เป็นอยู่ปัจจุบันนี้ เรายังเคยมองตัวเราเองเลย เรามองตัวเราเองครั้งใด เราจะถูกตำหนิติเตียน เราก็กลัวว่าจะถูกตำหนิติเตียน เราดูสวัสดิภาพ ของผู้แทนราษฎร ผมกราบเรียนว่าท่านประธานเองก็เป็นหลายสมัย ท่านบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ เป็นผู้แทนราษฎร ๑๐ กว่าสมัย เกือบ ๒๐ สมัย ท่านประธานครับ แล้วออกไปเป็นอย่างไร เลิกไปเป็นอย่างไร ไม่มีอะไร เหลือติดตัวไปเลย หรือเวลานี้ท่านประธานครับ ผู้แทนราษฎรที่เป็นกันอยู่ ทุกวันนี้ เจ็บป่วยไข้ปัจจุบันนี้เบิกค่ารักษาพยาบาลก็ไม่ได้ ลูกเรียนหนังสือ ข้าราชการเขาก็เบิกได้ทำได้ แต่ผู้แทนราษฎรไม่มี ท่านประธาน เราไม่เคยมองตัวของเราเองเลย สถานที่ทำงานมุ่งมั่นที่จะทำ แต่ขณะนี้ เละเป็นโจ๊กคนด่าทุกวัน ผมเรียนว่าสิ่งเหล่านี้ เราจะต้องมองของเรา เองบ้าง สถานที่ก่อสร้างสภาผู้แทนราษฎรที่จะเป็นองค์กรสำคัญในการช่วย ทำหน้าที่ อาจจะใช้เงินทองมากหน่อย แต่ขณะนี้สิ่งที่น่าเป็นห่วงสิ่งที่น่าสังเกต ก็คือว่า ผมเคยเกี่ยวข้องเกี่ยวกับเรื่องการแจ้งขอให้ส่วนราชการตอบรับใน การสร้างสถานที่ก่อสร้าง มีที่แห่งหนึ่งเป็นของรัฐวิสาหกิจ เมื่อแจ้งไปมีเนื้อที่ตั้ง ๒,๐๐๐ กว่าไร่ ขอไม่กี่ไร่เขาไม่ให้ แต่หลังจากนั้นผ่านมากองบัญชาการ ทหารสูงสุดขอใช้ประโยชน์ในเนื้อที่ ๔๐๐ ไร่ เขาอนุมัติทันที ผมถาม นี่มันอะไร สภาผู้แทนราษฎรจะขอสร้างสถานที่ทำไม่ได้ แต่ส่วนราชการ ด้วยกันบอกไม่ขัดข้อง ถ้าเป็นอย่างนี้แล้วต่อไปกี่ชาติเราก็ไม่สามารถ ที่จะมีได้ เรารู้ว่าความจำเป็นตรงนี้ ขณะนี้สภามีความจำเป็นจะต้องย้าย ไม่ใช่ย้ายเพราะมีเหตุผลอื่นด้วย นอกเหนือจากความคับแคบ นอกเหนือ จากที่จะสนองตอบต่อการทำงานของสมาชิกไม่ได้แล้ว ก็ยังมีเหตุผลอื่น ๆ ซึ่งเราอยู่ในตรงนี้นั้นมีข้อจำกัดมากมาย เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนว่า ในส่วนนี้นั้นจะเป็นสักครั้งหนึ่งที่อยากให้สมาชิกของเรากลับมาดูตัวเรา เองบ้าง กลับมาดูอำนาจหน้าที่และประสิทธิภาพของตัวเราเองบ้างว่า เราจะมีโอกาสทำหน้าที่ตรงนี้ได้อย่างไร เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนว่า

สผ ๑๓/๒๕๓๘ (ส. ๑) เพ็ญรุ่ง ๕๓/๒

ปีนี้นโยบายรัฐบาลบอกไว้ชัดเจนว่า ท่านจะสนับสนุนให้สภาของเรานั้น มีโอกาสได้ทำหน้าที่มีประสิทธิภาพ เพราะฉะนั้นถึงเวลานี้วันนี้นั้น งบประมาณส่วนนี้ปีนี้ยังไม่เห็นเลยว่าท่านจะทำอะไรให้เกิดประสิทธิภาพได้ ก็เป็นงบประมาณปกติธรรมดาอยู่เหมือนเดิม โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านไปเห็นใจ รัฐบาลท่านไปสนใจเรื่องสร้างถนน ตามแนวความคิดของท่าน ตามความถนัดของท่านมากเสียกว่า เพราะฉะนั้นองค์กรตรงนี้ ผมจึงอยากกราบเรียนไว้ โดยสรุปแล้ว ท่านประธานที่เคารพครับ ผมก็มีความเห็นใน ๓ ประการ คือ ประการที่ ๑ กรรมาธิการที่ทำงานอย่างซ้ำซ้อนนั้น จะมีโอกาสอย่างไรที่จะจัดระเบียบตรงนี้ให้ถูกต้อง ประการที่ ๒ ก็คือว่า เราจำเป็นหรือไม่ ที่เราจำเป็นจะต้องมีกรรมาธิการสักคณะหนึ่งเพื่อทำหน้าที่ในการตรวจสอบพวกเราเอง เป็นกรรมาธิการจริยธรรมที่จะทำหน้าที่ในการดูแลพวกเราเองได้บ้าง เพื่อจะทำหน้าที่ให้คนอื่นเขามีความเชื่อถือ ประการที่ ๓ ก็คือว่า ประสิทธิภาพในการทำงานของเรานั้น นอกเหนือจากตัวสมาชิกของเราเองแล้ว กลไกที่เรามีอยู่ปัจจุบันคือข้าราชการรัฐสภานั้น ความเป็นอยู่เขาเป็นอย่างไร โครงสร้างกฎหมายปัจจุบันต้องยอมรับว่า เราแพ้กฤษฎีกา โครงสร้างกฎหมายของสภาเราปัจจุบันไม่สามารถตอบสนองสมาชิกได้เลยว่า เราอยากจะได้กฎหมายอะไรสักฉบับหนึ่งจะไปให้เขาทำให้ หรือขณะนี้กฎหมายลูกของรัฐธรรมนูญที่เราจะมีอยู่ทั้งหมด ถ้าเราจะไปหาที่ศูนย์กฎหมายนั้น ขอสักฉบับได้ไหม ที่เขาเตรียมไว้สำหรับกฎหมายลูกรัฐธรรมนูญ ไม่มีครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่า ความอ่อนแอในหน้าที่ของเรา คือหน้าที่ในการออกกฎหมาย ขณะนี้โครงสร้างกฎหมายของรัฐสภาเองก็ดี ก็ยังไม่สามารถตอบสนองสมาชิกได้ เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนในครั้งนี้ว่า การที่เรามาพิจารณาข้อบังคับสักครั้งหนึ่งนั้น ก็เป็นการเสวนากันในเรื่องของเราสักครั้งหนึ่งหลาย ๆ ครั้งที่ผ่านมานั้นเรายังไม่ได้พูดจากันอย่างจริงจัง ผมอยากจะฝากท่านประธานถึงท่านประธานรัฐสภาด้วยว่า เมื่อท่านเป็นประธานรัฐสภาแล้ว ท่านจะต้องสร้างเกียรติประวัติอะไรสักอย่างหนึ่ง สิ่งสำคัญที่สุดในขณะนี้คือความพยายามของเราที่จะตอบสนองต่อสมาชิกในการทำหน้าที่อย่างเต็มที่ ขอกราบเรียนเท่านี้แหละครับ ขอบคุณครับ----------

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ลองให้ท่านสุภาพสตรีพูดสักคนหนึ่ง เชิญคุณศันสนีย์ครับ

นางสาวศันสนีย์ นาคพงศ์ เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน ศันสนีย์ นาคพงศ์ ส.ส. กรุงเทพมหานคร ดิฉันดูร่างข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรฉบับปัจจุบันที่เสนอในวันนี้ โดยเฉพาะในข้อ ๗๓ เมื่อเปรียบเทียบกับข้อบังคับที่เราก็กำลังใช้อยู่ในปัจจุบันที่ให้เพิ่มจำนวนคณะกรรมาธิการสามัญจากเดิม ๒๓ คณะ มาเป็น ๒๖ คณะ และยังกำหนดให้มีกรรมาธิการอยู่คณะละ ๑๗ คน เท่ากับปัจจุบันนี้ เมื่อคูณกับ ๒๖ คณะแล้วก็เท่ากับ ๔๔๒ คน ในขณะที่ปัจจุบัน ๑๗ คูณ ๒๓ คณะนั้นเท่ากับ ๓๙๑ คนพอดี และในปัจจุบันนี้เท่าที่เป็นอยู่นั้นก็มีผู้แทนราษฎรหลายคนที่จะต้องเป็นกรรมาธิการถึง ๒ คณะ ทำให้การทำงานนั้นไม่เต็มที่ แล้วถ้าจะให้เกิดประโยชน์จริง ๆ กับประชาชนดิฉันคิดว่าเราควรที่จะทำงานให้มีประสิทธิภาพ จึงเห็นว่าในแง่ของการที่จะมีคณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นมาแล้วใช้จำนวนคนแต่ละคณะเท่าเดิมก็ไม่สมเหตุสมผลแล้ว ยังจะมีอย่างนี้อีกด้วยหรือเมื่อเราดูคณะกรรมาธิการ ๒๕ ยกตัวอย่างเช่น คณะกรรมาธิการประสานงานองค์กรเอกชน เราอาจจะมองเห็นว่าปัจจุบันนี้มีองค์กรเอกชนเป็นจำนวนมาก จึงทำให้เกิดแนวความคิดว่าน่าที่จะมีคณะกรรมาธิการสามัญขึ้นมาเพื่อที่จะประสานงานโดยตรง แต่เมื่อมาพิจารณาดูกันจริง ๆ แล้วองค์กรเอกชนบางองค์กรก็ทำงานคล้าย ๆ กับองค์กรของรัฐหรือว่าทำงานในส่วนเดียวกับที่แต่ละคณะกรรมาธิการดำเนินงานครอบคลุมอยู่แล้ว ยกตัวอย่างเช่น องค์กรเอกชนเกี่ยวกับสตรี ถ้าหากว่าจะเกิดมีอะไรที่จะประสานงานกันได้ คณะกรรมาธิการกิจการเยาวชน สตรีและผู้สูงอายุก็สามารถที่จะประสานงานได้ ดิฉันจึงมีความรู้สึกว่าอยากจะฝากให้ท่านประธานฝากไปยังผู้เกี่ยวข้องพิจารณาถึงเหตุผลดังกล่าวนี้ด้วย ดิฉันไม่อยากให้เกิดการทำงานซ้ำซ้อนซึ่งจะทำให้ผู้ที่จะต้องมาให้ข้อมูลต่าง ๆ นานาอย่างที่ท่านจำลองได้อภิปรายไปในตอนแรก ก็อาจจะต้องวิ่งวุ่นกับการที่เข้ามาให้ข้อมูลไม่เว้นแต่ละวัน แล้วจะเป็นการทำงานที่ไม่ได้ประสิทธิผลเท่าที่ควร การตั้งขึ้นมาแล้วไม่ได้หมายความว่าเมื่อเราได้เห็นต่อไปว่า การทำงานให้คณะกรรมาธิการเดิม ๆ ที่มีอยู่ประสานก็พอแล้วจะยิ่งได้โดยง่าย ดังนั้นจึงขอให้พิจารณาให้ดีก่อนที่จะมีการเพิ่มขึ้นมาดังร่างที่เสนอมา ขอบพระคุณมากค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสุวโรส พะลัง

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ ในเบื้องต้นผมขอกราบพระคุณท่านประธานที่ได้กรุณาให้โอกาสผมลุกขึ้นมาเรียนต่อที่ประชุมในการแสดงเหตุผลเกี่ยวกับร่างข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. .... ฉบับนี้ ท่านประธานที่เคารพ ผมคงจะใช้เวลาของที่ประชุมไม่มากนัก ก็ขอรบกวนเวลาของที่ประชุมตรงนี้เพื่อจะตั้งข้อสังเกตฝากไปยังคณะกรรมาธิการในการที่จะไปปรับปรุงไปตกแต่งให้มีความสละสลวยและเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนยิ่งขึ้นมากกว่าร่างที่อยู่ในมือของพวกเราในขณะนี้ ท่านประธานครับ มีข้อบังคับอยู่ข้อหนึ่งที่ผมอยากจะฝากต่อคณะกรรมาธิการ นั่นก็คือร่างข้อบังคับเกี่ยวกับการเงินตามข้อ ๙๒ อาศัยกฎหมายรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๗๓ ท่านประธานจะเห็นได้ว่าในขณะนี้มีกฎหมายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้เสนอต่อที่ประชุม ได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร แต่ไม่สามารถที่จะนำร่างกฎหมายฉบับดังกล่าวนั้นเข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรได้ เนื่องมาจากกฎหมายเหล่านั้นมักจะถูกหยิบยกว่าเป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเงิน ซึ่งจะต้องได้รับคำรับรองจากนายกรัฐมนตรี หลังจากนั้นกรรมวิธีก็คือทางสภาผู้แทนราษฎรก็จะแจ้งเหตุให้กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทราบในที่ประชุมในวาระประธานแจ้งที่ประชุมเพื่อทราบ และหลังจากแจ้งไปแล้วกฎหมายดังกล่าวนั้นก็ถูกไปเก็บอยู่ที่ฝ่ายบริหารคือรัฐบาล และหลังจากนั้นก็ไม่ทราบว่าจะเป็นตายร้ายดีชนาดไหนกฎหมายฉบับดังกล่าวนั้นจะได้มีโอกาสหยิบยกขึ้นมาสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าหากเป็นกฎหมายของปีกฝ่ายค้านแล้ว ผมรู้สึกว่าแทบจะไม่มีเลยที่กฎหมายเหล่านั้นจะได้มีโอกาสเข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ท่านประธานเองก็เคยเป็นประธานกรรมาธิการการปกครอง เราเคยพิจารณาร่วมกันนั่นก็คือกฎหมายเกี่ยวกับการเงินฉบับหนึ่ง คือ พระราชบัญญัติว่าด้วยรังนกอีแอ่น พ.ศ. ๒๔๘๒ ซึ่งเป็นนโยบายของรัฐบาล ซึ่งในรัฐบาลชุดที่ผ่านมาผมก็ได้กราบเรียนต่อท่านประธานแล้วว่าผมเองได้ประสานงานในกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ๒ ปี ๗ เดือนครับ ได้รับความกรุณาจากรัฐบาลที่แล้วเป็นอย่างดียิ่ง และกว่าจะผ่านกระบวนการในระบบราชการมาได้สภาก็ยุบเสียก่อน พอมารัฐบาลชุดนี้ก็ได้แถลงนโยบายไว้อย่างชัดเจนอีกเช่นเดียวกันว่า ต้องการที่จะกระจายรายได้ออกสู่ท้องถิ่น ภาษีที่เก็บในท้องถิ่นใดอยากจะให้ท้องถิ่นนั้นได้มีโอกาสบริหารเม็ดเงิน

งบประมาณนั้นด้วยท้องถิ่นเอง ผมก็ได้เสนอกฎหมายฉบับดังกล่าวนี้เข้ามา
ที่ประชุมสภา แต่เนื่องจากกฎหมายดังกล่าวนั้นเป็นกฎหมายการเงินก็ต้อง
แจ้งเหตุขัดข้องเพื่อรอให้นายกรัฐมนตรีให้การรับรอง ก็ยังไม่ทราบว่า
ลึกเมื่อไรจะได้รับการรับรอง ----------

เพราะฉะนั้นเป็นไปได้หรือไม่ว่าในช่วงหลังจากที่ประธานสภาแจ้งเหตุขัดข้องต่อที่ประชุมแล้ว หลังจากนั้นเรามาปรับปรุง เรามาแก้ไขในข้อบังคับข้อ ๙๒ ว่าใน ๑ เดือนนั้นให้ทางฝ่ายบริหารแจ้งเหตุขัดข้อง และจะต้องแจ้งเหตุขัดข้องดังกล่าวนั้นให้สภาทราบด้วยว่าขัดข้องเพราะเหตุอะไร มิใช่อ้างแต่เพียงว่าส่งให้หน่วยราชการที่เกี่ยวข้องพิจารณาให้ความเห็นชอบหรือสอบถามความเห็นไปเพียงแค่นั้นก็จะไม่ได้อะไร และส่วนใหญ่หน่วยราชการที่เกี่ยวข้องนั้นก็จะเก็บเรื่องดังกล่าวนี้กว่าที่จะผ่านสารบรรณขึ้นไปได้ กว่าที่จะผ่านหน่วยงานต่าง ๆ ขึ้นไปได้ถึงผู้บังคับบัญชาในระดับหน่วยงานแต่ละหน่วย กว่าจะลงมา กว่าจะผ่านหน่วยงานกลับคืนมายังเลขาธิการนายกรัฐมนตรีก็กินเวลานานแทบเป็นปีหรือเป็นปี เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นอุปสรรคในการที่จะให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้มีโอกาสพิจารณากฎหมายที่เกี่ยวกับการเงินซึ่งเป็นข้อขัดข้องดังนั้นเป็นไปได้หรือไม่ถ้าหากใน ๑ เดือน เรามีการหยิบยกถามเหตุผลตรงนี้โดยให้ทางฝ่ายบริหารได้แจ้งถึงเหตุขัดข้องดังกล่าวนั้นว่า ไม่สามารถที่จะให้การรับรองหรือรับรองในกฎหมายเกี่ยวกับการเงินได้นั้นเพราะเหตุอะไร เพื่อที่เราจะได้มีโอกาสร่วมกันในการเร่งรัดกฎหมายที่เกี่ยวกับการเงินดังกล่าวให้ได้มีโอกาสเข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรได้อย่างรวดเร็ว มิใช่ชักช้าเหมือนสภาพที่เป็นอยู่ นี่คือประการที่ ๑ ที่ผมอยากจะตั้งเป็นข้อสังเกตผ่านท่านประธานไปยังคณะกรรมาธิการ

อีกเรื่องหนึ่งก็คือเรื่องกระทู้ด่วน ซึ่งเมื่อสักครู่นี้ก็มีท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้หยิบยกมาอภิปรายไปแล้ว ท่านประธานที่เคารพ กระทู้ด่วนผมก็ได้ยื่นมาตั้งแต่วันที่ ๒ สิงหาคม และทวงท่านประธานจนกระทั่งเดี๋ยวนี้เพิ่งบรรจุเมื่ออาทิตย์ที่แล้ว แต่ยังไม่ทราบว่าเมื่อไรจะได้รับคำชี้แจงจากรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง เพราะผมได้ยื่นมาตามข้อบังคับข้อ ๑๑๗ เกี่ยวกับให้ประธานวินิจฉัยว่ากระทู้ของผมนั้นเป็นกระทู้ที่เร่งด่วนหรือไม่ ซึ่งผมได้เรียนต่อที่ประชุมตรงนี้ว่า ท่านประธานเองจะต้องวินิจฉัยในเบื้องต้นก่อนว่ากระทู้ของผมเป็นกระทู้ที่เร่งด่วนไหม และหลังจากนั้นท่านประธานจะต้องมีคำบัญชาไปยังเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้มีหนังสือแจ้งมาที่ผมว่ากระทู้ของผมนั้นเป็นกระทู้เร่งด่วนหรือไม่ภายใน ๑๕ วัน แต่กระทู้ของผมจนกระทั่งวันนี้ผมยังกราบเรียนยืนยันต่อท่านประธานครับ ยังไม่มีหนังสือของเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรถึงผมเลยว่า กระทู้ของผมเป็นกระทู้เร่งด่วนหรือไม่ ตรงนี้เราจะทำกันอย่างไร ข้อบังคับมีอยู่ แต่กระบวนการของสภาผู้แทนราษฎร

ละเมิดเสียเองอย่างนี้แล้วเราจะทำกันอย่างไร ข้อบังคับเรามีเรายัง
ไม่ประพฤติ เรายังไม่ปฏิบัติ เรายังไม่ทำตามข้อบังคับที่เราตรากันขึ้นมา
ผมก็เลยฝากท่านประธานตรงนี้ว่าเราจะแก้ไขปัญหาเหล่านี้กันอย่างไร เพราะ
ข้อวินิจฉัย ๑๑๗ บอกอยู่แล้ว แล้วข้อ ๑๑๘ ก็บอกอยู่อีก แต่เราก็ไม่ได้ทำ
การจัดระเบียบวาระท่านดูในข้อ ๑๔ การจัดระเบียบวาระการประชุม
ท่านประธานที่เคารพ ในการจัดระเบียบวาระการประชุมนั้นได้มีกำหนดไว้
อย่างชัดเจนว่าระเบียบวาระที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๔ ที่ ๕ ที่ ๖ ที่ ๗
ที่ ๘ จะเป็นอะไรบ้าง----------

ในระเบียบวาระที่ ๓ คือกระทู้ถาม ในระเบียบวาระที่ ๒ เป็นเรื่องรับรองรายงานการประชุม แต่หลังจากที่รับรองรายงานการประชุมแล้ว ท่านประธานมักจะใช้อำนาจในวรรคสอง คือบรรจุเรื่องญัตติด่วนขึ้นไปอยู่เรื่องหลังจากรับรองรายงานประชุม ซึ่งญัตติด่วนนั้นก็เป็นเรื่องความจำเป็นเร่งด่วนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแต่ละท้องที่ แต่ละแห่ง ต้องการที่จะเรียนปัญหาต่าง ๆ ในที่ประชุมสภา และก็ไม่มีวันรู้จักจบรู้จักสิ้น เพราะปัญหาของชาติของแผ่นดินมีมากเหลือเกิน เพราะฉะนั้นผมถามท่านประธานครับ เรื่องกระทู้เมื่อไรจะได้ตอบ ผมยื่นกระทู้ต่อสภาผู้แทนฯ ต่อท่านประธานเพื่อถามไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ หรือผู้รับผิดชอบในเรื่องนี้เกี่ยวกับการจัดเงินในการไม่ตัดเงินงวดไปยังจังหวัดในปีงบประมาณ ๒๕๓๘ เดือนนี้เป็นเดือนสุดท้ายของปีงบประมาณแล้วครับท่านประธาน กระทู้ดังกล่าวนั้นเพียงแค่ได้รับการบรรจุ และยังไม่ได้รับการวินิจฉัยเลยว่าเป็นกระทู้ด่วนหรือไม่ และยังไม่ทราบอนาคตที่แน่นอนว่าท่านจะให้ผมอภิปรายเมื่อไร เพราะผมไปตามเรื่องที่ฝ่ายกองการประชุมหรือฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ผมเห็นแล้วครับหนังสือที่ท่านแจ้งไปยังรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องนั้นท่านไม่ได้บอกวัน เวลาไปว่าจะให้รัฐมนตรีเขาตอบเมื่อไร ท่านประธานลองให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องไปดูสิครับ ผมไปดูอยู่แล้ว ซึ่งตรงนี้แหละครับเมื่อท่านเปิดช่องตรงนี้ ทางรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องก็ถือโอกาสตรงนั้นไม่แจ้งกลับมาว่าต้องการประสงค์ที่จะตอบเมื่อไร กระทู้ดังกล่าวจะเป็นกระทู้ด่วนหรือไม่ท่านก็ไม่วินิจฉัย แล้วเมื่อไรเราจะได้รับการกำกับ การตรวจสอบ การกระทุ้งการทำงานของฝ่ายบริหารละครับ สิ่งตรงนี้เป็นสิ่งที่ผมอยากจะฝากท่านประธานผ่านไปยังคณะกรรมาธิการที่จะวินิจฉัย ที่จะพูดถึงข้อบังคับในเรื่องดังกล่าวนี้ทั้งหมด ก็ขออนุญาตใช้เวลาของที่ประชุมตั้งเป็นข้อสังเกตฝากท่านประธานไว้เพียงแค่นี้ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านเดโชครับ

นายเดโช สวนานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม เดโช สวนานนท์ กรุงเทพมหานคร พรรคประชากรไทย ต้องขอขอบพระคุณท่านประธานที่กรุณาให้โอกาสผมขึ้นมาให้ความเห็นในเรื่องของข้อบังคับในวันนี้ แต่ว่าก่อนอื่นกระผมต้องขออนุญาตเป็นเบื้องต้นที่จะต้องชื่นชมท่านผู้ยกร่างเสนอมาให้พวกเราได้พิจารณากันในวันนี้ คือท่านอดิศร เพียงเกษ และท่านสมชาย เพศประเสริฐ กระผมชื่นชมจริง ๆ ครับในความวิริยะอุตสาหะของท่านที่กรุณาได้ปรับปรุงแก้ไข

ระเบียบข้อบังคับเดิมของเราซึ่งมีหลายสิ่งหลายประการมันหละหลวม สมควร
จะแก้ไขกันมานานแล้ว นอกจากกระผมชื่นชม กระผมยังต้องขออนุญาตชื่นชม
ในความกล้าหาญของท่าน เพราะว่าท่านอดิศร ขออนุญาตอีกครั้งเอ่ยนามท่าน
ได้กล้าหาญที่จะเสนอให้มีการเพิ่มเติม เปลี่ยนแปลงรูปกรรมาธิการสามัญ
เป็นครั้งสำคัญอย่างยิ่งในประวัติศาสตร์ของสภา อยากกราบเรียนท่านประธานว่า
สิ่งที่พวกเรากำลังพิจารณาอยู่อย่างนี้นั้น ความจริงแล้วก็เป็นเรื่องการปฏิรูป
การเมือง โดยที่ไม่ต้องการแก้ไขรัฐธรรมนูญ เป็นการปฏิรูปการเมืองชัด ๆ
โดยที่ไม่ต้องการแก้ไขรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ อย่างที่พูดกันแต่อย่างใดเลยทั้งสิ้น
ทำไมกระผมพูดอย่างนี้ เพราะว่าโดยธรรมดาตั้งแต่ตั้งประเทศไทยมา
ในการพิจารณางบประมาณแผ่นดินนั้น เราจะให้เป็นกรรมาธิการวิสามัญ
ก็ฟังดูไม่รู้สึกอะไรมากมายนัก กรรมาธิการวิสามัญ แต่ในเบื้องหลังของ
กรรมาธิการวิสามัญ มันมีอะไรที่มันไม่ชอบมาพากลอยู่ กระผมขอกราบเรียน
ท่านประธานว่า ไม่ชอบมาพากลในอันดับแรกก็คือหลักการ นี่เบื้องต้น ผมคิดว่า
เป็นหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยแท้จริงที่จะต้องเป็นผู้พิจารณา
จัดสรรงบประมาณแผ่นดิน เพราะผู้แทนราษฎรเท่านั้นมีหน้าที่จะตรวจสอบ
การปฏิบัติงานของรัฐบาลถ้าไม่เป็นรัฐบาลเสียเอง ไม่ใช่ข้าราชการประจำครับ
ที่รัฐบาลเชิญมาประกอบในองค์คณะของคณะกรรมาธิการวิสามัญ ท่านประธาน
เคยรู้สึกแปลกใจไหมครับว่า โดยแท้จริงแล้วสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีข้อบังคับ
ในรัฐธรรมนูญกำหนดไว้บอกว่า ท่านเสนอแปรญัตติตัดได้ แต่เพิ่มเติมไม่ได้
แต่ส่วนกรรมาธิการเพิ่มได้ ตัดก็ได้ ก็อยากจะกราบเรียนถามท่านประธานตรงนี้ว่า
กรรมาธิการที่ไม่ได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเอาอำนาจมาจากไหน ที่ไปเพิ่มและ
จัดสรรงบประมาณแผ่นดิน กระผมคิดว่าเป็นการผิดหน้าที่ เขาอาจจะอ้างว่า
ที่เขามาเพื่อจะให้ความเข้าใจ ให้ความรู้ ให้หลักการต่าง ๆ ในการจัดสรร
งบประมาณ ซึ่งกระผมคิดว่าต้องขอบคุณเขา แต่ว่าเราอาจจะเชิญเขามา
ในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ เหมือนกับคณะกรรมาธิการอื่น ๆ ที่เรากระทำ
เพราะฉะนั้นตรงนี้กระผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ท้าทายความคิดของสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรยุคนี้อย่างยิ่ง เหลืออยู่ตรงนี้นิดเดียวเท่านั้นที่กระผมอยากจะ
ขออนุญาตท่านผู้เสนอปรับปรุง เพราะว่าท่านเสนอมาบอกว่าให้มีคณะกรรมาธิการ
เพิ่มขึ้นมาอีก ๓ คณะ ความจริงกระผมพูดคณะเดียวเท่านั้น แต่ว่าท่านต่อท้าย
แถมไปบอกว่า ให้คณะหนึ่ง ๆ มีจำนวนกรรมาธิการเท่ากัน คือ ๑๗ คน

สผ ๑๓/๒๕๓๘ (ส. ๑) เยาวเวศ ๕๗/๑

ท่านประธานครับ คณะกรรมาธิการร่วมประมาณ ๑๗ คนนี้รู้สึกว่าอาจจะน้อยไป แต่ไม่ต้องไปหวาดกลัวบอกว่า ฝ่ายรัฐบาลอาจจะแพ้ในการโหวตคะแนนเสียง ก็ไม่ต้องหวาดกลัวแต่อย่างใด เพราะว่ากรรมาธิการสามัญนั้นมาตามสัดส่วนอยู่แล้ว ของพรรคการเมือง พรรคร่วมรัฐบาลย่อมชนะพรรคร่วมฝ่ายค้านเด็ดขาด เพราะฉะนั้นในแง่นั้นไม่ต้องตกใจ แต่ในแง่ของความน้อยไปนั้นกระผมคิดว่าเป็นเรื่องที่น่าคิด แล้วก็น่าคิดอีกอย่างหนึ่งว่าประธานกรรมาธิการสามัญคณะอื่น ๆ ซึ่งเขาได้ศึกษา สอบสวนเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับในหน้าที่ของเขาแต่ละคณะนั้นน่าจะได้ร่วมมาเป็นกรรมาธิการพิจารณางบประมาณด้วย กระผมจึงขอประทานเสนอตรงนี้ ท่านประธานครับ เสนอไว้ก่อน ซึ่งถ้าหากว่ามีโอกาสก็คงจะต้องขออนุญาตแปรญัตติตรงนี้เช่นกันว่า ยกเว้นคณะนี้อาจจะให้มีทั้งหมด ๕๒ คน ประกอบด้วยประธานกรรมาธิการ ๒๖ คณะนี้ ๒๖ คน อีก ๒๖ คนมาตามสัดส่วนอย่างที่เราเคยกระทำ ถ้าอย่างนั้นกระผมคิดว่าคงจะแก้ไขข้อตรหาว่าพิจารณากันแต่เฉพาะ ๑๗ คนเท่านั้น มันอาจจะรู้สึกไม่เหมาะสมบางประการก็ได้

ลึกประเด็นเดียว ท่านประธานครับ ท่านได้เสนอเพิ่มคณะกรรมาธิการสามัญมาอีก ๓ คณะ กระผมไม่ค่อยติดใจที่ท่านเพิ่ม แต่ติดใจที่ท่านไม่ได้แก้ไขเพิ่มขออนุญาตโยงไปถึงคณะกรรมาธิการสามัญคณะที่ ๑๖ กระผมเข้าใจว่าคณะที่ ๑๖ คือคณะกรรมาธิการการศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ทั้งนี้ทั้งนั้นไม่ได้หมายความว่าขณะนี้เราก่ำลังเกิดวิกฤตศรัทธาเกี่ยวกับเรื่องศาสนา แต่กระผมก่ำลังกราบเรียนท่านประธานว่า เรื่องของศาสนาเฉพาะเรื่องศาสนาเท่านั้นมีความจำเป็นและมีเรื่องราวสลับซับซ้อนมากมายมหาศาล โดยเฉพาะบ้านเมืองของเราก่ำลังพัฒนาอย่างเหลือเกิน ไฮเทค (Hi-tech) ซุปเปอร์ ไฮเทค (Supper hi-tech) เพราะฉะนั้นความห่างระหว่างไฮ เทคโนโลยี (High technology) หรือวิทยาศาสตร์กับจิตใจยิ่งห่างมากขึ้น เรื่องการศาสนายิ่งมีความสำคัญมากขึ้นในวิถีชีวิตของประชาชน กระผมเองอยากจะคิดว่าถ้าเป็นไปได้น่าจะแยกกรรมาธิการการศาสนาออกมาจากเรื่องของศิลปะ วัฒนธรรม ท่านประธาน ฟังดูแปลก ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ความจริงจะบอกว่าเกี่ยวก็เกี่ยว ไม่เกี่ยวก็ไม่เกี่ยว แต่ถ้าเอามาเกี่ยวกันแล้วก็อาจจะทำให้ความรู้สึก ความสำคัญของสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้นมันลดความสำคัญกว่าอีกสิ่งหนึ่งสิ่งใดลงไป เพื่อเห็นกับความสำคัญทั้ง ๒ เรื่อง คือเรื่องศิลปะ วัฒนธรรมและเรื่องศาสนา กระผมว่าจะเป็นการเหมาะสมอย่างยิ่ง ถ้าหากว่าสภาแห่งนี้จะกรุณาเพิ่มอีกสัก ๑ คณะ เป็นคณะกรรมาธิการการศาสนา ๑ คณะ และคณะกรรมาธิการศิลปะและวัฒนธรรมอีก ๑ คณะ กระผมก็คงมี

ข้อเสนอแนะหรือข้อคิดเห็นประกอบการพิจารณาของท่านผู้เสนอข้อบังคับให้เรามาพิจารณาในวันนี้แต่เพียงเท่านี้ ขอกราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านอลงกรณ์

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร ท่านสมาชิก กระผม อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ตามร่างข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรที่ท่านสมาชิกผู้กรงเกียรติ อดิศร เพียงเกษ กับ พันตำรวจโท สมชาย เพชประเสริฐ ได้นำเสนอ เนื่องจากได้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแก้ไข (ฉบับที่ ๕) มาตรา ๑๕๙ ตามร่างข้อบังคับดังกล่าวนั้นจะเป็นเสมือนธรรมนูญในการประชุมของสภาผู้แทนราษฎร มีหลายข้อ หลายประเด็นที่ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปจากข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ๒๕๓๕ กระผมมีข้อสังเกตอยู่ ๒ - ๓ ประการ ที่ใคร่จะฝากไว้สำหรับคณะกรรมาธิการวิสามัญที่มีการตั้งขึ้นเพื่อพิจารณาในส่วนของร่างข้อบังคับดังกล่าว

ประเด็นที่ ๑ ก็คือในข้อบังคับส่วนที่ว่าด้วยการอภิปราย ที่ว่าด้วยญัตติทั้งที่เป็นญัตติธรรมดา ญัตติด่วน กฎหมาย ถ้าหากท่านประธานจะได้ตรวจสอบดูในประวัติศาสตร์การทำงานของสภาผู้แทนราษฎรในสมัยที่แล้วก็คงจะทราบดีว่าเรามีกฎหมายที่นำเสนอเข้ามาทั้งสิ้น ๓๔๖ ฉบับด้วยกัน แล้วก็ได้มีการตราเป็นพระราชบัญญัติ ๘๘ ฉบับ แล้วก็เป็นรัฐธรรมนูญฉบับแก้ไข ๑ ฉบับ ---------

นั่นหมายความว่า เราได้ผ่านกฎหมายไป ๘๘ ฉบับด้วยกัน ยังคั่งค้างอยู่ ๒๐๐ กว่าฉบับ เช่นเดียวกับญัตติ ทั้งที่เป็นญัตติธรรมดาและญัตติด่วน ซึ่งนำเสนอเข้าสู่สภาทั้งสิ้น ๓๔๘ ฉบับ และก็ยังคั่งค้างอยู่ในระหว่าง ๒ ปี ๗ เดือน ประมาณ ๒๐๐ กว่าญัตติด้วยกัน สิ่งหนึ่งที่เป็นปัญหาพอสมควรที่เพื่อนสมาชิกจำนวนไม่น้อยได้ปรารภหารือกัน รวมไปถึงในการประชุมคณะกรรมาธิการกิจการสภาผู้แทนราษฎรที่ทำหน้าที่โดยตรง ในเรื่องของการดูแลกิจการของสภา นั่นก็คือ ทำอย่างไรจะทำให้การอภิปราย ซึ่งเราใช้เวลาจำนวนมากและก็ใช้ผู้คนอภิปรายจำนวนมาก บ่อยครั้งที่ท่านประธานทราบดีว่า ท่านค่อนข้างที่จะปฏิบัติหน้าที่ให้ความเมตตากับสมาชิกทุกท่าน แต่ขณะเดียวกันเราก็ตระหนักในสิ่งหนึ่ง ก็คือว่าเราใช้เวลาในการอภิปรายแต่ละเรื่องแต่ละราวนั้นมากเหลือเกิน เพราะฉะนั้นทำให้ปริมาณงานทั้งที่เป็นกฎหมายก็ดี เป็นญัตติความเดือดร้อนก็ดี เป็นปัญหาข้อเสนอแนะในเชิงการพัฒนาก็ดีนั้น จึงมีปัญหาพอสมควรในเรื่องของปริมาณงานที่ออกมาในฐานะฝ่ายนิติบัญญัติ ตรงนี้เองที่เป็นข้อสังเกตประการที่ ๑ ถ้าหากว่าเป็นไปได้ในการที่จะมีการแก้ไขร่างข้อบังคับดังกล่าวนี้ จะได้มีการกำหนดกฎเกณฑ์เหมือนอย่างที่เราได้มีการกำหนดในเรื่องของกระทู้ ว่าผู้ที่ยื่นกระทู้นั้น หลังจากที่ได้ตั้งกระทู้แล้ว สามารถที่จะซักถามได้ ๓ ครั้ง นั่นก็คือมีการกำหนดจำนวนครั้งในการซักถามหรือจำนวนเวลาในการอภิปราย ซึ่งน่าที่จะเป็นกรอบหนึ่งในการพิจารณา

ประเด็นที่ ๒ ก็คือในเรื่องของมาตรา ๑๙๘ ของรัฐธรรมนูญ ซึ่งทำให้เราต้องมาตราข้อบังคับ ข้อ ๗๓ นั่นก็คือในเรื่องของการให้สภาตั้งคณะกรรมาธิการสามัญและคณะกรรมาธิการวิสามัญ ทั้งในส่วนสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ซึ่งท่านประธานก็คงจะทราบดีว่า ในข้อบังคับที่เราใช้อยู่ปัจจุบันนั้นได้กำหนดให้มีคณะกรรมาธิการสามัญ ๒๓ คณะ โดยให้เพียงสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเท่านั้นที่จะเป็นได้ คณะละ ๑๗ ท่าน ในขณะที่ของวุฒิสภานั้นมีได้ ๑๗ คณะ คณะละ ๑๙ ท่าน ท่านประธานคงทราบดีว่า ผมเคยเสนอความคิด และมีทั้งผู้เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย นั่นก็คือการให้ลดจำนวนคณะกรรมาธิการลง ซึ่งค่อนข้างที่จะสวนทางกับข้อเสนอที่เป็นร่างข้อบังคับที่นำเสนอโดยท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทั้ง ๒ ท่าน ที่ให้เพิ่มจาก ๒๓ คณะ เป็น ๒๖ คณะ และก็เป็นจริงอย่างที่ท่านสมาชิกบางท่านได้ให้ความเห็นมาแล้ว ก็คือว่าเมื่อมีการเสนอญัตติเข้ามาสู่คณะกรรมาธิการในเรื่องเดียวกัน เสนอเข้ามาซ้ำซ้อนหรือเรื่องที่คณะกรรมาธิการสามัญได้หยิบยกขึ้นก็ซ้ำซ้อนกัน การชี้แจงของส่วนราชการ

หรือหน่วยราชการ หรือเจ้าหน้าที่ราชการก็ดี ที่มาชี้แจง บางครั้งเรื่องเดียวกัน ต้องมาชี้แจงถึง ๒ - ๓ คณะ ๓ - ๔ คณะ นั่นคือปัญหาหนึ่งที่เราต้องตระหนักว่า ในคณะกรรมาธิการที่กระจายตัวออกมานั้นได้เกิดความซ้ำซ้อนเหลื่อมกันหรือไม่ ในขอบเขตของการพิจารณา ตราบใดที่เรายังไม่มีข้อกำหนดว่าเรื่องใดควรจะพิจารณา เรื่องใดไม่เข้าข่ายในการพิจารณา หรือว่าจะมีหน่วยงานใดในการที่จะกรองและแยกแยะญัตติที่ซ้ำกัน ซึ่งตรงนั้นค่อนข้างเป็นปัญหาในความยุ่งยากพอสมควร เพราะฉะนั้นในประเด็นหนึ่งที่จะเกิดความชัดเจน นั่นก็คือการกำหนดคณะกรรมาธิการให้เหมาะสมกับงาน ขณะเดียวกันไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อน และขณะเดียวกันถ้าหากว่าเราจะเห็นฝ่ายบริหาร ก็คือทางรัฐบาลได้มีการจัดส่วนราชการเป็นกระทรวง ๑๔ กระทรวง ๑ ทบวง รวมทั้งกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ที่ตั้งขึ้นในรัฐบาลชุดที่แล้ว ก็จะเห็นว่าหากมาเปรียบเทียบในภาพเชิงซ้อน บทบาทหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎรนั้นก็คือบทบาทในการที่จะตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล ควบคุมงบประมาณรายจ่ายประจำปี ซึ่งแน่นอนที่สุดงบประมาณรายจ่ายนั้นตั้งขึ้นจากกระทรวง ทบวง กรมและรัฐวิสาหกิจ รวมทั้งหน่วยงานของรัฐ ตรงนี้เอง ถ้าหากว่าเราได้มีการปรับจำนวนกรรมาธิการให้สอดคล้องกับโครงสร้างการบริหาร ทั้งที่เป็นกระทรวง ทบวง กรม หรือเป็นรัฐวิสาหกิจ หรือในส่วนที่เป็นหน่วยงานของรัฐอื่น ๆ นั้น น่าที่จะทำให้เกิดความชัดเจนชัดแจ้งในขอบเขตหน้าที่ว่า ญัตติใดข้อที่จะหยิบยกขึ้นพิจารณานั้นจะเข้าสู่คณะกรรมาธิการใด ส่วนความซ้ำซ้อนตรงนี้ก็จะลดไป การพิจารณารวมถึงในเรื่องของงบประมาณต่าง ๆ นั้นก็คงจะเป็นเช่นกัน คือเกิดความชัดเจน ----------

อย่างไรก็ตามกระผมขอตั้งข้อสังเกตในประเด็นนี้ว่า ในจำนวนคณะกรรมาธิการที่ผู้เสนอร่างข้อบังคับเข้ามานั้น ๒๖ คณะ สมควรที่จะมีการยุบไปบ้าง และก็มีการไปผสมกันบ้าง ในส่วนที่คิดว่าปัจจุบันงานดังกล่าวนั้นได้จัดหมวดหมู่ในฝ่ายบริหารเข้าไปรวมกัน ยกตัวอย่างเช่น คณะกรรมาธิการติดตามผลการปฏิบัติตามมติของสภาผู้แทนราษฎร ส่วนนี้อาจเป็นได้น่าที่จะให้เป็นการดำเนินการของคณะกรรมาธิการกิจการสภา หรือว่าในส่วนของคณะกรรมาธิการการพลังงาน ซึ่งเรามีคณะกรรมาธิการการอุตสาหกรรมอยู่ ในส่วนนี้อาจเป็นได้ก็น่าที่จะไปรวมอยู่ในส่วนนั้น ขณะเดียวกันท่านประธาน ในคณะกรรมาธิการอีกคณะกรรมาธิการหนึ่ง กระผมเห็นว่าน่าที่จะได้มีการยุบลงไปก็คือ คณะกรรมาธิการตรวจรายงานการประชุมลับฯ ตรงส่วนนี้ก็น่าที่จะยุบไปได้ และก็มีคณะกรรมาธิการอีกบางคณะที่น่าจะรวมกันเหมือนอย่างเช่น คณะกรรมาธิการการอุตสาหกรรม และการพลังงาน ก็คือคณะกรรมาธิการการวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะเห็นว่าฝ่ายบริหารนั้นได้จัดรวมงานเหล่านี้ไว้ในกระทรวงเดียวกัน การที่กระผมเสนอความคิดอย่างนี้มิได้หมายความว่าจะมีการดำเนินการเฉพาะในส่วนการเพิ่มหรือลดในคณะกรรมาธิการภายในสภาชุดนี้ ซึ่งอาจเป็นได้ในสภาชุดหน้า น่าที่จะได้มีการดำเนินการโดยมีการยกเว้นไว้ในบทเฉพาะกาล ส่วนข้อเสนอเพิ่มเติมในส่วนของร่างข้อบังคับที่นำเสนอมาให้มีการตั้งเพิ่มอีก ๓ คณะกรรมาธิการ อันได้แก่ คณะกรรมาธิการพิจารณางบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒. คณะกรรมาธิการประสานงานองค์กรเอกชนและ ๓. คณะกรรมาธิการการประชาสัมพันธ์และสื่อมวลชน ซึ่งกระผมเห็นด้วยเพียงคณะกรรมาธิการเดียว นั่นก็คือ คณะกรรมาธิการพิจารณางบประมาณรายจ่ายประจำปี ซึ่งตรงนี้เป็นสิ่งหนึ่งที่ในข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี เกือบจะทุกครั้งก็มีความเห็นค่อนข้างจะสอดคล้องต้องกันว่า น่าที่จะได้มีคณะกรรมาธิการที่ดำเนินการมากกว่า ๙๐ วัน อย่างที่เป็นอยู่และจะเห็นด้วยที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ เมื่อสักครู่นี้ได้เสนอในเรื่องของการที่จะต้องมีสัดส่วนที่แตกต่างในจำนวนของคณะกรรมาธิการที่จะมาดำเนินการในส่วนนี้ สำหรับการพิจารณางบประมาณตั้งแต่มีการเริ่มยกร่างกันเป็นต้นมา จนกระทั่งถึงขั้นสุดท้ายในการพิจารณาขั้นแปรญัตติตรงนี้เองที่ทุกครั้งอีกเพียงแค่ไม่กี่วันจากนี้ปัญหาดังกล่าวก็จะเกิดขึ้นใหม่ นั่นก็คือ การตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ

งบประมาณรายจ่ายประจำปี ๕๒ ท่าน แล้วก็มีเวลาเพียงแค่ไม่เกิน ๔๐ วัน เอกสารนั้นมีท่วมหัวในทุกครั้งเราไม่สามารถที่จะดูได้โดยละเอียด และทุกครั้งแผนงานโครงการต่าง ๆ ที่นำเสนอมาก็ซ้ำเหมือนกันทุกปี ๆ เหมือนกับช่องนกกระจอกที่พอครบปีหนึ่งช่องขยายนิดหนึ่ง เพราะว่างบประมาณเพิ่มขึ้น ๑๐ - ๑๕ เปอร์เซ็นต์ แล้วก็ไปเสียบ แต่ไม่เคยมีเวลาที่จะตรวจสอบได้เลยว่าแผนงานต่าง ๆ ที่หมดความจำเป็นแล้วจะต้องตัดทิ้งไป เรายังไม่มีเวลาเพียงพอต่อการทำงานตรงนั้น ท่านประธานที่เคารพครับ นั่นคือส่วนที่กระผมคิดว่าเป็นข้อสังเกต หากว่าทางคณะกรรมาธิการวิสามัญจะได้กรุณานำไปพิจารณา

ประการสุดท้ายก็คือในข้อบังคับข้อ ๑๓๖ ทวิ ในหมวดที่ ๘ ทวิ ซึ่งว่าด้วยการแต่งตั้งผู้ตรวจการรัฐสภา ซึ่งเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๒ ทวิ ตรงประการนี้นั้นสิ่งที่ขอตั้งข้อสังเกต สำหรับการพิจารณาต่อไปก็คือว่า ในบทบัญญัติร่างข้อบังคับที่เขียนมา ท่านได้กำหนดไว้อย่างนี้ว่า การแต่งตั้งผู้ตรวจการรัฐสภา ให้ดำเนินการเลือกโดยนำความในข้อ ๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ก็คือการเลือกตั้งประธานสภานั่นเอง จะต้องเป็นการประชุมแบบเปิดเผยและขานชื่อ ซึ่งในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๒ ทวิ ได้เขียนไว้ในวรรคสองว่า คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการแต่งตั้ง การถอดถอน และอำนาจหน้าที่ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ นั่นหมายความว่าการให้มีผู้ตรวจการรัฐสภาตามมาตรา ๑๖๒ ทวิ ในรัฐธรรมนูญ ซึ่งขณะนี้ในส่วนพรรคประชาธิปัตย์ก็ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติเข้ามาแล้ว ข้อบังคับคงไม่สามารถไปบังคับพระราชบัญญัติได้ เพราะว่าพระราชบัญญัตินั้นออกตามรัฐธรรมนูญในมาตรา ๑๖๒ ทวิ----------

ในพระราชบัญญัติดังกล่าวนั้น จะต้องมีการกำหนดไว้ถึงวิธีการได้มา ซึ่งผู้ตรวจการรัฐสภา ตรงนี้เองถ้าหากว่าข้อบังคับได้กำหนดไว้ชัดเจน โดยใช้ข้อบังคับข้อ ๔ โดยอนุโลมนั้น หมายความว่า ถ้าหากมีความแตกต่างกับพระราชบัญญัติดังกล่าวนั้น ก็ขอเป็นข้อสังเกตที่ให้คณะกรรมาธิการวิสามัญได้คำนึงถึงไว้ด้วยว่า ขอให้มีการเปลี่ยนแปลงในส่วนนั้น ขอกราบขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอกราบเรียนท่านสมาชิกที่เคารพทุกท่านนะครับ เพราะว่าเราก็อภิปรายมาพอสมควรแล้ว ผมเห็นควรปิดอภิปราย เพราะว่าเราจะต้องไปใช้เวลาในการพิจารณาวาระ ๒ วาระ ๓ อีก มีท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี ถือว่าปิดอภิปราย ทีนี้ผมขอถามมติที่ประชุมว่า ท่านจะรับหลักการแห่งร่างข้อบังคับนี้หรือไม่

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะรับหลักการแห่งร่างข้อบังคับฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรรับหลักการ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี ที่ประชุมแห่งนี้เสียงส่วนใหญ่ทั้งหมดเป็นเอกฉันท์เห็นว่าควรรับหลักการแห่งข้อบังคับฉบับนี้ ขอเชิญสมาชิกเสนอกรรมาธิการ เชิญครับคุณอดิศร

นายอดิศร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ผมขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญ ๒๒ คน ที่มาจาก ส.ส.

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านอดิศรเสนอกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาจำนวน ๒๒ คน มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ เป็นอันว่าคณะกรรมาธิการวิสามัญส่วนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวน ๒๒ ท่าน อัตราส่วนก็มีพรรคชาติไทย ๕ ท่าน ประชาธิปัตย์ ๕ ท่าน ความหวังใหม่ ๓ ท่าน ชาติพัฒนา ๓ ท่าน พลังธรรม ๑ ท่าน กิจสังคม ๑ ท่าน ประชากรไทย ๑ ท่าน นำไทย ๑ ท่าน เสรีธรรม ๑ ท่าน เอกภาพ และมวลชน ๑ ท่าน ขอเชิญพรรคชาติไทย กรรมาธิการครับ ๕ ท่าน

นางพวงเล็ก บุญเชียง (พะเยา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ พรรคชาติไทยขอเสนอจำนวน ๕ ท่าน ๑. คุณจำนงค์ โพธิสาโร ๒. คุณประยุทธ์ ศิริพานิชย์ ๓. คุณคนึง ไทยประสิทธิ์ ๔. คุณนิยม วรปัญญา และ ๕. คุณศุภสิทธิ์ เตชะตานนต์ ขอผู้รับรอง ขอบคุณค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองครบถ้วนครับ ต่อไปขอเชิญทางประชาธิปัตย์ ๕ ท่าน

นายบุญมาก ศิริเนาวกุล (ราชบุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม บุญมาก ศิริเนาวกุล ส.ส. จังหวัดราชบุรี พรรคประชาธิปัตย์ สำหรับคณะกรรมาธิการวิสามัญร่างข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ในสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์มี ๕ ท่านดังนี้ ๑. นายสุทัศน์ เงินหมื่น ๒. นายอำนวย สุวรรณคีรี ๓. นายการุณ ใสงาม ๔. นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ๕. นายไสว พัฒโน ขอบคุณมากครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปความหวังใหม่ เชิญครับ

นางศรีนวล ศรีตรัย (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน ศรีนวล ศรีตรัย พรรคความหวังใหม่ เขต ๔ ขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญ ในสัดส่วนของพรรคความหวังใหม่ ๑. นายอนุชาติ บรรจงศุภมิตร ๒. นายวิทยา ขันอาสา ๓. นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย ขอผู้รับรองค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปเชิญชาติพัฒนา เชิญครับ

นางมาลีรัตน์ แก้วก่า (สกลนคร) : กราบเรียนท่านประธานสภา ที่เคารพ ดิฉัน มาลีรัตน์ แก้วก่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสกลนคร ขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญร่างข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. .... ในสัดส่วนของพรรคชาติพัฒนา ๓ ท่าน คือ ๑. นายปัญจะ เกสรทอง ๒. นายพินิจ จันทรสุรินทร์ ๓. นายล่าพอง พิลาสมบัติ ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ ต่อไปขอเชิญพลังธรรมครับ

นายประชา คุณะเกษม (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ประชา คุณะเกษม ส.ส. กทม. พรรคพลังธรรม ในสัดส่วนของพรรคพลังธรรม ขอเสนอ คุณพีระพงศ์ สาคริก ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปกิจสังคมครับ

นายธีระวัฒน์ ศิริวันสาณฑ์ (นครสวรรค์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ธีระวัฒน์ ศิริวันสาณฑ์ นครสวรรค์ ขอเสนอสัดส่วนของกิจสังคม ท่านเชาวรงค์ ไทยมงคล จากอุบลราชธานี ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปเชิญทางประชากรไทย ขอเชิญครับ

นายปิติพงศ์ เต็มเจริญ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานสภา ที่เคารพ กระผม ปิติพงศ์ เต็มเจริญ กรุงเทพมหานคร ประชากรไทย กระผมขอเสนอ ดอกเตอร์ลลิตา ฤกษ์สำราญ เป็นคณะกรรมาธิการตามสัดส่วนของพรรคประชากรไทย ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปพรรคน่าไทยครับ

นายอำนวย ยศสุข (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อำนวย ยศสุข น่าไทย เชียงใหม่ สัดส่วนของพรรคน่าไทยขอเสนอ คุณอดิศร เพียงเกษ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้องต่อไปเสรีธรรมครับ

นายเอกภาพ พลชื่อ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม เอกภาพ พลชื่อ เสรีธรรม ร้อยเอ็ด ในสัดส่วนของเสรีธรรมนั้น เสนอ คุณสมศักดิ์ คุณเงิน ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้องต่อไปเอกภาพ มวลชน ๑ ท่านนะครับ

นายเอกภาพ พลชื่อ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เอกภาพ พลชื่อ ในสัดส่วนของพรรคเอกภาพและพรรคมวลชนนั้น ขอเสนอ คุณมานะ แพรสกุล ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้องต่อไปเชิญท่านเลขาธิการอ่านรายชื่อคณะกรรมาธิการวิสามัญ เชิญครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒนกุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายชื่อคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. .... ๑. นายจำนงค์ โพธิสาโร ๒. นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ ๓. นางสาวคนึง ไทยประสิทธิ์ ๔. นายนิยม วรปัญญา ๕. นายศุภสิทธิ์ เตชะตานนท์ ๖. นายสุทัศน์ เงินหมื่น ๗. นายอำนวย สุวรรณคีรี ๘. นายการุณ ใสงาม ๙. นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ๑๐. นายไสว พัฒโน ๑๑. นายอนุชาติ บรรจงศุภมิตร ๑๒. นายวิทยา ขันอาสา ๑๓. นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย ๑๔. นายปัญจะ เกสรทอง ๑๕. นายพินิจ จันทรสุรินทร์ ๑๖. นายลำพอง พิลาสมบัติ ๑๗. นายพีระพงศ์ สาครินทร์ ๑๘. นายชำรงค์ ไทยมงคล ๑๙. นางลลิตา ฤกษ์สำราญ ๒๐. นายอดิศร เพียงเกษ ๒๑. นายสมศักดิ์ คุณเงิน ๒๒. นายมานะ แพรสกุล

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ระยะเวลาในการแปรญัตติ ใช้เวลาเท่าไรครับ เชิญท่านอดิศร

นายอดิศร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ภายใน ๗ วันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ภายใน ๗ วัน ตามข้อบังคับนะครับ แปรญัตติภายใน ๗ วัน มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีท่านผู้ใด เห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมแห่งนี้ได้มีมติเรียบร้อย สำหรับวันนี้เราก็ประชุมมาเป็นเวลาพอสมควรแล้ว ขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๙.๑๐ นาฬิกา

สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง)
วันพุธที่ ๖ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๓๘

ผู้จดรายงานการประชุม

สุภาภรณ์ ละอองแก้ว
หทัยกาญจน์ คงแก้ว
วีรพร กิจกนกศร
เสาวลักษณ์ พลัดเสนา
กนกวรรณ อรรถสิทธิ์
ประทีป รักเมือง
วิภาวรรณ นิลบรรจง
สุจิตรา อรุโณ
ครุณี อ่ำเมือง
สมบัติ จันทร์ไพจิตร
อรปภา ชุนทองจันทร์
อุทัยวรรณ์ จำนงค์ศาสตร์
สินทนา ทรัพย์พูนผล
พรเทพ ไชยสงวนสุข
ประไพพิศ ดีสุ่น
ฐานิสา แก้วสถิตย์
จิราพร พจน์วิชัย
กมลมาศ ทังสุภูติ
วัฒนี อุดมภักดี
ละออ ฤทธิ์ประเสริฐศรี
กรุณา พิมพ์สุวรรณ
รัชนีพร มณีนิล
สุทธิกานต์ มั่นนุช
วชิราภรณ์ นันลังค์
ปวีณา กองสงฆ์
ชุติมา ทองมา
เพ็ญรุ่ง เลิศรัศมีสุวรรณ
นภา วีรยุทธ์โกศล
เยาวเรศ เจริญเฉลิมศักดิ์
จินตนา โชติกะนาวิน
พุทธชาติ พรรณพราว

อารีรัตน์ พัฒนโศภนพงศ์
จงถนอม พลัดเสนา
กัลยา พิมเสน
รพีพร ศรีรัตนพรพงษ์
ภาวดี วรรณสถิตย์
สะแกวรรณ คุ้มกิจ
รัตนา ลิ้มวิไลกุล
ศิริวรรณ สากลวารี
สายชล ไทยรวมมิตร
บังอร แก่นกุล
สาวิตรี อมรตานนท์
อุษารัตน์ เกิดโสดศรี
สมพิศ ศรีวิบูลย์รัตนา
เยาวภา เนื่องพิมพ์
รัตนา ภู่ระหงษ์
พัชรี ไชคำพา
รสรินทร์ กนกอุดม
เบ็ญจวรรณ พัฒนประเสริฐ
ล่าภู เชี่ยงหลิว
สุทธาทิพย์ ศรีทองอินทร์
นิวรา คำงาม
นัยนา เปรมประพันธ์
สติมา จันทร์ไพจิตร
เพทาย พันธุ์คุ้ง
วัชรี วีระกิจน้อย
นภัสสร มีคุณ
ณัฐชนก วงษ์นิล
ชนิกา ศรีสมวงษ์
ประภาลักษณ์ ปุนบุดดา
อัมพา กันทิโกวิทย์
จีรภา เตี่ยวสกุล

สภาผู้แทนราษฎร (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) ครั้งที่ ๑๓/๒๕๓๘

คณะกรรมาธิการพิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมลับ และตรวจรายงานการประชุม

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมาธิการ			ลายมือชื่อ
๑.	นายบุญชง	สงฆ์ประชา	ประธานคณะกรรมาธิการ	
๒.	นายคำรณ	ณ ลำพูน	รองประธานคณะกรรมาธิการ คนที่หนึ่ง	
๓.	นายพิชัย	มงคลวิรกุล	รองประธานคณะกรรมาธิการ คนที่สอง	
๔.	นายวิชัย	วงศ์ไชย	รองประธานคณะกรรมาธิการ คนที่สาม	
๕.	นายเอกภาพ	พลซื่อ	โฆษกคณะกรรมาธิการ	
๖.	นายทวีศักดิ์	สุภาศรี	ผู้ช่วยโฆษกคณะกรรมาธิการ คนที่หนึ่ง	
๗.	นายวิทยา	ภูมิเหล่าแจ้ง	ผู้ช่วยโฆษกคณะกรรมาธิการ คนที่สอง	
๘.	นายสุชาติ	แก้วนาโพธิ์	ที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการ	
๙.	นายฉลาด	ชามช่วง	กรรมาธิการ	
๑๐.	นายประทวน	เชียวฤทธิ์	กรรมาธิการ	
๑๑.	นายปัญญา	ศรีปัญญา	กรรมาธิการ	
๑๒.	นายวิเชียร	ขาวชำ	กรรมาธิการ	
๑๓.	นายสนั่น	สบายเมือง	กรรมาธิการ	
๑๔.	นายสมชาย	สุนทรวัฒน์	กรรมาธิการ	
๑๕.	นายอุส่าห์	สระมาลา	กรรมาธิการ	
๑๖.	นายสมศักดิ์	ปริศนานันทกุล	เลขานุการคณะกรรมาธิการ	
๑๗.	นางวาณี	หาญสวัสดิ์	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมาธิการ	

ตรวจแล้ว วันที่ ๑๙ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๘

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่ ๖ / วิสามัญ /

วันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๓๘

.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

๑๒๗

ประชุมครั้งที่ 25,26 และ 27

ตรวจวัน พุธที่ 11 วันพฤหัสบดีที่ 12 และวันอังคารที่ 17 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2538 เวลา 09.30 ถึง 12.00 น.

เริ่มตรวจหน้า 1 ถึงหน้า 124 ตรวจรายงานครั้งที่ 13 (สมัย สามัญ ครั้งที่หนึ่ง

วันพุธที่ 6 เดือน กันยายน พ.ศ. 2538 (รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร .....)

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่แก้ไข
17	10	10,000 บาท	หนึ่งหมื่นบาท
	19	อะไรกับเขาไม่	อะไรกับเขาหรือไม่
	21	10,000 บาท	หนึ่งหมื่นบาท
20	5	ก็จำเป็นต้องพิการมาก	ก็อาจจะต้องพิการมาก
21	9	ตรงนี้ละค่ะ	ตรงนี้ละคะ
	28	ธรรมดา เวลามีอุบัติเหตุ	ธรรมดาเวลามีอุบัติเหตุ
27	14	ประกันภัยต่อปี ๆ	ประกันภัยต่อปี
29	20	ท่านอธิบดี	ท่านอธิบดี ฯ
31	15	ไม่มีบุคลากรพร้อมที่จะรับปัญหาตรงนี้ ไม่เพียงพอ	ไม่มีบุคลากรพร้อมที่จะรับปัญหาตรงนี้
35	7	ผู้ที่ได้ดำเนินการดำเนินผิดกระทำความผิด	ผู้ที่ได้ดำเนินการกระทำความผิด
36	9	จดทะเบียนแล้วก็มีอื่นใดที่จะดำเนินการนั้น	จดทะเบียนแล้วก็ไม่มีอื่นใดที่จะดำเนินการ
38	20	เมื่อวันที่ 22 พ.ศ.2536	เมื่อ พ.ศ.2536
	21	ต้องใช้เวลาเคลียร์ (clear) กว่าจะได้เงิน	ต้องใช้เวลาเคลียร์ (clear) มากมายกว่า
		นี้มากมาย	จะได้เงินนี้
81	13	ตัวกล่าว	ดังกล่าว
91	19	เกิดขึ้นในสภาผู้แทนราษฎรไม่มีก็ดี	เกิดขึ้นในสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่ก็ดี
106	5	เรื่องสร้างถนนน	เรื่องสร้างถนน
